Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lexicon Graecolatinvm Novvm

Scapula, Johannes
Zwinger, Jacob

Basileae, 1628

Plvtarchvs de schem. hom.

urn:nbn:de:bsz:31-107465

Visual Library

Et αι diphthongo abiiciunt ι. quum eas consonans non sequitur: pro Ἀλκαῖος, Ἀλκάος scribentes & pro ἀρχαῖος, ἀρχάος.

Τὸ αἷμα, scriptum per αι diphthongum, ἅμα dicunt.

Pro αὐτοῖαν, ἐν ταῖαν: & pro ἐν ἑνὶ ἔτει dicunt ἐν ἑνὶ ἔτει.

Μιλεῖος, per η scriptum, per α proferunt, μιλάσιος, dicentes.

Errantes autem per quandam pronunciationem, dicunt εὐζυγὸν pro ζυγὸν: pro ξίφος, σκιφος pro φέλλιον: σπίλλιον, & pro φαλίδα, σπαλίδα.

Pro Θόας, Θόας, dicunt, & pro μέλας, μέλας: pro Θῆλυς, Θλαις. At pro Αἴας, Ἄας, non dicunt propter concursum vocalium & αι diphthongi: quoniam malè sonaret. Sed dicet aliquis, Quare desinentibus in ας, habentibus ω longum addunt ι, vt in Θόας, & reliquis? Possumus autem dicere quòd productione gaudeant, simul & breuiorũ syllabis pro Πολύς, Πολλὺς, dicentes: & pro φθείρω, φθέρρω, nam positione longa minor est quàm ea quæ natura est longa. Quoniam igitur α natura longum, maius est αι diphthongo habente ι quod pronunciatur, (nam qui duorum militum munia obiit, fortior est duobus illis) diphthongo αι vtuntur.

Iidem ἄρσε in α facunt rectos: Ἀρχύτα enim dicunt, pro Ἀρχύτας: sic Υβραχέρα pro Υβραχέρας. Item γέρων ἱππολάτας, Πολύς pro ἱππολάτης. Et ἵππότα Νέστωρ, apud Homerum.

Omnia primæ indefinitæ actiui per ειμι proferunt: vt pro τύψαιμι, τύψειμι, pro ποιήσαιμι: ποιήσειμι: pro λέξαιμι, λέξειμι. Et primæ personæ hi soli vtuntur: secundæ verò & tertiæ Athenienses τύψας, τύψεις. Et τύψειας, tertiæ personæ pluralis.

Horum sunt & diæresis: oam pro Ἀρχέοι, Ἀρχοῖοι, dicunt & contractionem: nam pro βασιλέοι, dicunt βασιλοῖ.

Vertunt αι diphthongum in οι, vt quum pro ὄνειρος, dicũt ὄνοιρος.

Dualibus numeris hi minimè vtuntur, quemadmodum & Romani qui ex his sunt deducti.

Hi in ω desinentibus datiuis non subscribunt ι vt τῷ Ὁμήρῳ & τῷ ὕμνῳ.

Ἄμεσ, per ε flectunt.

Extractiones ι non solùm Æolum sunt, sed & Atticorum & Dorum, nam pro ἑταίρων, ἑτάρων dicunt.

Hi consonantes omnes geminant in breuibus, vt τὸ ἔνετι, & τὸ ἔννι & his similia. (similia:

Pro Τρωσί, γυναιξί, hi Τρώσσι, γυνάιξσι, scribunt, & his

In η desinentes geminnos per σ proferunt Αἰακίδεω enim Ionicè, Αἰακίδεω, verò Atticè: Αἰακίδου, autem Æoles scribunt.

Quod non pronunciatur ι, pronunciare consueuerunt in secunda & tertia persona, vt pro βοάς, βοᾷς γελᾷ, γελᾷ.

Pro ξ proferunt κσ: vt pro ξένος, κσένος. Et πσ: pro ψ, vt pro Πύλος ψ, Πύλοσς.

Et pro η proferunt ε vel α, quod commune est etiam Doribus. Ac vertunt η in ε quidam, vt quum pro Ἄρης, dicuet Ἄρες in α autem, vt quum pro Ἐκάβη, Ἑκάβαν: pro πύλη, πύλαν: pro τέρμα, νίκαμα: pro ἠώς, αὼς: pro ἀπάκτη, ἀπάκταν pro ἀδικήσεσι, ἀδικάσαι, dicunt.

Pro θ, proferunt φ, vt φλᾶται, pro θλᾶται.

Pro duobus ππ, duo ωω, vt ἱμτίωσεν, pro ἱμπίππωσεν.

Pro σ, τ, vt pro σὺ τὺ: pro εἰς σε, εἰς τε.

Pro τ, π, vt pro σκελῶν πελῶν pro σκαλεῖς, πάλεις.

Pro ω magnum ο proferunt: vt pro ὤρα, ὄρα, pro ὠτεελή, ὀτεελή.

Vtuntur syncope & in compositis vocabulis geminantes mutas, κάτπισεν pro κατέπισεν: & καδ δ' ἐ pro κὰ δ' ἐ, & καββαλεν, pro κατέβαλεν.

Grauitonè pronuntiant non solùm nomina, sed & articulos quum nominum locum habent: vt pro ὁ σός, ὁ σός: pro ἡ σὴ, ἡ σὴ pro τὸ σὸν τὸ σὸν.

Eodem autẽ modo & dissyllaba quæ apud nos acuunt vltimam, ipsi grauitonè pronuntiant, vt σόφος, καλος, ὄξυς, βρᾶδυς, βάρυς, λεῦκος, βοῦλος, βῦσσος, πρᾶχυς, σκληρός, χθὲς & similia.

Vocatiuum nominum in ας qui est in ας absque σ. proferunt: vt pro Σωκρατες, Σώκρατα, Λεωτροφανες, Λεωτρόφανα pro Δημοσθενες, Δημόσθενα. Et à genitiuis casibus σ auferunt, dicentes, Σωκράτου, Δημοσθένου, Σοφοκλέου.

Pro accusatiuo datiuum accipiunt in pluralibus, vt τοῖς ἀνθρώποις, pro τὺς ἀνθρώπους. Hoc autem faciunt quia vtuntur ι pro υ. Accusatiuum verò pluralem proferunt ως pro ους accipientes, vt τὼς ἀνθρώπως, τὼς ἵππως.

Infinitiua verba in ειν desinẽtia, ipsi per ειν efferunt penultimã acuentes pro φιλεῖν, φίλειν: pro καλεῖν, κάλειν, pro φρονεῖν, φρόνειν.

Quæ autem apud nos desinunt in αν, ipsi αῖς mutant, vt pro γελᾶν, γελαῖς, pro ποιεῖν, ποιεῖς.

In ω desinentia infinitiua ipsi per ειν efferunt, vt pro ὑψῶν, ὑψεῖν, pro ὀρθῶν, ὀρθεῖν, pro χρυσοῦν χρυσεῖν.

In ω terminata verba apud nos, in μι faciunt, vt pro νοῶ, νόημι: pro φιλῶ, φίλημι.

Quæcunque autem participia in ντα acuimus, & in ως terminamus, per ν apud illos efferuntur & acuunt penultimam, vt pro εἰρηνῶς, εἰρήνων, pro κακῶς κακῶν, seruant autem & horum declinationes cum terminatione illa conuenientes.

Dicitur apud eos pro ἔρως, ἔρος: pro γέλως, γέλος, & inflectunt ea quemadmodum quæ in ος desinunt propria nomina.

Ἐγὼ, circumflectunt, ἐγῶν, dicentes, & pro ἐμοῦ, ἐμοῦ.

Pro σὺ dicũt τὺ sicut Dores: & pro ἡμεῖς, ἄμμες: ὑμεῖς, ἄμμες.

Pro ὁνθ' ἀδε, τῆδε: pro ἄλλοτε, ἐτέρωτε dicunt.

Pro χείρονα, χέρρω: pro ἱμάτια, ἕμματα.

Pro ἐπαινῶ, αἰνέω.

Pro μία, ἷα.

Pro ἥρως, ἥρωας.

Pro ἱστρωῖς, ἱστρεῖς.

In medio duarum vocalium interponunt υ: vt ἀϊὴρ, enim ἀυὴρ dicunt: & pro ἵως, δίως. Quum verò consonans est media, non interponunt υ.

Et hæc quidem de dialectis dicta sunt à me pro viribus: fortasse autem & alia quispiam accuratè indagans, inueniet quæ ab his sunt diuersa.

EX PLVTARCHO EXCEPTA

De Dialectis & Homerico earum vsu.

VAtia dictione vsus (Homerus) ex omni Græcorum dialecto characteres suis poëmatis interseruit. Vnde eum totam Græciam & cunctas nationes peragrasse constat. Nam Dorienſium ἀλλεῖφει (quæ perquàm familiaris est breuitati studentibus) vsus est, pro δῶμα dicens δῶ vt hic, ἀλφα ἢ εἰ δῶ Ἀφνεὸν πόλεῃ, & pro ὅτι, ὅ: vt ὅ μοι αὐτὸς ἔδωκε χλιῶας, & pro ὀπίσω, ἀφω quidam in α, π verò & σ in cognatam ipsis literam, nimirum φ mutando. Denique pro ἄλλοτε, ἄλλο: vt Ἠδ' ἢ γὸ μι ἢ ἄλλο τεὶ ὀθίνατον, ἰφθιμὰ, & huiusmodi. Ad eundem modum & medias syllabas concidendo, dicit ὀτρηχὰς pro ὀμέτρηχας, & εἰστίας pro ὁμοιοῦς & ὁπάτρειον pro ὁμοπάτρειον: item τρεῖν pro τρίμειν, & τῖω pro τιμῶ. Eorundem Dorienſium est & literas transponere, vt quum pro κρέατιστοι, κάρτιστοι dicunt.

Æolum verò τῦ συγκοπῆ, in compositiuis vtitur καδ δραθέτλω dicens pro κατεδραθέτλω & ὑβάλλεν pro ὑποβάλλειν. Deinde tertias imperfecti personas apud alios in ει diphthongum desinentes, Æoles per η efferunt ἐφιλήσεν, pro ἐφίλει, ἐποίεν, quem morem sequutus Homerus ait. Δὶδ η μέζχοιτο, λύγοιτο, pro δὶ ὃ ἐ quod est ἐδέομεν, ligabat. Et.

Τὺς δὲ ἄρκετ' ἀνόμων δεῖν μθῷ ὕχρὶν ἀέντων.

Eorum est commutare σ in δ, ac pro ὄσμα dicere ὀδμὴ, & ἔδ μθῷ pro ἔσχθω. Præterea & pleonasmo in quibusdam vocibus vtuntur, vt quum pro ἕκηλος, δεκηλῷ & pro ἀτὰρ αὐτὰρ dicunt. Item secundæ verborum personæ θα syllabam adiicere, pro ἔφυς, ἔφυσθα, & pro ἔφρασαι, ἔφρασθα dicendo. Porrò consonantium duplicationem alij Dorienſibus, alij Æolibus tribuunt, quale est illud, ἐλλαβὲ πορφύρεῳ θάνατος & ὀππότερος δὲ ἔρχα.

Ionum autem proprietatem obseruat, dum τῦ ἀφωρίσθαι præteritis verborum temporibus vtitur, veluti quum ἔδω dicit pro ἔδω, & δόωκεν pro ἔδωκεν. siquidem in more habent præterita tempora ab iisdem literis inchoare, quibus & præsens & auferre ι in voce ἔφυδ' & ἔρκξ. Præterea quum tertiis subiunctiui modi personis σι addit, vt quum pro ἔλθῃ, ἔλθῃσι, & pro λάβῃ λάβῃσι dicit. nec non datiuis eandem adiicit, θύρῃσι & ὕλῃσι dicens. Ad hæc dum τίθημι pro τὸ ἔνημι, & νόσεν pro νόσον, & κενὲν pro κενὸν & μέλλαν pro μέλαν efferit. Denique & α quum productum fuerit, in η mutat vt Ἠμῆ, Ἀθήνη, pro Ἠμᾶ, Ἀθῆνᾶ. Accidit autem nonnũquam vt è contra η in α mutantes, pro λελασμένος, λελασμένος, dicant. Insuper & circumflexa ita per διαίρεσιν effunt, pro φρονῶν φρονέων, & pro νεῶν dicentes νέων. Eodem modo & genitiuos in ῶς desinentes proferunt, vt Δημοκήδεος, Σάκρεος, pro Δημοκήδους, Σωκρᾶς: & circumflexos genitiuos plurales, vt Πολέων, Περοέων, denique & plurales nominum neutrius generis festos in η desinentes, vt γνθεα, μέλεα, idémque de eiusdem numeri genitiuis iudicium. Cæterùm hoc eis proprium est, vt τετράφαθ, & similia iudicant.

Maximè verò Attica dialecto vsus est quippe quæ sit varia & ex aliis mixta. Nam quemadmodum Attici λεὼς pro λαὸς vtuntur: ita & ipse Πωλέως & χρέως dicit. Est autem eis familiare contractionibus nonnunquam vti & pro duabus vnam syllabam efficere, vt pro τὸ ἔπος τῦπος, pro τὸ ἱμάτιον θωμάτιον quibus hoc (Homeri) est simile, Τρῶες δ' πρόσθεν ἔσαν ἀολλέες ἠδὲ λεῶν τε, pro λαῶν τε. Atticum quoque est ex huiusmodi optatiuis η tollere. δοκοῖς, δοκοῖς, τιμῶς τιμῶς, secundum quem Atticum illud dictum est. ἄλλοι δ' ἀκαχήθετε θυμῷ. Atticum est etiam hoc Οἱ πολῖται κακῶς, πάσχοι δὲ τε φαῦλος ἀρετῆς: quod nos κακῶς dicere solemus. Solent quoque huiusmodi accusatiuos non per διαίρεσιν efferre βῶς ἰχθῦς vt in hoc βῶς ἀφεστιμενεθρίσεται & ἰχθῦς ἀρτυθὲς τε. Et illud Attice dictum est, ὦ τί μοι ὦ τοῖοι ῥήγνυσι ῥήγνυσι, vt ξυζεύγνυσι ἕμενοι. Præterea & breues vocales Attici ex verbis abiiciunt, vt pro λυόμεθα λυόμεθα, pro ἔδομεν, ἔδομεν ad quem modum & pro ἔλυετο dicunt λύτο. Eorundem est dicere ἔφυν, & ἐνεπεράμεν, ex abundanti addentium ι vade etiam est ἐνεγκόν. Elidunt etiam ι quum pro κῶνες, κῶνες, & pro Νηρεῖδες, Νηρῇδες dicunt. Sic verò & illud habet. ἐξῶ μεὰ' ἀθέλετον. Denique in datiuis in ι purum desinentibus, quorum penultima α obtinet. idem fit, vt in his κεφαῖ γέφαι εἰ αι. Est & hoc Atticum vbi dicitur ἴσω, & ἰσάσθω, pro ἴσωσον & ἰσάσθωσον. Eiusdem consuetudinis est quòd optatiuos pro præteritis indicatiuorum

tem-

vsurpantiqua & Homerus identidem vtitur. Præterea quum nominibus fœminis articulos participia, & adiectiva masculina cõiunguat, vt τὼ χεῖρε τὼ γυναῖκε: quod & Platoni familiare est. ἄγοντε καὶ φέροντε, & ἡ ἱερὸς γυνὴ, & ἡ δίκαιος. Sic igitur & Homerus de Iunone & Minerua dixit. Οὐκ ἄρ τό γ' ἡμετέρων ὀχέων πλησθέντε κεραιῷ: & Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἑῷ, & κλυτὸς Ἵππου δάμασσα. Porrò quum dialecti multã quoque in constructionibus proprietatem habeant, quando poëta dicit, Ἀλλ' ἄγ' ἴς δίνον Μενελάου καὶ ἀλίμοιο. Atticam consuetudinem refert, & quando ait, Δίξηται οἱ σκῆπτρον & Θέμις ἐστὶ καὶ πάρος Δικῆς δ' ἵπας, in his definit. Quo pacto igitur omnium Græcorum voces congerendo, variam orationem efficiat, dum vtitur nonnunquam peregrinis, vt sunt prædictæ: aliquando verò priscis, vt quum dicit ἄορ & σάκος, interdum etiam communibus & assuetis, vt quum dicit ξίφος & ἀσπίς, manifestum est. Sed est hoc admiratione dignum vulgares etiam dictiones apud eum orationis grauitatem retinere.

EX EODEM PLVTARCHO EXCEPTA De tropis, & Homerico eorum vsu.

CAeterum quoniam ornata oratio à communi consuetudine discedit, vnde aut euidentior, aut grauior, aut modis omnibus iucundior fit: & verborum quidem immutatio, tropus, sententiarum autem, schema vocatur, & horum species in arte dicendi perscriptæ sunt: videamus num horum aliquid ab Homero prætermissum sit, nãmve aliud quiddam à posteris inuentum sit, quod ille non priùs dixerit.

Inter tropos igitur ἀνομασποιΐα admodum illi familiaris est. Nouerat enim priscam nominum originem, quòd hi qui primi tàs nomina rebus indiderant, pleraque ab euentu appellassent, & inarticulatas voces in scripta retulissent, vt quum dicerent φοῦφον, & φρίζειν, & βροντᾶν, & quæ istis sunt similia. Vnde & ipse quædam nomina prius non extantia ita finxit vt conformia essent rebus per ipsa significatis: cuiusmodi sunt hæc δοῦπος, ἄρβος, θέμβος, & ῥιγεδανὸν ἀνίβρυχε, & σίζε, aliàque istiusmodi, quibus nemo significantiora inuenerit. Et rursus vbi alias voces ad alias res pertinentes aliis tribuit, vt quum dicit φλέγμα κακὸν φορέουσα, (id est, malum incendium ferens) efficaciam in conflagrando significat: & dum πυρετῷ dicit pro πῦρ, (id est, ignem pro febre.) Quibus & hoc affine est. χαλκοτύπος ὠτειλάς, vult enim dicere, Τὰς ὑπὸ τῷ χαλκοῦ τετυπωμένας. Denique (vt summatim omnia cõplectar,) multa verborum nouitate multa cum licentia vsus est: alia quidem præter consuetudinem immutans, alia verò eam ob causam insigniora reddens, vt orationi decus & magnificentiam adderet.

Præterea epithetorum copia illi est, quæ propriè & suo loco subiectis accommodata vim propriis nominibus æquipollentem habent, vt quum singulis diis, singulas appellationes attribuit. Ionem μαντάτιον & ὑψιβρεμέτην, & Solem ὑπερίονα, & Apollinem, φοῖβον vocans. Iam absoluta ἀνομαστοποιΐα, alios quoque tropos videamus.

Κατάχρησις, quidem (quæ vsum ex eo quod propriè significatur, in aliud proprium nomen non habens, transfert) apud poëtam est, vbi ait σειρὴν χρυσείην. (id est, catenam auream) σειρὴ namque funiculum propriè denotat. Et vbi dicit κυνέην κυανέην, siquidem galea apud eum κυνέη appellatur, quòd ea olim ex canina pelle conficeretur: ibi verò & eam galeam caninam vocat quę ex caprina pelle facta erat.

Μεταφορὰ autem, (quæ inde nomen sortita est quòd res à propria significatione in aliam, cum conueniente rei similitudine, transferat) & multa & varia apud illum est, vt illud,

Ἡ ῥα τὸν ὑψόθεν ἄκρον κορυφὴν ὀρέος μεγάλοιο. id est,
Contulit hoc fr ellos se magni vertice montis. &
Νῆσόν τε ἠδὲ πόντῳ ἀπείρονα ἐστεφανώθη, id est,
Insula, quam pontus circumfluit atque coronat.

Quam enim rationem vertex in homine, eam & cacumen in monte: & quam corona ad eum cui imponitur, eandem & mare ad insulam habet. Porrò affinibus pro propriis nominibus vtens, orationem non solùm speciosiorem, verum etiam euidentiorem facit. Sunt autem variæ apud eum metaphoræ: quædam ab inanimatis ad animata, vt φθέγξατο δ' ἡνίοχος νηὸς κυανοπρῴρου, (id est, Cæruleæ nauis sic est auriga loquutus) pro κυβερνήτης nauta, & Βῆ δ' μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν, (id est, iuit ad Atridem pastorem tot populorum) pro βασιλέα, regem. Aliæ autem ab animatis ad inanimata, vt ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης, (id est, sub extremum Idæ pedem) pro πλὴν ὑπώρειαν, radices. Et ἔνερθε ἀρούρης, (vber agri) pro τὸ γόνιμον, fertilitas. Aliæ econtrà ab inanimatis ad animata, veluti σιδήρεον νύτοι ἔτορ, (id est, ferreum certè tibi pectus) pro σκληρὸν, durum. Postremò ab inanimatis ad inanimata, vt σπείρουσα πυρὸς σάλον (id est, semen ignis seruans) pro γόνιμον ἀρχὴν. Porrò sicuti nominum, ita & verborum translationes apud eum sunt, quale est, Ἠϊόνες βοόωσι ἁλὸς ἐξαλέοντος, (i. Littora namque boant, feriente salo atque procellis) pro ἠχοῦσιν, sonant.

Alius deinde tropus (qui μετωνυμία vocatur) fit quando per cognominationem res diuersa significatur. vt, Εὖθ' ἱκόμεθ' ἠνεμόεσσαν ἠδ' ἀνεμοτρόφον ἠπειρον, id est, insulas enim quę propriè appellantur ἠπειρον, significare vult. si quidem θεὸν & ἠπειρον declarat. Ὀξὺ autem non solùm velocitatem motus significat, sed etiam id cuius forma tendit in tenuitatem. istiusmodi & hoc est, ἰγνὺς θοὸς ἀκτίς.

Alius tropus συνεκδοχὴ vocatur, quando ex eo quod propriè significatur, aliud quiddam eiusdem generis intelligitur: estque simili modo varius. Aut enim ex toto partem intelligimus, vt φρὲς τοῖς τε καὶ ἰδὲ μήτιν βόας αὖας. (id est, ad murum bene structum boues torridos) boum namque appellatione corium, ex quo scuta fieri solent, innuere vult. Aut ex parte totum, Τοῖόν τ' οὐ κεφαλὴν ἀποθέω. (id est, huiusmodi autem caput desidero) nam voce capitis, totum hominem significat. Et quando pro Pulchra λευκώλενος dicit, (id est, Candidis vlnis prædita) & pro bene armati, εὐκνημίδες. (id est, bene ocreati.) Aut ab vno multa, vt quando ita de solo Vlysse dicit, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν. (id est, Postquam Troiæ sacrum oppidum deuastauit) neque enim ille solus, sed vnà cum aliis Græcis Troiam euertit. Econtrà ex multis vnum, vt πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς, pro πόδες. Præterea ex specie genus, vt μαρμάρου ἀκριόεντος ἀλωήν. marmoris namque saxi species est. Aut econtrà, ex genere speciem intelligimus, vt, Ὄρνιθας γοῦν καὶ ἐπαίσομαι μαντοσύνας. si quidem non quasuis ὄρνιθας, (id est, aues) sed augurales tantùm dicere vult. Adhæc ex adiunctis, effectum rei, vt Πάνδαρος, ὅς ῥα τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. (Pandarus, huic dono dedit arcum Phœbus Apollo) arcus enim nomine iaculandi peritiam notat. Et ἑζόμενοι λιθάκεσσιν ὕδωρ. (id est, Sedentes dealbabant aquam.) Et εἰ ἡ πανημέριοι θοὸν ζυγόν. (id est, Tota die iugum mouebant) ex accidenti namque in priori exemplo, Remigabant, in posteriori autem, Currebant, intelligi debet. Insuper ex præcedenti consequens, vt λῦσε παρθενικὴν ζώνην. (id est, Virgineam solut zonam) ex eo namque sequitur quòd vitiauerit. Et contrà, ex consequenti præcedens. vt quando pro φονεῦσαι, (id est, occidere) ἐκδυσαι dicit, id est, spoliare.

Est autem & alius tropus μετωνυμία, quæ fit quando vocabulum quod de re alia positum est, aliud quiddam secundum relationem significat, quale apud eundem,

Ἠμοι ὃ τ' αἰζηοὶ δηριότερα βωλοτομοῦσι. id est,
Aft iuuenes terra Cererem concredere pergunt.

Triticum namque fructum designat, quem sic à nomine Δήμητρος (id est, Ceneris) inuentricis appellauit. Et vbi ait,

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, ὑπείροχον Ἡφαίστοιο. id est,
Viscera Vulcanum supra transfixa tenebant.

Nam Ἡφαίστου, (id est Vulcani) nomine ignem declarat. Porrò affine iam dictis &, hoc est, ὃς κεν ἐμοῦ γε χόλου ἅψηται, (id est, qui meam chœnicem attigerit) ea namque quæ in chœnice continetur, innuit.

Præterea & alius tropus ἀντονομασία vocatur, & fit quum epitherum aut consignificatiuum pro proprio nomine accipitur. vt

Πολλὰ δ' ἐξαῦτις ἀστεροπὴς ἐπέπεσε
Ἀτρεΐδῃ φρεσίν. id est,
Iaciebat Atridem rursus voce petulca increpuit.

Per hæc enim nomina Achillem & Agamemnonem intelligit. Et rursus,

Θάρσει Τριτογένεια, φίλον τέκος. id est,
Su animo fidens Tritonia filia chara. Et alibi,

Φοῖβος ἀκειρεκόμης. (i. Phœbus intonsus.) Illic enim Minerua, hic verò Apollinem denotat.

Est & ἀντίφρασις, dictio quæ contrarium quàm per se fert, significat. vt in hoc,

Οὐδ' ἄρα τό γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. id est,
Hoc vbi conspexit, non est lætatus Achilles.

Contrarium enim dicere vult, nempe quod his conspectis indoluerit.

Est & ὑπόφασις quę animi cogitatione vehemẽtiũ dicto addit. vt

Αὐτὰρ ὅ γ' εἰς ἵππους καταβαίνομεν ἠὲν κάμ' Ἕπειος: id est,
Aft in equum descendentes, quem fecit Epeus.

Dum enim inquit καταβαίνομεν, equi magnitudinem declarat. Simile autem illud est, Πᾶν δ' ὑπερθορμαδὸν ἔρρε φόνου. (id est, Totus enim gladius sanguine incaluit.) Per hoc enim maiorem emphasin ostendit, quòd ait ensem adeò sanguine tinctum fuisse vt incaluerit. Atque huiusmodi quidem tropi qui sic vocantur, ab Homero ficti sunt.

DE SCHEMATIS, ET HOmerico eorum in vsu, ex eodem Plutarcho.

VIdeamus autem num & eas constructionis mutationes quæ σχήματα (hoc est figuræ) appellantur, ipse quoque Homerus primus inuenerit. Porrò schema est sermo à communi consuetudine recedens, ornatus seu vrbanitatis gratia secundum quandam fictionem mutatus. Dicendi namque varietas orationem non solùm venustiorem, sed etiam stilum grauiorem

uiorem efficit. Vtilis est, quod rerum qualitatem ad vim extollit, intenditque.

Inter schemata autem πλεονασμὸς nonnunquam metri causa vtitur, vt in hoc,

Χρυσοῦ ζ σκῆπτρ Ο'δυσεὺς δίκα πάντα τέλαντα. id est,
Aurei autem appendens Vlysses decem tota talenta.

Vox enim πάντα, nihil ad sensum faciens, adiicitur. Fit etiam quando ornatus causa fit. vt,

Η' μάλα δ' οὐτιδανὸς Μενοιτίου ἔλκεμ' ἰόν. id est,
Certè omnino mortuum est Menœtij strenuus filius.

Vox namque μάλα Attica consuetudine abundat.

Nonnunquam verò pluribus vocibus significarum refert: quæ figura ἀνάφορας appellatur, vt quum dicit ἴκας Α'χαιῶν pro Α'χαιοὺς. (filios Græcorum pro Græcos) & βίαν Η'ρακλείαν, pro Η'ρακλέα, (vim Herculeam, pro Herculem.)

Talia vero per inuersionem figuratè dicit, dum consuetam structuram inuertit: & dictionem in medio interponit: quæ figura ὑπερβατὸν vocatur: vt in hoc,

Λίματίου, ὡς τὶς τέλειον κ' τεῦχον ἐδ δ' ὡς.

pro eo, quod est, λέον τεῦχον κατεδ δ' ὡς. ac dictionem quidem sic transponit per ὑπερβατόν. Aliquando verò totam orationem. vt in hoc,

-Α'ργεῖοι ζ μὲν ἴαχον ἀμφὶ ζ νῆας
Σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Α'χαιῶν,
Μῦθον ἐπαινήσαντες Ο'δυσῆος θείοιο.

Ordo namque orationis est, Α'ργεῖοι ζ μὲν ἴαχον, μῦθον ἐπαινήσαντες Ο'δυσεῖος θείοιο.

Eiusdem speciei figura est quæ παρεμβολὴ vocatur, & fit quando extrinsecus quæ nihil ad institutum pertinentia interferuntur, quæ etsi quis eximat, tamen constructioni nihil decedit. vt est illud,

Νοῖ μὰ τόδ' ἐν σκήπτρῳ τὸ μὲ οἱ ποτε φύλλα κ' ὄζους
Φύσει, ἐπεὶ ἀ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσι λέλοιπεν,
Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ἁ χαλκὶς ἔλεψε. id est,
Iure per hoc sceptrum quod nec filia folia nec ramos
Ramos producet, post quam trunco illud ademptum.
Nam librum illum ferrum circumundique rasit.

& cætera quæcunque de sceptro dicit. Tandem quod principio. quadrat, infert,

Η' ποτ' Α'χιλλῆος ποδωκέος ἵξε φ' ἵκας Α'χαιῶν. id est,
Certè olim ipsiet Peleidem rursus Pelasga.

Est autem apud eum & παλιλλογία, hoc est repetitio alicuius partis orationis, aut plurium vocum quæ reperuntur: quæ figura etiam ἀναδίπλωσις appellatur, quale est,

Τῷ δ' ἐγὼ ἀντιάσας εἶμι κ', εἰ πυρὶ χεῖρας ἔσεται,
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔσται, μιγήσομαι δ' αἰθομένοισι δόρποις. id est,
Hunc aduersus eo, quamuis sit flammea dextra,
Flammea dextra licet, dis igneis denique ferri.

Aliquando verò interseruntur alia quædam, & eadem rursus repetuntur: vt in hoc,

Α'λλ' ὁ μὲ Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ δίχθα δεδ δ' ἐσχατοι ἀνδρῶν,
Ille quidem Aethiopas adiit procul inde colentes,
Aethiopas reliquos diuisos partibus orbis.

Hæc autem figura non solùm dicentis affectum declarat, sed etiam auditorem mouet.

Eiusdem generis est & ἐπαναφορά, quum ab initio plurium membrorum eadem particula repetitur. cuius exemplum apud poëtam hoc est,

Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἴσας,
Νιρεὺς Α'γλαΐης υἱὸς Χαροπούτ' ἀνακτος
Νιρεὺς οἷος κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν. id est,
Nireus tres Syma naues adduxit ipse.
Nireus Aglaia Charopoque potente creatus.
Nireus quo Troiam venit non pulchrior alter.

Estque similiter & hæc figura affectui mouendo & suauiloquentiæ perquam familiaris.

Est & præterea apud eum & ἐπεξεργασία, quæ fit quando duas res, & nomina proponens aliquis, sensu nondum finito, ad vtrumque nominum redit, ac sententiæ defectum complet: vt in illo

Α'ρης τε βροτολοιγὸς ἔγειρ' ἔριδας τ' ἀμόθυμον μεμαυῖα,
Η' μὲν ἔχουσ' ἀνὰ χεῖρε κορυθαίολον ἔγχος ἀκόντιζε
Α'ρης δ' ἐν πολέμῳ πολύδακρυν ἔγχος ἀνάμαρε. id est,
Mars homicida dea ipsa contentio lacrymosa,
Hac etiam turbas ciet ac hostilia multa:
Mars autem manibus pragrandem concutit hastam.

Officium autem schematis istius est, orationem variegatam & perspicuam reddere.

Ad hæc, schema apud illum est ὁμοιοτέλευτον, in quo membra in voces sono similes desinunt, eadem in fine syllabas habentia. vt est,

Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν ἐθέλοντα ζ πέμπειν. Et in illo,
Οὐλυμπόν δ' οὐδὲ φασὶ θεοὺς ἐδ ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἑμμεναι· ἤτ' ἀνέμοισι τινάσσετ' ἠδὲ τε θαμβεῖ
Δοῦπος ζ θεῶν ὀβριμοπατάων· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
Πάντ' ἐν ἀνέφελος, λάμπει δ' ἐπὶ ἐδ ῥοῦβδις ἀγλαή.

Quando verò in nomina quæ similiter declinantur, periodi seu membra desinunt, idque in eodem casu fit, ὁμοιόπτωτον proprièe nuncupatur: quale est,

Η' ὅτε ἰθὺς ἴοι μελιηδέα δῶτιν ἀοιδῶν,
Πίπτει δὲ γλαφυρὸς αἰεὶ νέον ἐρχομένῳ.

Prædicta autem & his similia, multum gratiæ & voluptatis adduntorationi. Cæterùm specimen industriæ suæ circa compositionem dedit, quòd sæpenumero duabus etiam figuris in iisdem versibus est vsus, nimirum τῇ ἐπαναφορᾷ, & τῇ ὁμοιοτελεύτῳ. vt in illo,

Εὖ μὲν τις δ' ἔρυθρον ἐξεδόσω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω.
Εὖ ζ τις ἵππουσιν δ' ἵππον δ' ἐπιτω ὠκυπόδεσσι.

Sub his illud schema continetur quod παρίσον appellatur, fitque ex duobus aut pluribus membris pares inter se voces habentibus. Huius verò Homerum primum autorem esse constat, qui dixit,

Αἰδοῖόν τε φίλον τε, δεινὸν δ' ἐπέεσσι δ' ἐπιβῆναι,
Μειλιχίοις τε φίλοις τε, φίλοι τε δ' ἐλέεσθαι.

Quod verò & hæc figura multum ornatus in dicendo habeat, nemini obscurum est.

Porrò eandem gratiam & παρονομασίαν habet, quando præter nomen de quo agitur, aliud et simile statim modico spatio interiecto subiungitur, quale est hoc,

Οὐζ γὰρ ὅ ζ δρύοντος πᾶς κρατερὸς λιπόεργος. Et illud,
Τῶν ἕνα Πρόθοον θεὸς ἰσόμετον ἠμεν ἀνδρῶν.

Cæterùm prædicta aut per pleonasmum, aut per alium quempiam schematismum, figuratè dicuntur, alia verò per vocabuli defectum, quorum è numero & ea figura est quæ ἔλλειψις appellatur, quando etiam omissa aliqua voce sensus ex prædictis patet. quale est,

Δώδεκα μὲν σοι νηοὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
Πεζὸς δ' ἐν δεκάτῳ φημί.

Deest enim ἀλαπάξαι (i. vastasse) sed ex prædictis intelligitur. Illud quoque per ἔλλειψιν (i. defectum) dicitur.

Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

Deest enim verbum ἐστὶ. Item hoc.

Ω' πόποι, ἦ μοι ἄγε μεγαλήτορος Αἰνείαο. Deest enim verbum σώζει, vel συμβήσεται, aut aliquod huiusmodi.

Tale est etiam ἀσυνδετον, quum eximuntur συνδέσμοι (id est coniunctiones) orationem coniungentes. quod non solùm celeritatis gratia fit, sed & emphasis affectu plenæ. quale est illud,

Γοῦνά τε καὶ κνήμας, κεφαλὴ δ' ῥυμὰ φαίδιμ' Ο'δυσσῆος.
Εὐρώπῃ τε καὶ Ἀσίῃ τετυγμένα δώματα Κίρκης.

In his enim & coniunctio eximpta est, dum is qui loquitur, celerrimum enuntiationis modum quærit.

Est inter schemata id quoque quod Α'σύνδετον appellatur, siue ἀλύσεις, quum consueta structura fit ἀλλοία, id est, diuersa, redditúsque varia vt ornatum aut venustatem orationi afferat, dum consueta quidem structura non videtur esse ἀνακόλουθον, id est, inconsequens, sed relatio ad peculiare quidpiam habet ἀκολουθίαν, id est, consequentiam. Contingit autem multifariam, quum nominum genera permutantur, quale est κλυτὸς Ἵππου ἀμεταί, pro κλυτή. fit θῆλυς ἱερὸν, pro θῆλυ. Veteribus namque familiare fuit, masculinis pro fœminis etiam vti, tanquam præstantioribus & vehementioribus. Nec tamen immodicè, nec citra certam rationem hoc fecerunt: sed quum epitheto vtendum fuit, quod est extra corpus, cuius mentio fiebat. Illa namq; circa corpus versantur, ὁ μέγας, & ἡ μεγάλη. id est, magnus & magna, item ὁ καλὸς, & ἡ καλὴ. id est, pulcher & pulchra, & huiusmodi. Extra corpus autem, vt ἐνδόξος, id est, gloriosus, ἀτυχὴς, id est, fortunatus. Quinetiam propter compositionem vtrunque genus admittunt. Generaliter enim omnia composita vtrique generi communia sunt. Præterea quum verbum masculino & fœminino nomini commune subiungitur, aut participium, masculinum prævalet: vt in hoc.

Πεφύκασι τε καὶ οἴδασι σάφα καὶ φρονέοντες.

Quædam etiam sunt quæ præter dialectorum proprietatem, aut morem tum receptum, aliter ab eo dicuntur. quale est,

-ἔχει ζ τε νέους καὶ τοὺς Μηρός.

Sæpenumero autem & metri causa genera commutat, vt in hoc,

Δῶρόν τοι κ' ἐγὼ τέκνον φίλε τῷ δ' ἐδώκαν.

Quum enim nomen τέκνον, neutrum sit generis, ei subiunxit masculinum φίλε, vocem nimirum ad personam referens. Simile est & illud quod à Dione ad Venerem dicitur,

Τέθλασθι τέκνον ἐμὸν κ' κάρτερον, καὶ θέμεν ἔμπεδον ἦτορ.

Eandem quoque rationem habet & illud,

Η' λθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θεσσαλὸς Τειρεσίαο,
Χρύσεον ἔχων.

Participium namq; ἔχων (id est, tenens) non ad ψυχὴ, sed ad genus corporis, hoc est ad ipsum Tiresiam, accommodauit. Plerunque enim non ad dictionem, sed ad id quod significatur, respicit. vt in hoc,

Πάσσον ἐρίνθοις θυμὸς. ἐκείνοιν ζ φαλαγγες
Ἐλπόμενοι πεζὴ ναῦσι δαμάσσαι Πηλείωνα,

Illud enim ἐλπόμενοι non cum φαλαγγες est construendum, sed cum (subaudito) ἀνδρες, ex quibus illæ constant.

Præterea & secundum aliam rationem genera permutat: vt quum dicit,

-κεφάλα δ' μὲν ἀμφιβάλοντο Κυανέῃ τὸ δὲ πάντῃ ἐοικότα.

Quum enim κεφάλα & κεφαλὴ eiusdem significationis sint & ante vius esset nomine κεφαλή, articulum τὸ neutrius generis intulit, vt quo κεφαλὴ subintelligeretur. Huic autem speciei similes quoque hi sunt versus.

Τῶν δ' ὡς τ' ἐρίθων πεπαλαγμένα εἴδεα πολλά,
Χίλιον, ὁ γεραιὸν ἢ κύκλιον δ' ἀλεχοῦ εἴρων,
Ἔνθα κ' ἔνθα ποτ' ἔστ' ἀναλλόμεναι πτερύγεσσι.

Etenim quum generale animi nomen in neutro genere præmisisset, (τὰ πεπαλαγμένα) ac deinde illarũ species in masculino subiunxisset, rursus neutraliter infert ἀλεγεινὸ ἐν προσαθροίσαντες reddens videlicet id quod generali animi nomini conueniret.

Non solùm autem genus, sed & numerum poëta sæpe commutat, veluti quum dicit,

-ἠ πλεῖοι ἔσαν ἢ Ἀχαιῶν λοιγιόνες.

Præposito enim singulari plurali subiunxit, dum videlicet sensum magis quàm vocem respicit. namque (πλεῖοι, id est, multitudo) appellatione quidem singularis numeri est, multos autem in se complectitur.

Porro simile est à contrario, quando plurali præposito singularis subiungitur vt in hoc,

Οἱ δ' ἀλεύμενοι ἄτερ ἔχοντες, Πρόσθεν πᾶς πίπτε.

Dictio enim πᾶς voce quidem, singularis est, sed dum ad multitudinem refertur, idem pollet quod πάντες. Eandem schematis formam & illud habet,

Οἱ δ' Πύλον εἰν Νηλῆος ἐυκτίμενον πτολίεθρον
Ἵξον· τοὶ δ' ἐπὶ δεῖπνον ἐν θαλάσσῃ εἴρα μέζον.

Pylij namque intelligentur.

Fit apud eum & casuum mutatio, vt quidem nominatiuus & vocatiuus in talibus commutantur.

Λύτο δ' αὐτὰ θυὼ Ἀγαμέμνονος λέπτ' φορέουσα. &,
Νεφεληγερέτα Ζεῦ. &,
Δός φίλῳ ἀγαπητὸν μὲν ἐόντ' ἐόντα δ' ἀκάκητα Ἀχαιῶν.

Genitiuus autem & datiuus in huiusmodi commutantur.

Τρωσὶ μὲν ἀρμαχίζε Ἀλέξανδρος θεοειδὴς, pro τῷ Τρώων.

Et vicissim, Ἡ δ' αὖτε τεταγνυτο φαιδίμα γυῖα, pro αὐτῇ.

Atque mutationis illius causa est, quòd nominatiuus, accusatiuus & vocatiuus quandam inter se cognationem habere videantur, præsertim quum nomina neutrius generis & pleraque masculina ac fœminina, tres illos casus similes habeant. Similiter autem & genitiuus cum datiuo quandam affinitatem habet, idq; in duali omnium vocum numero deprehenditur. Quo fit vt Homerus casus haud immerito præter consuetudinem mutet. Nonnunquam verò rationes quoque illius mutationis inuenire quis possit, vt in hoc, δῆς ἀρθμὸς πεδίοιο. & in hoc, δεὶ πρόσσω πεδίοιο, quod perinde est atque ἐπίρροον δίης τῆς πεδίου.

Bellè autem casuum permutatio apud illum se habet, in vtrinsque poëmatis exordio, in quibus præposito accusatiuo, nominatiuum intulit dicens.

Μῆνιν ἄειδε θεὰ. -ἠ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε. Item:
Ἀνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα, πολυτρόπον, ὃς μάλα πολλὰ Πλάγχθη.

Fit etiam quando genitiuo rectum infert, vt in hoc,

Τῶν οἱ νῦν ἕροβοι εἰεν.

Multa alio modo figuratè dicit: quale est hoc.

Φημὶ γὰρ αὖ κατὰ θυμὸν ὑπερμενέα Κρονίωνα
Ἠ μὰν τῷ ἔτι νῦν γε νεμεσσᾶται ἠδ' ἀκαχήμεν
Ἀργείους Τρωσὶν φόνον ἠδ' πόνον φορέοντας.
Ἀστράπτων κεφαλῇ, ἐπιείκελος ἀστερι φαίνων.

Huic simile est & illud.

-Ὁ δ' ἀγλαΐῃ πεπιθὼς, ἀμφὶ ἑῷ γυῖα φέρεν.

Et hoc quidem secundum veterem consuetudinem extulit, idq; non sine ratione. Si quis enim participia in verba dissoluat, consequentiam orationis deprehendet. Si quidem ἀστράπτων idem valet quod ἀστραπῆ, & πεπιθὼς, idem quod πεπιθεῖν. His & illa sunt affinia.

Οἵ ῥ' ἐν σκόπελοι ἐστὶ θοῇ ἀνὰ δεινὸν ἀέντες. Item:
Τῶν ἀναγκαίοντε μὲν μὴ λάθοι Ἀχαιῶν
Ἥ τ', ἐ δ' ἵς Τρωσὶν ἐμοὶ τε κεν.

Non enim ratione caret si quis de duobus aliquibus dicturus, nominatiuum casum præponat, & eo quod ipsorum vtrique commune est, obseruato, commune orationis genus efficiat. Id autem quod in oratione commune est multum gratiæ illi afferre, nemini obscurum est. Denique est & vbi casu communi præposito sermonem de vno inferat vt in hoc,

Ἄμφω δ' ἱζήσθην γηραιὼ ἐν δημῷ Ὀδυσῆος.

Nominum autem species immutat dum sæpenumero comparatiuum pro absoluto, tanquam per hyperbolen, vsurpat, vt βέλτερος ἐστὶ κεῖνος.

Nonnunquam verò superlatiuum itidem pro positiuo sicuti hoc, δηιοτήτος Κυκλώπων. Talis in nominibus quidem mutatio est.

In verbis autem fit mutatio: modorum quidem, veluti quum infinitiuus pro imperatiuo sumptus fuerit. vt,

Θωρήσσειν τοῦ Δεύτερόν τε καὶ Τρίτατον μάχεσθαι, pro μάχου. Aut indicatiuus pro optatiuo: vt,

Πλεῖστον δ' ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ἐνοήσω, pro μυθησαίμην & νοήσειμι.

Et vicissim optatiuus pro indicatiuo: vt,

Καὶ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Λάρισ, pro ἀπόλετο.

Temporum autem mutatio fit, quum præsens pro futuro positum fuerit: vt in hoc,

Τλῆθι δ' ἐγὼ ἐν λίσσομαι φρένι μὴν κῆρας ἔπεσσιν, pro ἐπιλήσομαι.

Aut pro præterito: vt.

Ἔνθ' ἔστ' πολλοὶ ἔσαν ἐπιστάμενοι, πολὺ δ' ὕδωρ
Κοῖλον ὑπεκπροφέρον pro ἔφερε.

Aut futurum pro præsenti: vt,

Οἱ μὴν δ' ὑβρίσαν ὑπερβασίῃ τε δ' ἀνείρετο. (εἶπε.

Aut pro præterito. Δεῦρ' ἴθι μοι ἐν πάντῃ θεὰ γλυκερὴ τέκνον, pro

Quinetiam diathesis (vel horum) sæpius mutantur, & passiua aut media pro actiuis ponitur: veluti.

Ἕλκεσθ' δ' ἐκ κολεοῦ μέγα ξίφος pro εἷλκε. Item,

Καθεζομένῳ δ' Αἴας, pro ἑῷ.

Vicissimque actiuum pro passiuo vsurpatur: vt,

Δόρποιο τρίτατόν κε χρυσαόρῳ pro δορπήσομαι.

Est etiam cernere quomodo numerus immutans, pluralem pro singulari ponat, velut in familiari sermone, quum quis de seipso loquitur: veluti,

Τῶν ἀμωδύνων θεὰ θύγατερ Διὸς εἴπε καὶ ἡμῖν, pro ἐμοί.

Fit autem apud illum & personarum mutatio, idque vno quidem modo sic,

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ἔσαν θεοὶ εἰὲ ἐν Ὀλύμπῳ,
Οἱ τ' ἔσαν τοῖ δ' ἐγὼ μνησάμεθα ἔπος ἐν.

Multi namque quum dij essent, (inter quos & ea persona erat quæ loquebatur) bellè vtrunque extulit, & ἔσαν τοῖ δ' & δεδμήμεθα.

Alio autem modò, quum missa facta ea persona de qua verba faciebat, ab altera ad alteram transit, id quod propriè nominatur, atq; per mimesin auditorẽ mouet & ducit, cuiusmodi hoc est.

Ἕλκε δ' Τρώεσσιν ἐκλέξω, μακρὸν αὐσας.
Νῦν δ' ἔπεσ' ἐν πεδίῳ, ἐπὶ δ' ἔκαρε βροτοὶ ἔστε.
Οὐδ' ἄρ ἔτι ἀπόλλυθ' ἐνὶ ἔτιμος ἔστ' νόστου. id est,

Hector voce iubet clara Teucros egitare ad
Naues exuuiasque sinant vt quisque cruentas.
Quem verò vatibus cernam procul ire relictum.

A narratione namque transitum fecit ad mimesin.

In ipsa verò etiam narratione, τῇ ἀποστρόφῃ sæpe vtitur: vt,

Ἀμφὶ σε Πηλεΐδη ἐρίμαχοι ἀμφὶ δὲ Ἀχαιοί.

Verùm & per mimesin, mutatione personarum vtitur sicuti in illo.

-ἠ δ' ἵππῳ εἰν ἐοικότες ἀίσσοντε
Νωιτέρω, οἷς ὅτε μήλε πολὺ μάλα ἔρχε,
Ἀστρεμὲς ἠὲν δ' ἐν δ' ὀξὺ ἔχω ἀξιμφὲς βελέεσσιν.
Ἄρχω Ἀγχίσιος κλῦθι πρατερὸς ὑμνοῦσας. id est,

Remera quoque par est hac iuncta vestra
Insipidas, quibus haud cura sunt bella fatta,
Ast decuda, primi Teucrorum consilium erat nunc
Præcipe Gracagenus quo pellis pugna inenuda.

Est & alia διηγηματικὴ species huiusmodi.

Τυδεΐδεω δ' ἐν ἀγῶνι πετήσεαι μετέειν, Ponitur etiam pro ἐν ἀγῶνι τινὶ. Et rursum.

-ἠδ' μὲν δ' ἐν δόρυ πρατῇ ἐν ἀνδρὶ
Θεσσεῖν, τὸ τ' ἐν ἄνεμι δόρυ χεῖρας φίλον εἶναι.

Participijs quoque loco verborum vtitur vt in hoc,

Ἐν κόνῃ κεκαρμένῳ ἐρεβεννῇ pro κείρεσθαι. Hoc item,

Ἔνθ' οἴη· εἰ σὺν ἐμοὶ πόνος εἰδότες, pro ἀρὴν εἰδότες.

Articulos quoque sæpe commutat, pro postpositiuis præpositiuos vsurpans: veluti,

Τὰς ἔτας Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἄρπυια πεδ' ἄρα. Item,

Θωρηχθὲ δὲ καὶ ἀπόλεσε πεσεῖν ἐν ἔνθ' ἐν: quod victoria etiã accidit. Præpositiones quoq; ad hunc modum commutare solet. vt,

Χθιζὸς ἔδω μ' δ' ἄτα. pro ἔδω δ' ἄτα. Item,

Νῶϊν ἀνὰ χρατὶ ὀρέεσσιν.

Similiter & præpositioni casum nominis non proprium infert, vt in isto, Μὴ πᾶς κ' δὴ κεῖνος μὴ μνησαίατο μάχης, pro δὴ κεῖνος.

Nonnunquam verò præpositiones auferit vt, (τοῖς.

Τῆς ἔρ κεῖν' ἀγῶνα. pro περὶ τῆς. Item,

-ποτὶ δ' ἐμὸν θυμὸν εἰ τε μὲν εἴπω pro πρὸς τὸν.

Ad hunc modum & alias præpositiones partim commutat, partim tollit.

Aduerbia etiam quædam mutat, dum iis quæ ad locum significant, in loco, & de loco, indifferenter vtitur vt,

Τλῆθι δ' ἐτίσασθαι κεδνὸν pro ἐτίσασθαι. Item,

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, pro ἐγγύς.

Coniunctionum etiam mutatio apud illum extat. quale est.

-ἠὲ δ' ὅπωρ ἐμοὶ χόλος ἔσσε δ' ἀλείεν γυναικός. pro χόλος γὰρ ἀλείεν γυναικός.

Atque hæc quidem dictionis schemata sunt, quibus non solùm poëtæ, verùm etiam orationis solutæ scriptores vsi sunt.

Cæterũ & schematum sententiæ species multæ apud illum sunt, qualis

qualis est προαναφώνησις, quæ fit quando aliquis inter narrandum id prædicit quod in alius dicendi locum habet: sicut in hoc,

Ἤ τοι οἱ σῦν γε πρῶτος γλύσεσθαι ἔμελλον.

Item ὑπωπτευσις, quale est, ἡ χθὶ δέ τε κήπῳ ἴδον.

Est & προσωποποιία apud eum frequens & varia, multas enim & diuersas personas colloquentes introducit, quibus & omnis generis mores attribuit: personas verò etiam quæ non sunt, interdum fingit. vt,

Ἠ καὶ μιν οἰμώξει γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς.

Est autem (apud eum) & διατύπωσις, accurata tractatio rerum aut factarum, aut quæ fiunt, aut futurarum: vt id quod dicitur, euidentius reddat. veluti hic,

Ἄνδρας μὲν κτείνουσι πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθοῦσι,
Τέκνα δέ τ' ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας. id est,
Sternunt Marte viros vrbem depascitur igni:
Ast alij abducunt prolem cum matribus omnem.

Aut ad mouendam misericordiam,

Δύσμορε, ἦ ῥα πατὴρ Κρονίδης ὅτι γήραος οὐδῷ
Λύγῃ ἐν ἀγκαλίῃ φθίσει κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
Υἷάς τ' ὀλλυμένους, ἐλκυστείας τε θυγατρας,
Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους καὶ νήπια τέκνα
Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
Ἑλκομένας τε νυοὺς ὀλοὸς ὑπὸ χεροὶν Ἀχαιῶν. Hoc est,
Me miserum extrema cui tristia fata senecta
Iupiter immittet quum cernere tanta coegit
Totque mala: occisos patres vxorque puellas,
Polluto thalamos allisa denique terra
Infantes ardente ferri certamine Martis:
Atque nurus ipsas abductas hoste Peiasgo.

Est & εἰρωνεία apud eum, sermo per contrarium (eum quadam morali simulatione) contrariũ declarans quale est hoc Achillis:

Ἀλλ' Ὀδυσεῦ, σοὶ μὲν δοκεῖ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
Φρασζέσθω νηῶν ἀλεξήσειν δῆιον πῦρ. Hoc item,
-ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω
Ὅς τις οἱ ἐν ἐπίσκοπος καὶ ἐς βουλεύτερός ἐστιν. id est,
Sed Laertiade, tecum consultet et omnis
Concilio regum, quo pellat naribus ignem. Item,
-alium legat inter Achiuos
Ipsum qui deceat regno qui dignior illo.

Declarat enim eum haud facile alium regno dignioremin uenturum. Atque hic quidem modus est, quando aliquis se extenuat, vt contrariam sui existimationem præbeat. Alius autem quando quis se quempiam maximè laudare simulat, quum teuera vituperet. Atque hoc est quod apud Homerum a Telemacho dicitur.

Ἀντίος· ἦ μὲν καὶ, πατὴρ ὡς, κοίδεται εἶναι.

Inimico namque dicit. Tanquam pater filium, sic me curas. Et rursus, quando quis irridendi gratia alterum extollit. vt pro

Ἠ μάλα Τηλέμαχε φόνον ἡμῖν μερμηρίζει.
Ἠ τινας ἄξει ἀμύμονας ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος.
Ἠ νύ κε καὶ Σπάρτηθεν ἐπεὶ νύ περ εἰς ἐνιαυτὸν
Telemachus eadem haud dubiè nobis meditatur.
Auxilium ex Sparta cogens Pylusque deserens.
Multum namque libi rebus sumitque adolescens.

Est & βωμολοχία, quædam τῆς εἰρωνείας species, quando quis per contrarium alicui conuitians, risum simulat. quemadmodum Achilles.

Τεῖον μὲν ἄμπελα κεῖται ἐμοῦ δ' ἀπὸ χειρὸς Ἀχαιῶν
Εἵλετ' ἔχει δ' ἄλοχον βυμαρία, τῇ με φίλησιν
Τερπέσθω. id est.
Salua manent ipsi sua dona sed Gnus Achilles
Munere priuatur licet illo grata sit vxor
Atrida cum qua accumbens se oblectet amanter.

His ἀλληγορία haud dissimilis est, quæ aliud per aliud exhibet, quale est illud.

Νῦν μοῦ δὴ μάλα πάγχυ Μελάνθιε νύκτα φυλάσσεις,
Εὐνῇ ἐν μαλακῇ καταλιγμένος ὡς ἐπίοικε. id est,
Atra nocet erit cubiti vigilatque Melanthi,
In tenero strato cubitans ceu maximus heres.

Vinctum namque & suspensum, in cubili delicato somnum capere dicit.

Vsus est sæpe numero & τῇ ὑπερβολῇ, quæ veritatem superans, multum vehementiæ ostendit. vt,

Λαιότερον χιόνος θεῖον δ' ἀνέμοιτον ἐμοῦσι. id est,
Hi euadere ninem superant cursuque Aquilonem.

Huiusmodi tropis & figuris Homerus ita vsus est, & ad posteros vsum eundem transmisit, vt ob hæc ingentem gloriam ab omnibus meritò reportet.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

Τὰ τῆς λέξεως πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιρεῖται, ποσόν τε καὶ ποιόν· καὶ τὸ ποσὸν εἴδη, Ἔνδεια, Πλεονασμός· τὸ δὲ ποιὸν, Μετάθεσις, καὶ Μετάλημψις, ἀμφοτέρων τὸ αὐτὸ συνελθόντων, Τμῆσις, γενικῶς δὲ (ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν) πάθη πέντε, Πλεονασμός. Ἔνδεια· Μετάθεσις, Μετάληψις, Τμῆσις.

De passionibus dictionum ex Tryphone grammatico.

Dictionum passiones in duo generalissima diuidontur, [videlicet] in quantitatem & qualitatem. Quantitatis quidem sunt species, Endeia & Pleonasmus, sed qualitatis Metathesis & Metalepsis. Quum autem ambo in vnum conuenerunt, Sectio fit. Sunt verò (vt summatim dicam) passiones quinque. Pleonasmus, Endeia, Metathesis, Metalepsis & Tmesis.

Πλεονασμός.

Πλεονασμὸς [id est. Redundantia] est ὑπερβάλλοντος χρόνου ἢ χρόνου, στοιχείων ἢ στοιχείου. id est, superfluitas temporum vel tẽporis, elementorum vel elementi, vt κάρη pro κάρα, & κάλλος pro καλός.

Ἔνδεια.

Ἔνδεια. (id est, Defectus) est contrà χρόνου ἢ χρόνων, στοιχείου ἢ στοιχείων ἐλάττωσις. id est, tẽporis vel tẽporum, elementi vel elementorũ defectus. vt εἴδωλον pro εἴδωλων, & σκῆπτον p σκῆπτρον.

Μετάθεσις.

Μετάθεσις. (id est, Transpositio) est στοιχείου μετατεθέντος ἐκ τῆς ἰδίας θέσεως εἰς ἑτέραν, id est, elementi dimotio à propria sede in aliam. vt δέαρ pro δάρα & κραδία, pro καρδία & κάρτος pro κράτος. Vocatur autem & Ἐναλλαξις & ὑπόθεσις, Permutatio & Transpositio.

Μετάληψις.

Μετάληψις, (id est, Transsumptio) est στοιχείου μετακίνησις, id est, elementi mutatio, vt ἀπεδάνεις pro ἀπεδάνες: & ἀμπωτέτης pro ἀμποτότης.

Τμῆσις.

Τμῆσις [id est, Sectio] est σωθῆναι λόγου ἀνάλυσις εἰς δύο λέξεις, id est compositi vocabuli resolutio in duas dictiones, vt ἄκρα πόλις pro ἀκρόπολις.

Τούτων δὲ πάντων παθῶν τὰ μὲν εἰς εἶδη τίμια, τὰ δὲ, τὰ Πλεονασμὸς, καὶ Ἔνδεια τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶν ἄτιμα. Τὰ δὲ πλεονασμοῦ εἴδη εἰσὶ τοῦτα. Πρόθεσις, Ἀναδίπλωσις Ἔκτασις, Ἐπέκτασις, Διαίρεσις, Παρένθεσις, Διπλασιασμὸς, Παρεμπτωσις, καὶ Προσχηματισμός. Τῶν δὲ ἐνδείας εἴδη εἰσὶν τοῦτα. Ἀφαίρεσις, Ἄρσις, Συστολὴ, Συγκοπὴ, Συναλοιφὴ, Ἔλλειψις, Παρέλλειψις, Ἔκθλιψις, καὶ Ἀποκοπὴ, Ἀντικείμενα δὲ τοῦ μὲν Πρόθεσις μὲν Ἀφαίρεσις· Ἀναδίπλωσις δὲ Ἄρσις· Ἔκτασις Συστολὴ· Ἐπέκτασις Συγκοπὴ· Διαίρεσις Συναλοιφὴ, Παρένθεσις Ἔλλειψις, Διπλασιασμὸς Παρέλλειψις, Παρεμπτωσις Ἔκθλιψις, Προσχηματισμὸς Ἀποκοπὴ.

Harum autem quinque passionum aliquæ in species secantur, vt Pleonasmus & Endeia, i. Redundantia & Defectus: aliquæ verò sunt insecabiles. Sed Pleonasmi species sunt nouem, Additio, Reduplicatio, Extensio, Superextensio, Diuisio, Interpositio, Duplicatio, Paremptosis & Proschematismus. Endeiæ autem, id est, Defectus, species sunt nouem, Detractio, Ablatio, Correptio, Concisio, Synalœphe, Ellipsis, Parellipsis, Elisio, & Abscisio. Adiungitur ergo Additio quidem Detractioni, Reduplicatio autem Ablationi, Extensio Correptioni, Superextensio Concisioni, Diuisio Synalœphæ, Interpositio Ellipsi, Geminatio Parellepsi, Paremptosis Elisioni, Proschematismus Abscisioni.

Πρόθεσις.

Πρόθεσις, [i. Additio] est προσθήκη στοιχείου κατ' ἀρχὴν τῆς συλλαβῆς, id est, adiunctio elementi in principio syllabæ, vt ἄσαφὴς pro σαφὴς, ἄσαχυς pro σάχυς, θαμὰ pro ἅμα.

Ἀναδίπλωσις.

Ἀναδίπλωσις, (i. Reduplicatio) est ἡ τῶν πρώτων ἢ δευτέρων συλλαβῶν διὰ τῶν αὐτῶν συμφώνων ἢ ἀντιστοίχων ἐπάλληλος ἐκφορά: id est, primarum vel secundarum syllabarum per easdem consonantes, vel ἀντιστοίχους, repetita prolatio. Fit autem in verbis & participiis & nominibus: estque frequens apud Iones & Æoles, vt κεκάμωσι pro κάμωσι, pro λελάχωσι, pro λάχωσι ἀστερηρὸς pro ἀτηρὸς, ἐτέτυμον pro ἔτυμον.

Ἔκτασις.

Ἔκτασις, (i. Extensio, siue Productio) est ὅταν τὰ συγκλειόμενα δι' χρόνου ἐκτείνῃ, ἢ τὰ βραχέα εἰς τὰ μακρὰ ἀντιστοιχα αὐτῶν μεταβάλῃ: id est, quando literæ correptæ bitemporeæ extenduntur, siue producuntur, vel breues in longas earum ἀντιστοίχους mutantur, vt καλῶ pro καλόω, κάρη pro κάρα.

Ἐπέκτασις.

Ἐπέκτασις, (i. Superextensio, siue Super productio) est πλεονασμὸς συλλαβῆς καὶ μέσον ὀμοτόνου ὄντος μὴ φυσικὸν παρεκτείνουσα καλοῦσι, i. redundantia syllabæ in medio quæ eiusdem est accentus, quum generalis obseruatio id (fieri) non prohibet. vt δίστεχον pro δύτεχον, & ἀδελφεοὺς pro ἀδελφοὺς, πολεμήϊα pro πόλεμα.

Διαίρεσις.

Διαίρεσις, (i. Diuisio) est συλλαβῆς ἀνάλυσις ἢ διάστασις εἰς δύο, i. syllabæ resolutio vel disiunctio in duo. Sed hæc passio Iouũ

& Theſſalorum propria eſt, vt πᾶς pro παῖς, & κύλικον pro κύλιξ, & βίλος pro βῖλος.

Παρένθεσις.

Παρένθεσις, (i. Interpoſitio) eſt προσθήκη φωνήεντος καὶ μίαν οὐ ποιούντος συλλαβήν. i. additio vocalis in medio non facientis ſyllabam. vt πλέοντες pro πνέοντες, κεφὴ pro κεφαλή, νέος pro νέος ξεῖνος pro ξένος εἰλελυθώς pro ἐλελυθώς. Porrò hæc paſſio Ionum eſt.

Διπλασιασμός.

Διπλασιασμός. (i. Duplicatio, vel Geminatio) eſt ἡ αὐτὴ συμφώνου προσθήκη καὶ μέσον καὶ ἀποτελούντος συλλαβήν. i. eiuſdem conſonantis additio in medio, non efficientis ſyllabam: vt ὅττι pro ὅτι, ἀδδίω pro ἀδίω, μέσσον pro μέσον, ἔννυμι pro ἔνυμι, ὁππότε pro ὁπότε. Et hæc quoque paſſio Ionum eſt.

Παρέμπτωσις.

Παρέμπτωσις, (i. intercidentia) eſt προσθήκη συμφώνου καὶ μέσον, καὶ ἀποτελούντων συλλαβήν. i. additio conſonantium in medio, non efficientium ſyllabam. vt πόλις pro πόλις, & πόλεμος pro πόλεμος.

Προσγεμματισμός.

Προσγεμματισμὸς eſt προσθήκη συλλαβῆς καὶ τὸ τέλος. i. additio ſyllabæ in fine, quæ quatuor dialectorum eſt propria, vt λέγουσι pro λέγουσι, μύταισι pro μύταις, πρεσβύταφα pro πρέσβυπα, ἰχθύν pro ἰχθύς. Porrò dicendum quoque de ἐνδεείᾳ.

Ἔνδεια.

Ἔνδεια, (i. Defectus) eſt ἀφαίρεσις κατ' ἀρχὴν γράμματος. i. ablatio elementi ab initio, vt ὀρτὴ pro ἑορτή, εἶα pro γαῖα, κεῖνος, pro ἐκεῖνος. Sed hæc paſſio Ionum eſt.

Ἄρσις.

Ἄρσις, (i. ablatio) eſt ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀναδιπλουμένης συλλαβῆς. i. abiectio geminatæ ſyllabæ à principio, vt βλῆμαι pro βεβλῆσθαι, δέχθαι, pro δεδέχθαι βλήμενος pro βεβλημένος.

Συγκοπή.

Συγκοπὴ (i. Contractio, ſeu Correptio eſt) quando τὰ ἐκτεινόμενα δίχρονα συγκόπτεται καὶ μακρὰ εἰς τὰ βραχέα ἀντιστοιχεῖ αὐτῷ μιγνύντα. i. quando productæ bitemporeæ corripiuntur, vel longæ in breves earum ἀντιστοιχοῦς commutantur, vt φυσίζοος pro φυσίζωος, ξυρὸν pro ξυρόν.

Συγκοπή.

Συγκοπὴ. (i. Conciſio) eſt ἀποβολὴ συλλαβῆς καὶ τὸ μέσον. i. abiectio ſyllabæ in medio, vt κάμμορος pro κακάμορος, δάσκιον pro δασύσκιον.

Συναλοιφή.

Συναλοιφὴ eſt δύο συλλαβῶν καὶ φωνήεντος ἕνωσις, καθ' ἑβδομάδα τόνων. i. duarum ſyllabarum in vocalem vnio abiectione tonorũ. Fit autem Synalœphe per modos ſeptem, ſymplices quidem tres, per θλῖψιν, per κρᾶσιν, per συναίρεσιν, compoſitos autem quatuor, per θλῖψιν & κρᾶσιν, per θλῖψιν & συναίρεσιν, per κρᾶσιν & συναίρεσιν, per θλῖψιν & κρᾶσιν & συναίρεσιν. Per θλῖψιν igitur, vt τὼ ἐμὼ, pro τὼ ἐμά. Per κρᾶσιν, vt τἄμα pro τὰ ἐμά. Per συναίρεσιν, vt Νηρηΐδων pro Νηρηΐδες. Per θλῖψιν & κρᾶσιν, vt κἀγὼ pro καὶ ἐγώ. Per θλῖψιν, & συναίρεσιν, vt ἐμὼ πόδ' ὠκὺς pro μοὶ ὠκὺς πόδ' ὠκὺς. Per κρᾶσιν & συναίρεσιν, vt οἱ πόλος pro ὁ οἰπόλος. Denique per θλῖψιν & κρᾶσιν & συναίρεσιν, vt ὀν τἀθηναίῳ pro ὀν τῇ Ἀθηναίῳ.

Ἔλλειψις.

Ἔλλειψις. (i. Defectus) eſt ἀποβολὴ φωνήεντος καὶ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. i. abiectio vocalis in medio non facientis ſyllabam. vt ἀμύξαι pro ἀμύξαι, & γρᾶον pro γηραιόν.

Παρέλλειψις.

Παρέλλειψις, (i. Prætermiſſio) eſt ὅταν τι τῶν διπλασιαζομένων συμφώνων παραλείπῃ. i. quando vna aliqua geminatarum conſonantium omittitur, vt κάλον pro κάλλον & θάττον pro θάττον.

Ἔκθλιψις.

Ἔκθλιψις, (i. Eliſio) eſt ἀποβολὴ ἑνὸς συμφώνου ἐντὸς τῆς φωνῆς καὶ τελευταίας συλλαβῆς οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. i. abiectio vnius conſonantis inter primam & vltimam ſyllabam, non facientis ſyllabam. vt σκῶπτον pro σκώπτειν.

Ἀπόκοπή.

Ἀπόκοπή, (i. Abſciſio) eſt ἀφαίρεσις συλλαβῆς καὶ τὸ τέλος. i. ablatio ſyllabæ in fine, vt δῶ, pro δῶμα, Ἀπόλλω pro Ἀπόλλων, Ποσειδῶ, pro Ποσειδῶν.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΙΑΦΟΡΟΝ σημασίαν διαφόρους τονουμένων λέξεων καὶ στιχείων. id eſt,

COLLECTIO VOCVM QVAE PRO diuerſa ſignificatione, accentum diuerſum accipiunt.

Inuenitur & hæc inſcriptio Græca, cuius eadem eſt ſententia.

Ὅσαι λέξεις πρὸς διάφορον σημαινόμενον, διάφορον δέχονται τόνον, κατὰ στοιχεῖον.

Author autem vulgò quidem Cyrillus eſſe creditur, ſed ego Philoponum eſſe arbitror, vel potius perſuaſum habeo.

Ἀγελαῖος, qui eſt è grege, penultima circumflexa.
Ἀγέλαιος, imperitus, rudis, indoctus, antepenac.
Ἀγητός, ὁ, admirabilis, acuitur.
Ἄγηρος, γένους, ὁ, ἡ, genus, nomen proprium, antepenac.
Ἄγκυρα, anchora, antepenacuitur.
Ἀγκύρα, ἡ, vrbs Galatiæ, penac.
Ἄγνος, vitex, penacuitur.
Ἁγνὸς, purus, cum ſpiritu denſo, & acuto in fine.
Ἀγόραιος, in foro educatus, antepenac.
Ἀγορᾶιος, ὁ, forenſis, penult. circumfl.
Ἄγος, ἀγοῦς, ὁ, dux, acuitur.
Ἄγος, τὸ ἄγος, τὸ, ſcelus, penultima acuta.
Ἄγριος, agreſtis, ferus, antepenac.
Ἀγρεῖος, ruſticus, ruri degens, penult. circumfl.
Ἄγροικος, imperitus, rudis, antepenac.
Ἀγροῖκος, ruri degens, habitans agrum, penult. circumfl.
Ἀγρονόμος, in agro paſcens, penacuitur.
Ἀγρώστης, in agro paſtus, antepenac.
Ἄγχιαλος, ἡ, vrbs Traciæ, acuitur.
Ἀγχίαλος, ὁ, ἡ, maritimus, penult. acuta.
Ἄγχου, adverbium, propè, circumfl.
Ἄγχω, imperatiui modi, ſuffoca, penacuitur.
Ἄγων, ἀγῶνος, ὁ, agens, penult. acuta.
Ἄγων, ἀγῶνος, ὁ, certamen, vlt. acuta.
Ἀδελφὸς, frater, vlt. acuta.
Ἄδελφος, ὁ, nomen proprium, antepenac.
Ἀδολέσχης, ἀδολέσχου, ὁ, nugator, penacuitur.
Ἀδολεσχὴς, ὁς, ἡ, contemplatiuus, acuitur.
Ἀδρὰ, craſſa, aſpiratur & acuitur.
Ἄδρα, vrbs Illyrica, tenuatur & penac.
Ἄδω, Fut. ἄσω. Pr. ἆδα, canto, tenuatur.
Ἅδω, Fut. ἕσω, Pr. ἕδα, placeo aſpiratur.
Ἀζόμενος, ſiccatus, tenuatur.
Ἁζόμενος, venerans, aſpiratur.
Ἀθηναῖος, Athenienſis, penult. circumfl.
Ἀθήναιος, Athenæus, nomen proprium antepenac.
Ἄθορος, ὁ, clamore carens, ſeu ſtrepitu, antepenac.
Ἀθρόος, ὁ, confertus, penac.
Ἄθυος, ὁ, indemnis, penult. circumfl.
Ἄθυος, ὁ, Iouis epitheton, antepenac.
Αἶθος, τὸ, calor, penult. circumfl.
Αἴθος, ὁ, ardens, acuitur.
Αἶνος, gloria, penult. circumfl.
Αἶνος, grauis acuitur.
Αἰνοτόκος, grauia pariens ſeu gignens, penac.
Αἰνότοκος, grauis fato natus, antepenac.
Αἴολος, ὁ, Æolus, rex ventorum, antepenac.
Αἴολος, varius, penacuitur.
Αἴπεια, alta, circumflexa penult.
Αἴπεια, nomen oppidi, antepenult. acuitur.
Αἴρων, ἀείρων, ὁ, tollens, tenuatur & penac.
Αἰρῶν, ἀιρούμενος, ὁ, accipiens, aſpiratur & circumfl.
Ἀκεστὴς, medicus, acuitur.
Ἀκέστης, Aceſtus & ſartor, penac.
Ἀκάλλιστος, inexorabilis, antepenac.
Ἀκήλητος, immaculatus, acuitur.
Ἀκὶς, ἀκίδος, ἡ, cuſpis, acuitur.
Ἄκις, ἀκέδος, ὁ, Acis fluuius penac.
Ἄκρις, ἀκρίδος, ὁ Acris oppidum, penac.
Ἀκρὶς, ἀκρίδος, ἡ, locuſta, acuitur.
Ἄλαθις, verè adverbium, antepenac.
Ἀλαθὴς, verum, acuitur.
Ἀμητὸς, ἀμητοῦ, ὁ, meſſis tempus, acuitur.
Ἄμητος, ἀμήτου, ὁ, meſſis fruges, antepenac.
Ἀμυγδαλῆ, arbor, circumfl.
Ἀμυγδάλη, fructus, penacuitur.
Ἄμφις, ἀμφίος, ὁ, Amphis, nomen proprium, penac.
Ἀμφὶς, adverbium, circa, acuitur.
Ἀνὰ, præpoſitio, per, acuitur.
Ἄνα, Rex penacuitur.
Ἀντικρὺ, contra, è regione, acuitur.
Ἄντικρυς, palam, antepenult. acuta.
Ἄνω, quæ, aſpiratur.
Ἄνω, tanquam, cum tenui ſpiritu.

Ἄπλοῦς.ἀπλόου,ὁ,innauigabilis,antepenultima acuitur.
Ἁπλοῦς.ἁπλοῦ,ὁ,simplex,penacuitur.
Ἀπολλύω,per duplex λ,perdo.
Ἀπολύω,per vnicum λ,dimitto.
Ἁπτός,ἁπτοῦ,per ο,tangibilis, acuitur.
Ἀῴδιος,ἀῴδιοῦ,per ω, non cadens,acuitur.
Ἄρα,aduerb.an,vtrum,penult.circunflexa.
Ἄρα,c.ergo,vtrum,penaciuitur.
Ἀρά,τῆς ἀρᾶς,ἡ,imprecatio,acuitur.
Ἀρᾶς,subditus maledictioni,penult.circunflexa.
Ἀραιός,tenuis,rarus,acuitur.
Ἄργος,ἄργους,ὁ,onus,penacuitur.
Ἄργος,ἄργους,τό,Argos ciuitas Peloponnesi penac.
Ἄργος,ἄργου,ὁ,Argus,penacuitur.
Ἀργός,ἀργοῦ,ὁ,albus,aut velox,acuitur.
Ἄριστος,τοῦ ἀρίστου,ὁ,Aristo,viri nomen, penultima acuta.
Ἀριστοῦ,τοῦ ἀριστοῦντος,ὁ,optima faciens,vltima circunflexa.
Ἀρνεῖος,agninus,antepenacuitur.
Ἄρνειος,agnus nuper natus,acuitur.
Ἁρπαγή,rapina,acuitur.
Ἀρπάγη,hamus,penacuitur.
Ἄῤῥητος,non dictus,arcanus,antepenac.
Ἀῤῥητός,ineffabilis,acuitur.
Ἄρτιος,ἀρτίου,ὁ,integer,acuitur.
Ἄρτεμις,Ἀρτέμιδος,ἡ,Diana,antepenacuitur.
Ἀρτιτόκος,ἡ,nuper natus,penac.
Ἀρτίγονος,ἡ,nuper natus,antepenacuitur.
Ἀρτίτομος,nuper incisus,antepenacuitur.
Ἀρτιτόμος,qui nuper incidit,penacuitur.
Ἁ,ἡ,aspiratum,quæ,neutrius generis.
Ἀ,ἡ,tenuatum,quædam.
Ἀστήρ,stella,acuitur.
Ἄστρον,Aster vrbs,penacuitur.
Ἀστρῶλος,locus apud inferos,acuitur.
Ἀστρόλογος,astrologus,antepenult.acuta.
Ἅτ,aspiratum,quæ.
Ἀτ,tenuatum quædam.
Ἄτ. Homerus Iliad. θ. Φοῖνιξ ἄτ γεραιὲ λόγου ἁ Ἀχιλλεὺς φρὸς τὸν Φοῖνικα,ἰ.Phœnix atta senior,inquit Achilles ad Phœnicem. Vox est qua minores honorant maiores.
Ἀτυχῶς,aduerbium,omino,circunflectitur.
Ἀτύχως,aduerbium,sine arte,penacuitur.
Ἄτρεπτος,ἀτρέπτου,ὁ,ἡ,immutabilis,antepenac.
Ἄτροπος,ἀτρόπου,ἡ,Atropos Parca,antepenac.
Αὔγη,αὔγης,ἡ,Auge mulier,penacuitur.
Αὐγή,αὐγῆς,ἡ, splendor,aurora,acuitur.
Αὕτη,ταύτης,ἡ hæc,penacuitur.
Αὐτή,αὐτῆς,ἡ ipsa acuitur.
Ἄφεσις,ἀφέσεως,ἡ,dimissio,acuitur.
Ἄφετις,ἀφέτης,ἡ,Aphete insula,penacuitur.
Ἄφρος,Ἄφρου,Apher,penacuitur.
Ἀφρός,Ἀφροῦ,ὁ spuma,acuitur.
Ἄχυρον,ἀχύρου,τό,palea,antepenac.
Ἀχυρών,ἀχυρῶνος,ὁ,stabulum paleatum,acuitur.
Ἄορ,ἄορος,τό, ensis penac.
Ἀορός,ἡ mulier,penac.

B

Βαιά,aduerbium,paulum,acuitur.
Βαῖον,βαΐου,τό ramus,penult.circunfl.
Βαιός,βαιοῦ,ὁ,breuis acuitur.
Βαῖος,βαΐου,ὁ. Baius Vlyssis socius,penult.circunfl.
Βασίλεια,βασιλείας,ἡ regina,antepenac.
Βασιλεία,βασιλείας,ἡ,regnum,penacuitur.
Βάτος,βάτου,ὁ,cadus,penacuitur.
Βάτος,βάτου,ἡ,rubus,penacuitur.
Βατός,vnico τ, pervius acuitur.
Βάττος,gemino τ,Battus,penacuitur.
Βῆλος,βήλου,ὁ,Belus,penult.circunfl. Jer. 50. 2.
Βηλός βηλοῦ,ὁ limen,acuitur.
Βῆσσα,vnico σ, nesa,vrbs,penac.
Βῆσσα,gemino σ,conuallis,penult.circunfl.
Βίος,βίου,ὁ. vita,victus,penult.acuta.
Βιός,βιοῦ,ὁ,arcus,acuitur.
Βίοτος,βιότου,ὁ, vita,antepenult.acuitur.
Βιωτός,βιωτοῦ,ὁ,viuendus acuitur.
Βλῆχον,τό,herbæ species,penult.circunfl.
Βλῆχον βληχοῦ,τό,infirmum,acuitur.
Βοῦν,βοῦνος,ἡ,custodia,apud Alexandrinos,acuitur.
Βοῦν βοῦνος,ὁ,clamans,circunfl.
Βροτός,βροτοῦ,ὁ. mortalis,acuitur.
Βρότος βροτοῦ,ὁ,sanies,penac.
Βρωτός,per ω, comestibilis, acuitur.
Βρῦχος,ἡ,ὁ,bruchus vermis,penult.circunfl.
Βρυχός,βρυχοῦ,ὁ,præco,acuitur.
Βρύων,βρύοντος,ὁ,scaturiens,penacuitur.
Βυνῶν,βυνῶνος,ὁ, Cyrenes littus,circunfl.

Γ.

Γαλάτεια,per ει,Galatea Nereis,antepenac.
Γαλατία,per ι,Gallia regio,penacuitur.
Γαλήνη,γαλήνης,ἡ,tranquillitas maris,penacuitur.
Γαληνή,γαληνῆς,ἡ,tranquilla,acuitur.
Γαῦλος,γαυλοῦ,ὁ,fistula,vas pastorale,acuitur.
Γαῦλος,ου,ὁ,nauigium oneratum,penult.circunfl.
Γέλοιος,ridiculus,antepenac.
Γελοῖος,qui risum mouet,penult.circunfl.
Γέλων,γέλωνος,ὁ,Gelon viri nomen,penacuitur.
Γελῶν,γελῶντος,ὁ,ridens,circunfl.
Γενετή,γενετῆς,ἡ,natiuitas,acuitur.
Γενέτη,γενέτης,ἡ,stirps,penacuitur.
Γεραιός,γεραιοῦ,ὁ,senex,acuitur.
Γεραῖος,γεραίου,ὁ,Geræus gentile,penult.circunfl.
Γῆρας,senectus.
Γήρασις,ad senectutem profectio,antepenac.
Γλαύκη,γλαύκης,ἡ,cæsia,penacuitur.
Γλαυκή,γλαυκῆς,ἡ, Glauce mulier,acuitur.
Γλαῦκος γλαύκου,ὁ, glaucus,cæsius,penult.circunfl.
Γλαυκός,γλαυκοῦ,ὁ,Glaucus viri & piscis nomen,acuitur.
Γῦρος,γυροῦ,ὁ,ambitus,gyrus, penult.circunfl.
Γυρός,γυροῦ,ὁ,rotundus,acuitur.

Δ.

Δάφνη,ἡ δάφνης,ἡ,laurus,penacuitur.
Δαφνῆ,ῆς,ἡ,Daphne puella,acuitur.
Δέντρον,ου,τό δ ἐντῆ,δ ἐντῆς,ἡ, mala,acuitur.
Δεντός,δ ἐντοῦ,ὁ,grauis,acuitur.
Δειρή,δ ἐιρῆς,ἡ. collum anterius,acuitur.
Δείρη,δ ἐείρης,ἡ, ciuitas Æthiopiæ,penacuitur.
Δεκαετής,decennis,de tempore,acuitur.
Δεκαέτης,decennis,de reliquis,penacuitur.
Δελφίς,ἡ δ ἐλφῖν,delphin piscis,acuitur.
Δελφύς,per υ, vulua,venter,acuitur.
Δεξαμενή,δ ἐξαμενῆς,ἡ, cisterna,acuitur.
Δεξαμενή,ου,ου,ἡ,quæ accepit, penacuitur.
Δεσπότης,per η,herus,dominus,penacuitur.
Δέσποινα,per ι,domina,antepenac.
Δῆλος,ου,ὁ,manifestus,penult.circunfl.
Δῆλος,ου,ἡ,Delos insula,penultima circunfl.
Δῆμος,ἡ δ ἐμου ὁ,populus,tribus,penult.circunfl.
Δημός,ἡ δ ἐμοῦ,pinguedo,acuitur.
Δημοσίᾳ, aduerbialiter,publicè penacuitur.
Δημόσια,ἡ δ ἐμοσίων,τῶ,res publicæ,antepenacuitur.
Δῆμον,per η,popularis,circunflectitur.
Δίων,ωνος,ὁ,Dion vir,penacuitur.
Δία,accusatiuus,Iouem,penacuitur.
Διά,præpositio,per,propter,acuitur.
Δίνη,δ ἴνος,ἡ, vortex aquarum,penacuitur.
Δῖνος,δ ἴνου,ὁ,aëris turbo,penult.circunfl.
Δίνων,δ ἴνωνος,ὁ,Dino vir,penacuitur.
Δινῶν δινῶντος,ὁ,volucris,circunfl.
Διογενής,ἐος,ὁ,nobilis,acuitur.
Διογένης,εος,ὁ,Diogenes vir,penacuitur.
Δῖος,ἡ δῖον,ὁ,diuinus,penult.circunfl.
Διός, genitiuus,Iouis,acuitur.
Δισσός,ἡ δ σσοῦ,ὁ,per σσ,duplex,geminus,vlt.acuta.
Διχοτόμος,in duo diuidens.
Διχότομος,in duo diuisus.
Δόξα,τῆς δ ὀξης,ἡ, apparentia, opinio,penacuitur.
Δοκός,δ ὀκοῦ,ὁ,trabs,acuitur.
Δόλιος,δ ὀλίου,ὁ,dolosus,antepenac.
Δολίος,δ ὀλίου,ὁ,Dolius vir,penacuitur.
Δολίχη,τῆς δ ὀλίχης,ἡ, Doliche insula,penacuitur.
Δολίχη,τῆς δ ὀλίχης,ἡ, longa,acuitur.
Δόλων,ἡ δ ὀλώνος,ὁ,Dolon vir,penacuitur.
Δολῶν,ἡ δ ὀλῶντος,ὁ,decipiens,circunfl.
Δρύμος,ἡ δ ὀρυμου,ὁ,Drymos vir,penacuitur.
Δρυμός,οῦ,ὁ,sylua,condensus,acuitur.
Δύω,dualiter,duo,penacuitur.
Δύω,verbaliter,ingredior,penacuitur.

E.

Εἰδυῖα,τῆς εἰδυίας,ἡ,Idia mater Medeæ,penult.acuta.
Εἰδυῖα,τῆς εἰδυίας,ἡ,quæ scit,penult.circunflectitur.
Εἴκων,ἡ εἴκοντος,ὁ,obediens,penacuitur.
Εἰκών,τῆς εἰκόνος,imago,similitudo,acuitur.
Εἶπε,indicatiui modi,dixit,penult.circunflectitur.
Εἰπέ,imperatiui modi,dic,acuitur.
Εἰς,præpositio,in accusatiuo iunctum.
Εἷς,numerale,vnus,circunfl.
Ἕκτος,ἡ ἕκτου,ὁ,sextus,penacuitur.
Ἐκτός,aduerbium,extra,sine,acuitur.
Ἐκτυλίω,verbum,enauigo,penacuitur.
Ἐκτυλέω,aduerbium,plenè,antepenacuitur.
Ἐλαμών,ἡ ἐλαμῶνος,ὁ,oliuetum,acuitur.
Ἐλεῶν,ἡ ἐλεῶντος,ὁ,miseriens,circunflectitur.

Ἐλάσσων, ἢ ἐλάσσονος, ὁ, minor, pen. acuta.
Ἐλασσῶν, ἢ ἐλασσοῦντος, ὁ, minuens, circunfl.
Ἐλαύνων, τοῦ ἐλαύνοντος, ὁ, insequens, penacuitur.
Ἐλαιὼν, τοῦ ἐλαιῶνος ὁ, oliuetum acuitur.
Ἔλεος, τοῦ ἐλέου, ὅς, misericordia antepenac.
Ἐλεὸς ἢ ἐλεοῦς, ὁ, Eleus fluuius & mensa, acuitur.
Ἔλευσις, τῆς ἐλεύσεως, ἡ, aduentus, antepenac.
Ἐλευσίς, τῆς Ἐλευσῖνος, ἡ. Eleusis ciuitas, acuitur.
Ἔλπις, τοῦ ἐλπιδος ὁ, Elpis vir. penac.
Ἐλπὶς, τῆς ἐλπίδος, ἡ, Ispes acuitur.
Ἔμβαλλω, ab ἵημι, mittere. aspiratur.
Ἔμβαλλω, ab ἐω, esse, tenuatur.
Ἑνὰς, τῆς ἑνάδος ἡ, nouarius numerus, tenuatur.
Ἑνὰς, τῆς ἑνάδος, ἡ, vnitas, aspiratur.
Ἐν, prepositio, in datiuo iuncta, tenuatur.
Ἓν, numerus, vnum, acuitur, & aspiratur.
Ἑνὶ, pro ἑνὸς, est, penacuitur.
Ἐνόρχης, τοῦ ἐνόρχου, ὁ, vnicum habens testiculum, aspiratur.
Ἐνόρχης, τοῦ ἐνόρχου, ὁ, mas habens testiculos, tenuatur.
Ἑνὸς, vnius, genitiuus, acuitur.
Ἐνιαυτὸς, ἔτους, ὁ, annus, vetus, penacuitur.
Ἑνὸω, vnio, aspiratur.
Ἑνόω, quatio, tenuatur.
Ἐνῆρα τῶ, re vera, circunflectitur.
Ἐνηρεσία, ἡς, ἡ, confusio, reuerentia, acuitur.
Ἐξ, sex, nomen, cum aspiratione, acuitur.
Ἐξ prepositio, tenuatur.
Ἐξαιρετὸς, τοῦ ἐξαιρέτου, ὁ, eiiciendus, antepen. acuitur.
Ἐξαιρετὸς, τοῦ ἐξαιρετοῦ, ὁ, preciputus acuitur.
Ἐξαυξῶ, auget penacuitur.
Ἐξαιρῶ, liberat, circunflectitur.
Ἐξανεψιοὶ, αἱ, consobrinorum filij, antepen. acuta.
Ἐξανεψιοὶ, αἱ, consobrini, acuitur.
Ἔξω, aduerbium, extra, tenuatur.
Ἔσομαι, cum datiuo, similis sum, antepenacuitur.
Ἔοικα, sine casu, videor, itidem antepenacuitur.
Ἔοικὸς, ἐοικότος, τὸ, simile.
Ἐοικὼς ἐοικότος, ὁ, similis.
Ἐσθλὸς, ἐσθλοῦ ὁ, laus, antepenac.
Ἐσθλὸς, ἐσθλοῦ, ὁ, grauis, acuitur.
Ἐπαρχία, τῆς ἐπαρχίας, ἡ, prouincia, penacuitur.
Ἐπάρχια, ας, ἡ, Eparchia mulier, antepenac.
Ἐργάτης, ἐργάτου, ὁ, operator, penacuitur.
Ἐργάτις, ἐργάτιδος, ἡ, operatrix, penacuitur.
Ἐρινεὸς, τοῦ ἐρινεοῦ, ὁ, ficus genus, acuitur.
Ἐρινεὸς, τοῦ ἐρινεοῦ, ὁ, fructus, ficus sylueſtris, antep. acuitur.
Ἔρκος, per ει diphthongum. Ionis epitheton, antepen. acuta.
Ἕρκος, per ε, septum, antepena.
Ἑρμῆς, ἑρμοῦ, ὁ, mercurialis, penult. circunfl.
Ἕρμαιος, ἑρμαίου, ὁ, tumulus, antepenacuitur.
Ἑρμηνεία, ἑρμηνείας, ἡ, interpretatio, penacuitur.
Ἑρμεία, ἑρμείας, ἡ, fulcrum lecti, penacuitur.
Ἐρῶ, vnico ρ, dico, penacuitur.
Ἔρρω, duplici ρ, pereo, penacuitur.
Ἑταῖρος, ου, ὁ, amicus, socius, penult. circunfl.
Ἕτερος, τοῦ ἑτέρου, ὁ, alter, antepenac.
Ἔτος, ἔτους, ὁ, annus, penacuitur.
Ἔτος, ἔτους, ὁ, incassum, acuitur.
Εὐάνθης, εὐανθοῦς, ὁ, Euanthes, vir penacuitur.
Εὐανθὴς, εὐανθοῦς, ὁ, ἡ, ἡ, floridus, acuitur.
Εὐβουλία, εὐβουλίας, ἡ, ignauia, antepenac.
Εὔθεια, εὐθείας, per ι, bonus mos, penacuitur.
Εὐθυβόλος, εὐθυβόλου, per ο, recte iactus, antepenultima acuta.
Εὐθυβόλος, εὐθυβόλου ὁ, recte iaciens, penacuitur.
Εὐθὺς, ἐπιῤῥηματικῶς, aduerbialiter, statim, acuitur.
Εὐθὺς, ὀνομαστικῶς, id est, nominaliter, rectus, acuitur.
Εὐμαρὴς, per η, facilis, acuitur.
Εὐμαρὶς, per ι, calceus, acuitur.
Εὐπειθὴς, οῦς, ὁ, ἡ, obediens, acuitur.
Εὐπειθὴς, εὐπειθοῦς ὁ, ἡ, obediens principi penult. acuta.
Εὖρος, aspiratum, latitudo.
Εὖρος, tenuatum, Eurus ventus.
Εὐσεβὴς, τοῦ εὐσεβοῦς, ὁ, ἡ, pietatem exercens, vltima circunfl.
Εὐσεβὴς, ους, ὁ, Eulebon vir, penacuitur.
Εὐσθενὴς, οῦς, ὁ, Eustbenes vir, penacuitur.
Εὐσθενὴς, οῦς, ὁ, ἡ, fortis, acuitur.
Εὐτυχία, εὐτυχίας, felicitas, penacuiter.
Εὐτυχία, εὐτυχίας, ἡ, Eutychia melier, antepenac.
Ἐχθρὰ, τῆς ἐχθρᾶς, ἡ, inimicita penacuitur.
Ἐχθρὰ τῆς ἐχθρᾶς, ἡ, inimica acuitur.

Z.

Ζεὺς, Διὸς, ὁ Iupiter, acuitur.
Ζῆν, infinitiuus, viuere, circunflectitur.
Ζυγὸς, ζυγοῦ, ὁ, iugum boum, masculinum.

Ζυγὸς, ζυγοῦ, ἡ, iugum libræ, foem.
Ζῶον, ζῴου, ὁ animal, pen. circunfl.
Ζῶν, ζῶντος, ὁ, viuum, acuitur.

H.

Ἡ, δὲ, coniunctio, &, acuitur & tenuatur.
Ἡ δὲ, aspiratum, hæc, penacuitur.
Ἡ, coniunctio, siue, acuitur.
Ἦ, ῥηματικῶς, id est, verbaliter, ibat, pen. circunfl.
Ἧ, aspiratum & circumflexum, vbi, cui, quatenus.
Ἦ, tenuatum & circumflexum, certè, ait.
Ἥλιος, ἡλίου, ὁ, sol, antepenac.
Ἡλεῖος, ἡλείου, ὁ, Eleus, gentile, pen. circunfl.
Ἧλος, ἥλου, ὁ, clauus, penult. circunfl.
Ἡλὸς, ἡλοῦ, ὁ, solidus, acuitur.
Ἥμων, ἥμονος, ὁ, iaculator, pen. acuitur.
Ἡμῶν, genitiuus, nostrum, circunfl.
Ἡρακλῆς, ἡρακλέους, ὁ, Heræus vir, antepenac.
Ἡρακλῆς, ἡρακλέους, ὁ, Iunonius, penult. circunfl.
Ἡρακλεία, εἰας, ἡ, Heraclea mulier & vrbs, antepenac.
Ἡρακλεία, ἡρακλείας, ἡ, Herculea, penacuitur.
Ἡρακλῆς, ἡρακλέους, ὁ, Heraclius, antepenac.
Ἡρακλεῖος, ου, ὁ, Herculeus pen. circunfl.
Ἡρακλεῖς, Hercules, item aduerbium iurandi, pen. acuitur.
Ἡρακλῆς, Ἡρακλέους, ὁ, Hercules, circunfl.
Ἥττων, ἥττονος, ὁ, minor, penacuitur.
Ἡττῶν, ἡττοῦντος, ὁ, minuens, circunfl.
Ἧττον, aduerbium, minus, penult. circunfl.
Ἠχὴ, ἠχῆς, ἡ, fama, penacuitur.
Ἧχι, aduerbium, vbi, qua, penult. circunfl.

Θ.

Θαλάμαι, αἱ, lustra ferarum, penacuitur.
Θαλαμαὶ, αἱ, templum Castoris & Pollucis, acuitur.
Θαῤῥος, θάρσους, τὸ, audacia, penacuitur.
Θράσος, θράσους, τὸ, temeritas, penacuitur.
Θαλία, θαλίας, ἡ, conuiuium, festiuitas, pen. acuitur.
Θάλεια, θαλείας, ἡ, celebritas, Thalia, antepen. acuta.
Θαμβὸς, θαμβοῦ, ὁ, attonitus, acuitur.
Θάμβος, θάμβους, τὸ, pauor, stupor, penacuitur.
Θεὰ, θεᾶς, ἡ, dea acuitur.
Θέα, θέας, ἡ, spectaculum penacuitur.
Θεοτόκος, θεοτόκου ἡ, Deum patiens, penacuitur.
Θεότοκος, θεοτόκου, ὁ, ex Deo natus, antepenacuitur.
Θέρμη, θέρμης, ἡ, calor, caliditas penacuitur.
Θερμὴ, θερμῆς, ἡ, calida, acuitur.
Θέρμος, θέρμου, ὁ, lupinus, penacuitur.
Θερμὸς, θερμοῦ, ὁ, calidus acuitur.
Θῆλυς, θῆλυος, ἡ, fœmina penultima, circunfl.
Θηλὺς, θηλυος, ἡ, papilla, acuitur.
Θερμὸν, θερμοῦ, ὁ, venaus, circunfl.
Θέρων, θέρωνος, ὁ, Theron vir, penacuitur.
Θόλος, θόλου, ὁ, testudo, & locus scripturarũ Athenis, penacuitur.
Θολὸς, θολοῦ, ὁ, turbidus acuitur.
Θύμος, θύμου, ὁ, cepa agrestis, penacuitur.
Θυμὸς, θυμοῦ, ὁ, animus, furor, ira, desiderium acuitur.
Θύρα, θύρας, ἡ, ostium, hoc est, lignum ipsum, penac.
Θύραι, θυρῶν, αἱ, fores, hoc est, aperrura, penacuitur.
Θυρσὸς, θυρσοῦ, ὁ, Thyrsus, acuitur.
Θύρσος, θυρσοῦ, ὁ, Thyrsus vir, penacuitur.

I.

Ἰᾶ, τῆς ἰᾶς, ἡ, vna, acuitur.
Ἴα, τῆς ἴας, ἡ, vox, penacuitur.
Ἱδρυμένος, ὁ ἱδρυμένος, ὁ, sedens, antepenacuitur.
Ἱδρυμένος, ὁ ἱδρυμένου, ὁ, firmatus, rectus, pen. acuitur.
Ἴδε, coniunctio, &, acuitur.
Ἴδε, verbum, vide, penacuitur.
Ἴδου, ecce, acuitur.
Ἴδου, vide circunfl.
Ἱέρων, ονος, ὁ, proprium nomen viri, penacuitur.
Ἱερῶν, ἱερῶντος, ὁ, sacrificans, circunfl.
Ἱκέτις, τῆς ἱκέτιδος, ἡ, supplicatrix penacacuitur.
Ἱκέτης, ἢ ἱκέτου, ὁ, supplicator, supplex, penacuitur.
Ἵνα, τῆς ἵνος, ἡ, occasus, pen. circunfl.
Ἵνα, vt, penacuitur.
Ἰνδὸς, ἢ ἰνδοῦ, ὁ. Indus, nomen gentile, acuitur.
Ἰνδὸς, ἢ ἰνδοῦ, ὁ, fluuius Indiæ, penac.
Ἴον, ἰοῦ, τὸ, viola, penac.
Ἴον, ἰοῦντος, τὸ, ieus, acuitur.
Ἰὸς, ἢ ἰοῦ, furous, acuitur.
Ἰὸν, ἢ ἰοῦ, ὁ, laterna, penacuitur.
Ἶρις, τῆς ἴριδος, ἡ, iris herba, penac.
Ἶρις, ἰδος, ἡ, Iris dea, penult. circunfl.
Ἱερὸς, ἱεροῦ, ὁ, sacer, acuitur.
Ἱερὸς, ἱερου, ὁ, προσαίτης, mendicus, pen circunfl.
Ἱσπὼν, Ἱσπόνος, ὁ, Hispon vir, penac.
Ἰσῶν, ἰσῶνος, τὸ, quod est συμβολικὸν, id est, collectiuum, acuitur.

Ἰχθύς, ἢ ἰχθύος, ὁ, piscis, acuitur.
Ἴχθυς, ἢ Ἴχθυος, ὁ, viri nomen, penacuitur.
Ἰωνία, τῆς Ἰωνίας, ἡ, Ionia regio, penacuitur.
Ἰωνιά, τῆς Ἰωνιᾶς, ἡ, violentum, acuitur.
Ἰών, ἰοῦντος, ὁ, plenus veneno, circunfl.
Ἴων, Ἴωνος, ἡ, proprium & gentile, penacuitur.

K.

Καίνα, τῆς καίνης ἡ, Caina vrbs, penacuitur.
Καινή, τῆς καινῆς, ἡ, noua, acuitur.
Κακά, τῶν κακῶν, ἡ, mala penacuitur.
Κάκα, τῆς κάκης, ἡ, Cace, penacuitur.
Καθαιρῶν, οῦντος, ὁ, subuertens, circunfl.
Καθαίρων, ἢ καθαίροντος, ὁ, purgans, penacuitur.
Καλλιεθένης, ους, ὁ, Callisthenes, penacuitur.
Καλλιεθενής, ές, ὁ, ἡ, potens, acuitur.
Κάλον, κάλου, τὸ, ligonum, penacuitur.
Καλόν, καλοῦ, τὸ, bonum, acuitur.
Κάλλος, κάλλους, τὸ, pulchritudo, penacuitur.
Καλός, vnico λ, honestus, bonus, acuitur.
Κάλως, κάλω, ὁ, funis, penacuitur.
Καλῶς, aduerbium, benè, circunflectitur.
Καμπή, καμπῆς, ἡ, flexura, curuamen, acuitur.
Κάμπη, κάμπης, ἡ, eruca, penacuitur.
Κανθός, κανθοῦ, ὁ, angulus oculi, acuitur.
Κάνθος, κάνθου, ἡ, Canthos vir, penacuitur.
Κέδρος, ἢ κέδρου, ὁ, fructus cedri, masculi.
Κέδρος, τῆς κέδρου, ἡ, cedrus arbor, fœmin.
Κεῖνος, pro ἐκεῖνος, ille, penult. circunfl.
Κενός, κενοῦ, ὁ, pro κενός, vacuus, acuitur.
Κήρ, τῆς κηρός, ἡ, Parca, mors, fors, acuitur.
Κῆρ, τοῦ κηρός, τὸ, cor, anima, circunfl.
Κῆρος, τοῦ κήρου, ὁ, Cerus, fluuius Armeniæ, penult. circunfl.
Κηρὸς κηροῦ, ὁ, cera, acuitur.
Κίρκη, ας, ἡ, vrbs penacuitur.
Κίρκη, κίρκης, ἡ, ignea, acuitur.
Κίων, κίονος, ὁ, columna, penacuitur.
Κιών, κιόνος, ὁ, ceres acuitur.
Κλεῖτος, ἢ κλείτου, ὁ, Cletus, penult. circunfl.
Κλειτός, ἢ κλειτοῦ, ὁ, gloriosus, acuitur.
Κλειώ, κλειοῦς, ἡ, Clio musa, acuitur.
Κλέω, verbum, laudo, claudo, penacuitur.
Κλῆρος, κλήρου, ὁ, sors, penult. circunfl.
Κλῆρος, κλήρου, ὁ, sorte datus, electus, acuitur.
Κλίσις, τῆς κλίσεως, ἡ, inclinatio, sè dextrum, penacuitur.
Κλίσις, ἰσεως, ἡ, inclinatio totius exercitus, penacuitur.
Κλωθώ, κλωθοῦς, ἡ, Clotho Parca, acuitur.
Κλώθω, verbum, circumuolo, penacuitur.
Κομψός, ἢ κομψοῦ, ὁ, superbus, acuitur.
Κόμψος, ου, ὁ, paroxyt. stridor.
Κονίς, τῆς κονιδος, ἡ, pulus, acuitur.
Κόνις, τῆς κόνεως, ἡ, lendes aut furfures capitis, penacuitur.
Κόρη, κόρης, ἡ, virgo, puella, vnico ρ, penacuitur.
Κόρρη, ης, ἡ, caput cum collo, gemino ρ, penacuitur.
Κόρυς, τῆς κόρυθος, ἡ, galea, penacuitur.
Κόρυς, τοῦ κόρυος, ὁ, cunes, penacuitur.
Κορώνη, τοῦ κορώνου, ὁ, Coronus, mons, antepenac.
Κορωνός, κορωνοῦ, ὁ, angulus, acuitur.
Κυελός, τοῦ κυελοῦ, ὁ, toutorius, vas ligneum, acuitur.
Κύελος, τοῦ κυέλου, ὁ, emporium, antepenac.
Κύελον, τοῦ κυέλου, τὸ, ciuitas Cypri, antepenac.
Κυρτίον, τοῦ κυρτίου, τὸ, tonsilina, penult circunfl.
Κρής, τοῦ κρητός, ὁ, Cres, Cretensis, acuitur.
Κρῆς, κνῆσι τοῦ κρέας, per συναίρεσιν, caro, circunfl.
Κρίνω, in præs. iudico, penacuitur.
Κρινῶ, in fut. iudicabo, circunfl.
Κρίνων, τοῦ κρίνοντος, ὁ, iudicans, penacuitur.
Κριών, τοῦ κριοῦ, ὁ, Iliretum, acuitur.
Κριός, τοῦ κριοῦ, ὁ, aries, acuitur.
Κρῖος, τοῦ κρίου, ὁ, Crius vir, penult. circunfl.
Κρόταφος, κρόταφου, ὁ, ἡ, musca canina, vel cinnus, penacuitur.
Κροτῶν, τοῦ κροτοῦντος, ὁ, plaudens, circunfl.
Κῦδος, τοῦ κύδους, conuitium, penac.
Κῦδος, τοῦ κύδους, gloria, penultima circunfl.
Κυκέω, misceo, turbo, penac.
Κυκεών, pro κυκεῶνα, potionem ex multis herbis, circunfl.
Κυνώπης, τοῦ κυνώπου, ὁ, inuerecundus, penult. acuitur.
Κυνῶπις, τῆς κυνώπιδος, inuerecunda, penult. circunfl.
Κυπάρισσος, τοῦ κυπαρίσσου, ὁ, Cypassus, puer, antepenul. acuitur.
Κυπάρισσος, τῆς κυπαρίσσου, ἡ, cypressus arbor, antepen. acuit.
Κῦρος, τοῦ κύρου, ὁ, Cyrus vir, penult. circunfl.
Κῦρος, τοῦ κύρου, τὸ, autoritas, dominium, penult. circunfl.
Κύριος, τοῦ κυρίου, ὁ, dominus, antepen.
Κυρία, τοῦ κυρίου, ὁ, nomen loci, acuitur.
Κυφός, τοῦ κυφοῦ, ὁ, gibbosus, acuitur.
Κύφος, τοῦ κύφου, vas piscatorium, penac.
Κυφός, τοῦ κυφοῦ, ὁ, gibbosus, acuitur.

Κῦφος, τοῦ κυφοῦ, ἡ, vrbs Thessaliæ, penult circunfl.
Κυών, κυνός, ὁ, ἡ, canis, penacuitur.
Κυῶν, κυοῦντος, ὁ, prægnans, circunfl.

Λ.

Λάβε, Attice, accipe, acuitur.
Λάβε, communiter, accipe, penacuitur.
Λαβή, λαβῆς, ἡ, capulus, ansa, acuitur.
Λάβη, λάβης, ἡ, exculatio, penac.
Λαβρός, λαβρῶ, ὁ, abundans, acuitur.
Λάβρος, λάβρου, ὁ, mediocris vehemens, penult. acuta.
Λαγῶς, λαγοῦ, ὁ, Ptolemæi pater, penult. circunfl.
Λαγός, λαγοῦ, ὁ, lepus, acuitur.
Λάκων, λάκωνος, ὁ, Lacon gentile, penac.
Λακών, λακόντος, ὁ, sortitus, acuitur.
Λάθων, λάθωνος, ὁ, Lathon fluuius, penac.
Λαθών, λαθόντος, qui latuit, acuitur.
Λάμπρα, ας, ἡ, Lampra vrbs, penac.
Λαμπρά, λαμπρᾶς, ἡ, splendida, acuitur.
Λάς, λαοῦ, ὁ, lapis, penacuitur.
Λαός, λαοῦ, ὁ, plebs, populus, acuitur.
Λαρός, λαρῶ, ὁ, dulcis, acuitur.
Λάρος, λάρου, ὁ, larus auis, penacuitur.
Λαχεῖν, per ο, ὁ, sors, penacuitur.
Λάχω, per ω, quasi, penacuitur.
Λεκυθοπώλης, λεκυθοπώλου, ἡ, venditor leguminum, penac.
Λεκυθόπωλις, λεκυθοπώλιδος, ἡ, venditrix leguminum, ante penacuitur.
Λέπας, τοῦ λέπατος, τὸ, promontorium, penac.
Λεπάς, τῆς λεπάδος, ἡ, genus ostrei, acuitur.
Λεπτή, λεπτῆς, ἡ, Lepte vrbs, penac.
Λεπτή, λεπτῆς, ἡ, tenuis, acuitur.
Λευκή, λευκῆς, ἡ, alba, acuitur.
Λεύκη, λεύκης, ἡ, arbor quæ populus dicitur, penult. acuta.
Λεύκων, λεύκωνος, ὁ, Leucon vir, penacuitur.
Λευκών, λευκοῦντος, ὁ, albificans, circunfl.
Λῆμμα, ἢ λήμματος, quæstus, seu capio, penult. circunfl.
Λῆμα, ἢ λήματος, animum, seu fortitudo.
Λήναιος, λήναιου, ὁ, Lenæus vir, antepenac.
Λήναιος, αιου, Lenæus Bacchus, penult. circunfl.
Λειτουργεῖν, per ει, populo ministrare.
Λοιδορεῖν, per ει, maledicere.
Λιγύς, λιγυοῦ, ὁ, Ligur, penac.
Λιγύς, λιγυοῦ, ὁ, stridulus, canorus, acuitur.
Λιθότομος, τοῦ λιθοτόμου, ὁ, incisus è petra, antepenac.
Λιθοτόμος, λιθοτόμου, ὁ, lapicida, penacuitur.
Λιπαρά, ας, ἡ, Lipara insula, penacuitur.
Λιπαρός, λιπαρῶ, ὁ, pinguis, acuitur.
Λίς, λιός, ὁ, leo, acuitur.
Λίς, λιτός, ὁ, pannus lineus, acuitur.
Λόγιον, τὸ, oraculum, antepenac.
Λογεῖον, λογείου, τὸ, pulpitum, penult. circunfl.
Λυσίας, ου, ὁ, Lysias vir, penacuitur.
Λυσίας, λυσιάδος, ἡ, Lysias mulier, acuitur.
Λύσις, λύσεως, ἡ, solutio, penacuitur.
Λυσίς, λυσίδος, ἡ, Lysis vir, acuitur.
Λωτός, λωτοῦ, ὁ, Lotus vir, penult. circunfl.
Λωτός, ἢ, ὁ, lotus herba & arbor, acuitur.

M.

Μάκρον, μάκρου, promontorium Siciliæ, penacuitur.
Μακρόν, μακροῦ, τὸ, longum, acuitur.
Μεῖον, μειόνος, ὁ, minor, penultima acuta.
Μεῖον, μειοῦντος, ὁ, minuens, circunfl.
Μελετίνη, τῆς Μελετίνης, ἡ, Melitina mulier, penacuitur.
Μελετίνη, μελετίνης, gentile nomen, acuitur.
Μένω, præs. temp. maneo, penacuitur.
Μενῶ, fut. temp. maneb o, circunfl.
Μειλίχιος, ἢ μειλιχίου, ὁ, ἡ, placabilis, demulcens, acuitur.
Μειλίχιος, ἢ μειλίχου, ὁ, ἡ, facilè cedens, penacuitur.
Μηδία, ας, τῆς μηδίας, ἡ, Medica regio, acuitur.
Μηδεία, τῆς Μηδείας, ἡ, Medica regio, acuitur.
Μῆδος, τοῦ Μήδου, ὁ, Medus, penult. circunfl.
Μῆδος, τοῦ Μήδου, τὸ, cura, consilium, penult. circunfl.
Μιαρά, ας, ἡ, sordidata, penacuitur.
Μιαρὸς, ὁ, odibilis, acuitur.
Μόνη, μόνης, ἡ, sola, penacuitur.
Μονή, μονῆς, ἡ, mansio, acuitur.
Μοχθηρός, ἢ, ὁ, laboriosus, acuitur.
Μοχθηρός, ὁ, difficilis, penultima circunfl.
Μύλλος, Μύλλου, ὁ, Mullus vir, penacuitur.
Μυλλός, μυλλοῦ, ὁ, strabo, acuitur.
Μυρία, ἢ μυρίου, infinita, penacuitur.
Μυρία, ἢ μυρίου, decem millia, antepenac.
Μυρίον, decies mille, antepenac.
Μυρίον, innumeri, penacuitur.
Μύρων, τοῦ Μύρωνος, ὁ, Myron vir, penacuitur.
Μυρῶν, τοῦ μυρῶντος, ὁ, redolens, circunfl.

Μύω, Ω͂ καθειρύω, claudo oculos, penac.
Μυῶ, Ω͂ ὁ ἐ ἐ ἀσκω, doceo, propriè sacra, circunfl.

N.

Νάρκισσος, ὁ ἰσχυ ὁ. Narcissus, puer, antepenac.
Νάρκισσος, τῆς ἰσχυ. ἡ, narcissus herba, antepen.
Νεῖς, νεῦ. ἡ, nouale, campus, acuitur.
Νέος, ὁ νέα, ὁ, nouus, iuuenis, penacuitur.
Νίκων, ὁ Νίκωνος, ὁ. Nicon, penacuitur.
Νικῶν, ὁ νικῶντος, ὁ, vincens, circunfl.
Νόμαιον, ὁ νομαίου, Ω͂, leginmum, antepenac.
Νομαῖον, ὁ νομαίου, τὸ, pascuale, penult. circunfl.
Νόμος, ὁ νόμου. ὁ, lex, penacuitur.
Νομὸς ὁ. ὁ, pascuum, regio, plaga.
Νύμφος, ὁ νυμφίου, ὁ, sponsalis, antepenac.
Νυμφίος, ὁ νυμφίου. ὁ, sponsus, penacuitur.
Νυῦ, de præsenti, præterito & futuro.
Νυνὶ, de præsenti tantùm.

Ξ.

Ξάνθος, ὁ Ξάνθου. ὁ, Xanthus, fluuius, & viri nomen, penacuitur.
Ξανθὸς, ὁ ξανθοῦ, ὁ, flauus: acuitur.
Ξάνθη, τῆς Ξανθῆς, ἡ, Xante, mulier, penacuitur.
Ξανθὴ, τῆς ξανθῆς, ἡ, flaua, acuitur.
Ξένων, τοῦ Ξένωνος, ὁ, Xenon, vir, penacuitur.
Ξενὼν, τοῦ ξενῶνος, ὁ, hospitium, acuitur.

O.

Οἰκεῖος, οἱ, per affinitatem domestici.
Οἰκεῖος, οἱ, domestici quiuis.
Οἶμος, ὁ, via, masculinum.
Οἶμος, ὁ, cantilena, fœmininum.
Ὀκνὸς, ὁ ὀκνου, ὁ, pigritia, acuitur.
Ὀκνὸς, ὁ ὀκνοῦ, ὁ, piger, penacuitur.
Ὅλος, τοῦ ὅλου, totus penacuitur.
Ὁλὸς, τοῦ ὁλοῦ, ὁ, atramentum sepiæ, acuitur.
Ὅμως, tamen, penacuitur.
Ὁμῶς, simul, simpliciter, circunfl.
Ὁ, ens, acuitur & tenuatur.
Ὁ, quem, aspiratur.
Ὄναρ, aduerbialiter, insomnis, penacuitur.
Ὄνειρος, τὸ ὀνείρου, Ω͂, somnium, penacuitur.
Ὀξὺς, per υ, acutus, velox, acuitur.
Ὀξὺς, per ι, vas acetarium.
Ὅπου, aduerbium, vbi, quò, aspiratur & penac.
Ὀπὴ, ῆς, ἡ, foramen, sine aspiratione, acuitur.
Ὅπως, per ω, quomodo, vt, penacuitur.
Ὀπὸς, ὁ ὀποῦ, ὁ, succus, acuitur.
Ὀρθος, τοῦ ὄρθου, ὁ. Orthus, vir, penacuitur.
Ὀρθὸς, τοῦ ὀρθοῦ, ὁ, rectus, acuitur.
Ὅρμος, ὅρμου, ὁ, portus, artificialis, penac.
Ὁρμὸς, ὁ ὁρμοῦ, ὁ, monile, acuitur.
Ὅρος, ὅρου, τὸ, mons, tenuatur & penac.
Ὅρος, ὅρου, ὁ, terminus, aspiratur & penac.
Ὀρὸς, τοῦ ὀροῦ, ὁ, serum, tenuatur, & acuitur.
Ὄσσα, Ossa, mons Thessaliæ.
Ὄσσα, vox, fama.
Οὗ, aspiratum, cuius & vbi, circunfl.
Οὐ, tenuatum, non, acuitur.
Οὐδὲν, ne vnum quidem, imperfectum.
Οὐδὲν, nihil, perfectum est.
Οὐκοῦν, igitur, circunfl.
Οὐκοῦν, non, nequaquam, penacuitur.
Οὐρὰ, οὐρᾶς, ἡ, cauda, acuitur.
Οὖρα, οὔρας, ἡ, impetus, pen. circunfl.
Οὐρὸς, οὐροῦ, ὁ, nauale, acuitur.
Οὖρος, οὔρου, τὸ, mons, pen. circunfl.
Οὖρος, οὔρου, τὸ, terminus, pen. circunfl.
Οὖρος, οὔρου, ὁ, ventus, secundus, pen. circunfl.
Οὖρος, τὸ, vrina, pen. circunfl.
Οὗτος, demonstratiuum & relatiuum.
Οὗτοσὶ, demonstratiuum solùm.
Οὕτως, per ω, sic, penac.
Οὗτος, per ο, hic, penult. circunfl.

Π.

Παιδεία, disciplina.
Παιδεία, eruditio.
Παιδιὰ, τῆς παιδιᾶς, ἡ, ludus, acuitur.
Παιδιὰ, τῶν παιδιῶν, Ω͂, pueri per ι.
Πεδία, τῶν πεδίων, Ω͂, campi: per ε.
Παιὼν, τοῦ παιῶνος, ὁ, Apollo, acuitur.
Παιὼν, τοῦ παιῶνος, ὁ, pæon, metri genus, penult. acuta.
Παλλὰς, τοῦ Παλλάδος, ἡ, Minerua, acuitur.
Πάλλας, τοῦ Παλλάντος, ὁ, Pallas, gigas, penult. acuta.
Πᾶν, τοῦ παντὸς, τὸ, omne, circunfl.
Πὰν, τοῦ Πᾶνος, ὁ, Pan, deus pastorum, acuitur.
Πανταχῇ, per ῆ, vbique.
Πανταχοῖ, per οῖ, quocunque.
Πάρα, pro παρέστι, adest, & adsunt, penult. acuta.

Παρὰ, apud, ob, præter, acuitur.
Παρακοίτης, ὁ παρακοίτου, ὁ, maritus, penacuitur.
Παράκοιτις, παρακοίτος, ἡ, vxor, antepenacuitur.
Παρῤῥητος, duplici ρ, dictus: antepenacuitur.
Παρακλητὸς, vnico ρ, supplicabilis, acuitur.
Παρειὰς, τῆς, ἀδος, ἡ, maxilla, acuitur.
Παρειὰς, τοῦ παρείου, ὁ, pareas, serpens, penac.
Πάρειμι, adsum, antepenac.
Πάρειμι accedo: pen. circunfl.
Παρθενίκη, τῆς παρθενίκης, ἡ, Parthenice, mulier. pen. acuta.
Παρθενικὴ, κῆς, ἡ, virgo, acuitur.
Πάσσασθαι, α producto possidere.
Πάσσασθαι, α correpto, gustare.
Πατροκτόνος, τόνου, ὁ, occisus à patre, antepenac.
Πατροκτόνος, τόνου, ὁ, parricida penacuitur.
Πατρῷος, τοῦ πατρῴου, ὁ, paternus, pen. circunfl.
Πατρῳὸς, τοῦ ῳοῦ, vitricus, acuitur.
Πειθὼ, τῆς πειθοῦς, ἡ, persuasio, acuitur.
Πείθω. F. πεσσω, P. εσσα, suadeo, penacuitur.
Πελίας, τοῦ πελίου, ὁ Pelias, vir, penacuitur.
Πελειὰς, ἀδος, ἡ, columbæ genus, acuitur.
Πέρι, vltra, penacuitur.
Περὶ, de & circum, acuitur.
Πόρρω, τοῦ πόρρωτος, ὁ, tranans, penacuitur.
Πῤῥῶν, πῤῥῶνος, ὁ, experiens, circunfl.
Πεύκη, τὸ, qui ex picea arbore fit, penult. acuta.
Πευκεὼν, τοῦ πευκεῶνος, ὁ, Peuceus, gentile, pen. circunfl.
Πίων, τοῦ πίονος, ὁ, bibens penacuitur.
Πεινῶν, τοῦ πεινῶντος, ὁ, esuriens, circunfl.
Πλείων, τοῦ πλείονος, ὁ, comparatiuum, penacuitur.
Πλοῦν, τοῦ πλοῦς, ὁ, annus, acuitur.
Πλοῦτων, πλούτωνος, ὁ, Pluton, deus, penacuitur.
Πλουτῶν, πλουτῶντος, ὁ, ditescens, vlt. circunfl.
Ποία τὸς ποίας ἡ, qualis interrogatiuè, penacuitur.
Ποιὰ, τῆς ποιᾶς, ἡ, quædam, indefinitè, acuitur.
Ποῖος, τοῦ ποίου, ὁ, qualis, interrogatiuè, pen. circunfl.
Ποιὸς, τοῦ ποιοῦ, ὁ, quidam, indefinitè, acuitur.
Πολέμων, τοῦ πολέμωνος, ὁ, Polemon vir, penacuitur.
Πολεμῶν, τοῦ πολεμοῦντος, ὁ, bellans, circunfl.
Πόνηρος, τοῦ πονηρὸ, ὁ, agricola, antepenac.
Πονηρὸς, τοῦ πονηροῦ, ὁ, prauus, acuitur.
Πότε, quando, penacuitur.
Ποτὲ, aliquando, acuitur.
Πότος, πότου, ὁ, potus, conuiuium, penacuitur.
Ποτὸς, ὸ, ὁ, potulentus, potabilis, acuitur.
Πρασία, τῆς πρασίας, ἡ, vrbs Peloponnesi penac.
Πρασιὰ, τῆς πρασιᾶς, ἡ, areola, sulcus acuitur.
Πρὶν, aduerbium, prius, antea, acuitur.
Πρὶν, πρινὸς, ἡ, arbustum, acuitur.
Προτίμημα, τὸ pretium statutum, magistratus Athenienſium.
Προτιμία, ἡ, tempus magistratus Athenienſium.
Προστάτης, per ᾱ, præfectus, administrator, penultima acuta.
Πρόνοια, προνοίας, ἡ, prouidentia, antepenac.
Πρωτόγονος, τοῦ πρωτογόνου, ὁ, primogenitus, antepenacuitur.
Πρωτογόνος, τοῦ πρωτογόνου, primo enixa, penult. acuta.
Πρῶτος, πρώτου, ὁ, primus, pen. circunfl.
Πρῶτος, πρωτοῦ, ὁ, fatalis, acuitur.
Πρωΐα, mane, penac.
Πρωΐα, ας, ἡ, matutina hora, itidem penac.
Πρωτόλεως, πρωτόλεω, ὁ, ἡ primogenitus, antepen. acuitur.
Πρωτόλεος, πρωτόλεα, ἡ, primò enixa, penult. acuitur.
Πτύχη, πτύχης, ἡ, plicatio, penac.
Πτυχὴ, πτυχῆς, ἡ, concauitas vallis, acuitur.
Πυγμὴ, πυγμῆς, ἡ, cestus, acuitur.
Πυγμὴ, crebrò, vltima circunfl.
Πυθὼ, ἡ, loci nomen, acuitur.
Πύθων, ὁ, Python serpens, penac.
Πύλαιος, ὁ, ὁ, Pylæus, antepenac.
Πυλαῖος, ὁ, ὁ, Mercurij epitheton, pen. circunfl.
Πύλη, πύλης ἡ, porta, penac.
Πυλὶς, πυλίδος, ἡ, portula, acuitur.
Πυῤῥὸς, πυῤῥοῦ, ὁ, fuluus, acuitur.
Πυῤῥὸς, πυῤῥοῦ, ὁ, Pyrrhus, penac.

P.

Ῥάκος, duplici κ, naris cadi.
Ῥάκος, vnico κ, vestis attrita.
Ῥίπη, τῆς ῥίπης, ἡ, Rhipe vrbs, penac.
Ῥιπὴ, τῆς ῥιπῆς, ἡ, flatus venti, acuitur.
Ῥινὸ, ῥινὸς, ἡ, lima acuitur.
Ῥίνη, ῥίνης, τὸ, Rhina piscis, penac.
Ῥιγῶν, ῥιγῶντος, onerosum, penac.
Ῥιγῶν, ῥιγῶνος, τὸ, pannus ad cooperiendum, pen. circunfl.
Ῥέα, ῥέας, ἡ, Rhea pro Ῥέα.
Ῥέα, facilè, aduerbium.
Ῥοιὰ, cum ι, malus punica.
Ῥοὰ, τῆς ῥοᾶς, malum punicum.

Ῥόδιος, Ῥοδίου, ὁ Rhodiensis, antepenac.
Ῥόδιος, Ῥοδίου, ὁ, Rhodius, fluuius.
Ῥόδον, ῥόδου, τὸ, rosetum, acuitur.
Ῥόδον, ῥόδου, τὸ, proprium viri, penacuitur.
Ῥυμβος, ου, ὁ, Rhymbus fluuius, penacuitur.
Ῥομβος, ῥομβοῦ, ὁ, impetus, turbo acuitur.

Σ.

Σάκκος, duplici κ, saccus, cilicium.
Σάκος, ου, τὸ κ, scutum, acuitur.
Σαρων σαρων, ὁ, Deus marinus, penac.
Σαρῶν, σαρωντος, ὁ, verrens, circunfl.
Σελευκη, σελευκης, ἡ, gentile nomen, acuitur.
Σελευκη, ης, ἡ, proprium mulieris, penac.
Σεινων, σεινου, ὁ, proprium viri, penac.
Σεινῶν, σεινῶντος, ὁ, lædens, circunfl.
Σιμων σιμων, ὁ, Simo, penac.
Σιμῶν, σιμῶντος, ὁ, impendens, circunfl.
Σιγελος, σιγελου, ὁ, Sigelus, Narcissus, antepen. acuitur.
Σιγηλός, σιγηλοῦ, ὁ, taciturnus, acuitur.
Σιμος, σιμοῦ, ὁ simus, piscis, penacuitur.
Σιμός, σιμοῦ, ὁ, simus, acuitur.
Σιγὴ σιγῆς, ἡ, silentium, acuitur.
Σιγῇ, aduerbium, tacitè, circunfl.
Σίδηρος, σιδήρου, ὁ, ferrum, antepenac.
Σιδηρός, σιδηροῦ, ὁ, ferreus, acuitur.
Σίτος, σίτου, ὁ, frumentum, circunfl.
Σιτός, σιτοῦ, ὁ, esculentus, acuitur.
Σκαφή, σκαφῆς, ἡ, effossio, acuitur.
Σκάφη, σκάφης, ἡ, pelvis, scapha, penacuitur.
Σκότος, σκοτίου, ὁ, natus ex rapta, antepen. acuitur.
Σκοτίος, σκοτίου, ὁ, Scotius, viri nomen, pen. acuitur.
Σπάρτη, σπάρτης, ἡ, filum, rubrica carpentarij, penac.
Σπαρτὴ, σπαρτῆς, ἡ, seminata, acuitur.
Σπάρτος, σπαρτοῦ, ὁ, spartus, penacuitur.
Σπαρτὸς, σπαρτοῦ, ὁ, seminatus, acuitur.
Σπουδὴ, σπουδῆς, studium, acuitur.
Σπουδῇ, aduerbium, cum studio, cum labore, circunfl.
Σῶχος, correptè, spica, singulariter.
Σῶχος, productè, spicæ, pluraliter.
Σφῦρα, νια acuitur.
Σφῦρα, perpendiculum, penacuitur.
Στύραξ, ὁ, lignum iaculi, penacuitur.
Στύραξ, ἡ, odoris genus, penacuitur.
Στένων, pro ἐστενάζων, suspirans, penacuitur.
Στενῶν, pro στενοχωρίων, coarctans, circunfl.
Στίλβον, στιλβοντος, τὸ, splendidum, penac.
Στίλβον, στιλβοῦ, τὸ, lasciuè nutritum, acuitur.
Στρατιὰ, στρατιᾶς, exercitus, acuitur.
Στρατεία, στρατείας, ἡ, expeditio, penac.
Συνεργὸς, συνεργοῦ, ὁ, in re quapiam cooperans, antepenac.
Συνεργὸς, συνεργοῦ, ὁ, adiutor, acuitur.
Συὶ, præpositio, cum, scuitur.
Συὶ, accusatiuus, suem, circunfl.
Σφόδρα, aduerbium valde, penac.
Σφοδρὰ σφοδρᾶς, ἡ, vehemens, acuitur.
Σχεδὸν, σχεδοῦ, ὁ, extemporalis, antepenac.
Σχεδὸς, σχεδοῦ, ὁ, proprium nomen acuitur.
Σχιστὸς, σχιστοῦ, ὁ, vestis muliebris, acuitur.
Σχισταὶ, calceamenta, acuitur.
Σχολὴ, σχολῆς, ἡ, otium aut schola, acuitur.
Σχολῇ, aduerbium, vix circunfl.

T.

Ταρσὸς, Ταρσοῦ, ὁ, Tarsus in Cilicia vrbs, pen. acuta.
Ταρσὸς, Ταρσοῦ, ὁ, ordo remigantium, acuitur.
Ταυροκτόνος, ὁ, à tauro cæsus, antepenac.
Ταυροκτόνος, qui taurum occidit, penac.
Τοῦς, τοῦ, ὁ, tuus, acuitur.
Τὶς, τοῦ, ὁ, aliquis, penac.
Τεῦκρος, τευκροῦ, ὁ, Teucer, proprium, pen. circunfl.
Τευκρὸς, τευκροῦ, Troianus, acuitur.
Τηλεσκόπος, ὁ που, ὁ, longè aspiciens, penac.
Τηλέσκοπος, ὁ που, longè visus, antepenac.
Τίμων, τίμωνος, ὁ, Timo, viri nomen, penac.
Τιμῶν, τιμῶντος, honorans, circunfl.
Τίνες, qui, interrogatiuè, penacuitur.
Τινὲς, aliqui, quidam, infinitè, acuitur.
Τίμος, τὸ μου, ὁ, charta, penac.
Τομὸς, τομοῦ, ὁ, incisus, acuitur.
Τεττὰς, triennio, antepenac.
Τεττὰς, triennale, acuitur.
Τεττῶν, τεττῶντος, ὁ, certiò faciens, circunfl.
Τεττῶν, τῶν, tertiorum, penac.
Τρυφὼν, τρυφῶνος, ὁ, delicatè, viuens, circunfl.
Τρύφων, τρύφωνος, ὁ, Trypho, viri nomen, acuitur.
Τρεῖς, αἱ & τρία, & hæ tres, circunfl.

Τρὶς, ter, acuitur.
Τροχὸς, τροχοῦ, ὁ, rotatio, rota, acuitur.
Τρόχος, τρόχου, ὁ cursus, pennis, acuta.
Τρυγὼν, τρυγόνος, ὁ, vindemiæ tempus, acuitur.
Τρύγων, τρυγόνος, ὁ, vindemiæ, antepen. acuta.
Τοῦς, τοῦ, ὁ, vibs Phœnissa, pen. circunfl.
Τυρὸς, τυροῦ, ὁ, caseus, acuitur.
Τυχὼν, ὁ, ὁ τοῦ Ἀφροδίτου θεὸς, Deus qui est circa Venerem.
Τυχὼν, τυχόντος, ὁ qui contingit, acuitur.

Φ.

Φανὸς, φανοῦ, ὁ, clarus, laterna, acuitur.
Φαῦς, φαύου, ὁ, viri nomen, penac.
Φάρος, φάρου, ὁ, insulæ nomen, penacuitur.
Φᾶρος, φάρεος, τὸ, vestis, pen. circunfl.
Φαῖδρος, φαίδρου, ὁ, Phædrus Platonis, pen. circunfl.
Φαιδρὸς, φαιδροῦ, ὁ, clarus, alacer, acuitur.
Φαιὰ, φαιᾶς, ἡ, fulca acuitur.
Φαῖα, φαίας, ἡ, vibis nomen pen. circunfl.
Φάσις, φάσεως, ἡ, fama, dictio, penac.
Φᾶσις, φασιδος, ὁ, Phasis fluuius, pen. circunfl.
Φιλητὴς, φιλητοῦ, ὁ, amator, acuitur.
Φιλῆτης, φιλήτου, ὁ, fur, deceptor, penac.
Φίλων, φίλωνος, ὁ, Philo, penac.
Φιλῶν, φιλοῦντος, ὁ, amans, circunfl.
Φόρος, φόρου, ὁ, tributum, penac.
Φορὶς, φορῶ, ὁ, ventus prosper, acuitur.
Φυλακὴ, φυλακῆς, ἡ, custodia, acuitur.
Φυλακὴ, ἀκὸς, ἡ, vibs Thessaliæ, penacuitur.
Φῦλον, per vnum λ, gens, pen. circunfl.
Φύλλον, per duo λ, folium, penacuitur.
Φῶς, φωτὸς, lux, circunfl.
Φὼς, φῶτος, ὁ, vir, acuitur.

X.

Χάραξ, ακος, ἡ, vallus in vineis, penac.
Χάραξ, ακος, ὁ, vallum in bello, penac.
Χαρίτων, χαρίτωνος, ὁ, nomen proprium, & genitiuus pluralis circunfl.
Χαριτῶν, χαριτῶντος, ὁ, gratificans circunfl.
Χάριεν, pro χαρίεντος, τὸ, gratiosè, antepenacuitur.
Χαρίεν, χαρίεντος, τὸ, gratiosum, penacuitur.
Χαλκὸς, χαλκοῦ, ὁ, nomen insulæ, penac.
Χαλκῶ, χαλκῆς, ἡ, ærea, circunfl.
Χαλκιδικὴ, ῆς, ἡ, vibis nomen, penacuitur.
Χαλκιδικὴ, ῆς, ἡ, Chalcidica, nomen gentile, acuitur.
Χιτὼν, χιτῶνος, vibis nomen, penac.
Χιτὼν, χιτῶνος, ὁ, tunica, acuitur.
Χίλων, χίλωνος, proprium, Chilo, penac.
Χιλῶν, χιλῶντος, ὁ, participium, circunfl.
Χεῖλος, χείλεος, τὸ, labrum, pen. circunfl.
Χυλὸς, per υ, cibus, acuitur.
Χίος, χίου, ἡ, Chia, gentile nomen, penac.
Χιὼ, χιοῦς, ἡ, serpentis domus, acuitur.
Χρόα, absque ι, color, penacuitur.
Χροιὰ, per οι, color, acuitur.
Κόα, τῆς χοᾶς, ἡ, genus mensuræ, acuitur.
Χρεὼν, fatale decretum, penacuitur.
Χρεὼν, debitum, acuitur.
Χρηστὸς, ἡ, bonus, vtilis, acuitur.
Χρῆστος, χρήστου, ὁ, Chrestus, viri nomen, penac.

Ψ.

Ψάλλω, præsens, gemino λ, canto, penult. acuitur.
Ψαλῶ, futurum vnico λ, cantabo, circunfl.
Ψύχρος, ψυχροῦ, ἡ, Psychrus fluuius, penacuitur.
Ψυχρὸς, ψυχροῦ, ὁ, frigidus, acuitur.

Ω.

Ὦμος, ὤμου ὁ humerus, penult. circunfl.
Ὠμὸς, ὠμοῦ, ὁ, crudus, crudelis, acuitur.
Ὠχρὸς, ὠχρὸν, ἡ, pallor, pen. circunfl.
Ὠχρὸς, ὠχροῦ, ὁ, pallidus, acuitur.
Ὦ, ὁ, aduerbium, circunfl.
Ὤ, heu, acuitur.
Ὥρα, ὥρας, pulchritudo, hora, aspiratur.
Ὠρὰ, ὠρᾶς, cura tenuatur.

ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

Ammonij de similibus & differentibus vocabulis libellus.

Ἄρξ ἐν Ἑλλάνι διαφέρει. Ἄρξ ὀξύ, ἐὰν ᾖ τὸ πρόσωπον ἐξ ὀνόματος· Ἄρξ βαρὺ, ἐὰν ᾖ ἐπιρρήματος.

¶ Ἀβάκια καὶ βάκια διαφέρει, ὅτι τὸ μὲν ἀγγεῖον καὶ βαλανεῖον. Ἀβάκια μὲν, ἐὰν ᾖ τὸ ἀλφάβητον, καὶ βάκια, βάκια δὲ, τὸ ἱστία μόνον. οὐχ ἁπλῶς δὲ τὸν βάκιον ὁ δεῖνα λέγει τὸν βάκιον τὸν ἀκατοπόνητον ἢ χρὴ φρίττειν τὸ Ἀβάκιον διαφέρει.

¶ Ἀγὼν

¶ Ἀγλαΐα καὶ Ἐὐαγλαΐα καὶ Ἀυτόκλεια διαφέρουσι. Ἀγλαΐα μὲν γὰρ ὅτι πᾶς ὁ ἀγλαὸς καὶ ἐξωνύμως· Ἐὐαγλαΐα δὲ, ὁ καὶ ἐνδόξως τῶν ἐξω διαβλέπων (ὡς Θεοκρίτος διαβλεπόν λέγει· ἔστι γὰρ πᾶς τῷ ἥλιῳ διαβλέπων) Αὐτόκλεια δὲ ὁ καὶ ἐκ τοῦ διαβλέπειν καὶ μὴ ὑπ' ἄντερα.

¶ Ἀγλαΐα καὶ Φαίνη διαφέρει. ἀγλαΐα μὲν τὰ ἐπιφανεστάτη καὶ τὰ ἄφυκτα.

Οἱ δ' ἄρα μὲν μάλα πάντες ἐπὶ δίνησι κέοντο.

¶ Ἀγχιστῆς καὶ συγγενὴς καὶ οἰκεῖος διαφέρουσι. Ἀγχιστῆς μὲν γὰρ, ὁ ἐν τῷ γένει κοντότερος τοῦ κοινοῦ γένους· συγγενὴς δὲ, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ὁ καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου ὄντα· οἰκεῖος δὲ, οἱ κατ' ἀναγκαίαν ἀναμιχθέντες τῷ οἴκῳ.

¶ Ἀγκὼν καὶ Ἀγκών διαφέρουσι. Ἀγκὼν μὲν γὰρ ἡ κατὰ τὴν ἀγκῶνα τοῦ ἀνθρώπου ἐξωτικὴ ἔξωσις.

¶ Ἄγνια καὶ Ἁγνεία διαφέρουσι. Ἄγνια μὲν γὰρ ἐστὶ τὰ ἱερὰ· Ἁγνεία δὲ, ἡ τῶν ἱερῶν ἁγνεία.

¶ Ἀγνοῶ καὶ Ἀγνοέω διαφέρει. Ἀγνοῶ μὲν γὰρ ὁ ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ· Ἀγνοέω δὲ, ὁ τῇ διανοίᾳ.

¶ Ἀγνὸς καὶ Ἁγνὸς διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ Ἀγνὸς ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων· Ἁγνὸς δὲ, ὁ ἐπὶ τῶν ἱερῶν.

¶ Ἀγρὸς καὶ Ἄγρα διαφέρει. Ἀγρὸς μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν γῆν· Ἄγρα δὲ, ὁ ἐν τῷ ὕδατι.

¶ Ἀγρὸς καὶ Ἀγρὸς διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ Ἀγρὸς ὀξύτονον, ἐπὶ τῶν ἀγρῶν· Ἀγρὸς δὲ, ὁ ἐπὶ τῶν ἀγρίων.

¶ Ἀγρὸς καὶ Ἀγρὸς διαφέρει. Ἀγρὸς μὲν γὰρ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ· Ἀγρὸς δὲ, ὁ ἐν τῷ ἀγρίῳ

¶ Ἀναστῶσι καὶ Ἐγηγερθῶσι διαφέρει. Ἀναστῶσι μὲν γὰρ ὅτι ἔρχεται, Ἐγηγερθῶσι δὲ ἐξ ὕπνου.

¶ Ἀναχάζεσθαι καὶ Ἐγκρατεῖν διαφέρει. ἀνάχαζε μὲν γὰρ οἱ πλέοντες, ἀναχαζόμενοι τὰ αἰγιαλὸν ἀνήχθησαν ἢ τινες εἰς τὸ κρατεῖν.

¶ Ἀνεψιοὶ καὶ Ἐξανεψιοὶ διαφέρουσιν· Ἀνεψιοὶ μὲν γὰρ εἰσιν οἱ τοῦ ἀδελφοῦ παῖδες καὶ Ἐξανεψιοὶ δὲ οἱ τοῦ ἀνεψιοῦ παῖδες.

¶ Ἀναπαύεσθαι δὲ Βιάζεσθαι διαφέρει. Ἀναπαύεσθαι μὲν γὰρ ἐστὶν ὅτι ἐμψυχῶν· Βιάζεσθαι δὲ ὅτι ἀψύχων οἷον βιάζεσθαι τὴν ναῦν.

¶ Ἄναρχον δὲ Ἀνάριτον διαφέρει· ἔτι τὸ μὲν Ἀνάριτον φορὸς ἕτερον λέγεται, τὸ δὲ Ἄναρχον φορὸς ἑαυτόν.

¶ Ἄντρον δὲ Σπήλαιον διαφέρει. Ἄντρον μὲν, τὸ κοῖλωμα. Σπήλαιον δὲ τὸ χειροποίητον.

¶ Ἄνοια δὲ Ἀφροσύνη διαφέρει. Ἄνοιά τε μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ μηδὲν νοῶν, Ἄφρων δὲ ὁ νοῦν μὲν ἔχων δυσκίνητος δὲ πρὸς τὴν νοῦν.

¶ Ἄξονες δὲ Κυρβεῖς διαφέρει. οἱ μὲν Ἄξονες ἦσαν τετράγωνοι, οἱ δὲ Κύρβεις τρίγωνοι. οἱ δὲ Ἄξονες εἶχον τὰς ἰδιωτικὰς ἐγγεγραμμένας καὶ τὰς Κύρβεις δημοσίας ἱερουργίας. καὶ εἴ τι ἕτερον ἐνῆν.

¶ Ἀξιόχρεως μὲν ἐστὶν ὁ ἀπολύσαι τὰ ἐπιτίμια. Ἀξιόπιστος δὲ ὁ πιστεύεσθαι ἀξιῶν.

¶ Ἀξίωμα μὲν ἐστὶ τὸ καθ' ὑπερβολὴν διαφέρειν· Ἀξία δὲ ἡ ἐν οἰκονομίᾳ διανείμησις.

¶ Ἀπαγόρευσις δὲ Ἀφορισμὸς διαφέρει. Ἀπαγόρευσις μὲν δίκαιον ἔλεγον, ὅπου ἀπολυθῆναι κελεύοντες ἀπὸ δόσεως τὸ δικαστὴν Ἀφορισμὸς δὲ, ὅπότε μέτοικος ἐγκαλεῖτο οἷς μὴ ἔχων φορολογεῖν.

¶ Ἀπόκριτος δὲ Ὑποκριτὴς διαφέρει. Ἀπόκριτος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπὶ τῆς παρεῖς ἐκβεβλημένος τὰς εἰκίας· Ὑποκριτὴς δὲ, ὁ δεδιὼς τὸν κίνδυνον ἀλλὰ τὸ λέγειν. Εἰσαπαξὶς δὲ ἐστὶν.

¶ Ἀπολογεῖσθαι καὶ Ἀπολογίζεσθαι διαφέρει· Ἀπολογεῖσθαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐπὶ τοῦ λέγειν τὴν κατηγορίαν ἀπαλλάττειν· Ἀπολογίζεσθαι δὲ τὸ λόγον τῶν δαπανημάτων. Ἐν δὲ τὸ ἁπλῶν λογίζεσθαι δὲ λογισμὸς καὶ ἀναθήματα.

¶ Ἀποδιδόναι καὶ Ἀποφέρειν διαφέρει· Ἀποφέρειν μὲν γὰρ ἐστὶν ἀναχωρεῖν τινα εἰς τὴν οἰκίαν· Ἀποδιδόναι δὲ τὴν ὀφειλὴν λέγεται Ξενοφῶν τὴν διαφορὰν ἐν τῷ Ἀναβάσει. Οὐτοι δὲ τὰ μὲν ἀποφέρουσιν. (εἰδὲ καὶ ἀποδιδόασιν.)

¶ Ἀπὸ δὲ τοῦ διαφέρει ἐστὶν καὶ Ἀπὸ τοῦ ὅτι καὶ ἐμψύχων εἶναι ἀπὸ Ἀθηναίων τὸ ὅτι καὶ ἐμψύχων, τοῦ δὲ Σωκράτους εἰ ἀπαλλάττοντος καὶ διαφέρουσιν. ἢ ἀλλαχοῦ προσθήσεις χρὴ, ὡς δὲ Ὁμήρου. τοῦ δὲ νεῶν ἀπίστου. ἀντὶ τοῦ. ἀπὸ τῆς νεώς.

ὡς χρὴ ἀλλαχοῦ φασι εὐσεβεῖν.

Οὐτὶ ποτε φρουρήσεις μελαινάων ἀπὸ νεῶν.

¶ Ἀπολύειν δὲ Ἐξολύειν διαφέρει. Ἀπολύειν μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπὶ τῶν ἀλλοτριωμένων δεῖ χρῆσθαι ἢ καὶ ἀλλαχοῦ τινὰ αἰτίαν δὲ λύειν. εἰ τὰ ἐν τῷ πολέμῳ.

¶ Ἀποφορὰ δὲ Εἰσφορὰ διαφέρει. Ἀποφορὰ μὲν γὰρ ἐστὶ τὰ ἐπὶ τοῦ δ' ἀλλων τοῦ δ' ἀπὸ τῆς πόλεως χρήματα. λεῖ καὶ Ἀναφορὰ καλεῖται· Εἰσφορὰ δὲ τὰ ἐπὶ τῆς πόλεως.

¶ Ἀποκρίνεσθαι καὶ Ὑποκρίνεσθαι διαφέρει. Ἀποκρίνεσθαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐρωτᾶν· Ὑποκρίνεσθαι δὲ τὸ λόγον διδόναι.

¶ Ἀποτίνειν καὶ Τίνειν διαφέρουσιν. Ἀποτίνειν μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνεκὰ καὶ ἀνάγκης· τίνειν δὲ ὁ ἑκὼν καὶ ἀνάγκης ἀνάφορον ὄντας.

¶ Ἀπόθετα δὲ Τίθεται διαφέρουσιν. Ἀπόθετα μὲν νεῶν· Τίθεται δὲ πάλαι· ἀπὸ τοῦ τὰ μὲν ὁ δεῖνα καὶ τὰ τοῦ δὲ πάλαι.

¶ Ἀπόσπασμα δὲ Ἀψύχα λείψανα διαφέρει. Ἀποκαθάρσεις δὲ ἐμψύχων καὶ ἀξιόνων.

¶ Ἄρχειν καὶ Κρατεῖν διαφέρει. Ἄρχειν μὲν γὰρ τὸ τινῶν ἐπ' ἀστοῖς καὶ ἀφεστῶσι· Κρατεῖν δὲ, τὸ θεῖα τινὰ ἔχειν ὑπεκκαίνοντα ὅτι δὲ ἀλείαν καὶ δὲ τῆς θηρίων κρατεῖν ἀλλ' ἀεὶ ἄρχειν λέγεται.

¶ Ἀρπαγὴ καὶ Ἁρπάζειν διαφέρει τοῦ παλαιοῦ Ἀτταικοῦ· ὡς φησὶ Τρύφων ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων. ἐὰν μὲν ἐξαίφνης ἀφαιρεθῶμεθα, καθὰ τὸν ἐν τῷ σπουδαίᾳ τοῦ αἰφνιδίου δὲ μὴ βίας ἀφαιρεῖν δηλοῦσι· ἐὰν δὲ βιαιοτέρως ἁρπάζωσι· ὡς ἀναφίω, ἐν ᾗ ἐκ τῆς φρεάτων τὸ καθ' ὡς ἐξαίρεσι καὶ τοῦ Μενάνδρου ἀναγινωσκομεν.

Πλεῖστον ἀρκεῖ ἁρπάζειν, ἁρπάζειν, δ' ἔστιν ἀεὶ.

Καὶ ἐν Ἡνιόχῳ,

Τὸν τοῦδε δ' ἐδίδομεν, ἀλλ' ἁρπάζειν

Λύσαι καθεσκεύαζομεν.

¶ Ἄρα καὶ Ἄρα διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ κοινὸν ἀποφατικὸν λεγόμενον συνδεσμοῦ, ἀποφηματικὸς ἐστὶν. ὅτε ἀποφαίνεται λέγεται· Ἄρα τοῦ ἔχει τὸ ἀρκεῖν· ὁ δὲ καὶ συνδεσμοῦ, συλλογιστικὸς· εἰ ἡμέρα ἐστὶ φῶς ἐστὶ· ἀλλὰ μὴν ἡμέρα ἐστὶ· φῶς ἄρα ἐστὶ· εἰ τοῦ συμφέρον πονεῖν, πονητέον ἡμῖν ἄρα ἐστί.

¶ Ἄρτι καὶ Ἀρτίως διαφέρει. Ἄρτι μὲν γὰρ ἐστὶ χρονικὸν ἐπίρρημα, τὸ δὲ Ἀρτίως ἐστὶ τοῦ ἀσυμπλεκτικοῦ ἔρχεται τελείως, ὡς ἐν τῷ Σαπφοῦ λίγκα.

Ἀρτίως μὲν ἀχρεῖος ἀνὴρ ἐστὶ.

ὡς ἀπὸ χρονικοῦ ἐπιρρήματος ἐστὶ τὸ ἐστὶ Ἀτταικὸς Ἀρτίως σημαίνει αὐτὴν τὴν ὥρας. τὸ δὲ Ἄρτι ἐστὶ τοῦ ἀστικοῦ καὶ ἐστὶ τοῦ ἀστικοῦ.

¶ Ἀσκὸς καὶ Ἀρκὸς διαφέρει. Ἀσκὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ἀστικὸν λεγόμενον· συνδεσμοῦ, ἐπιρρηματικὸς ἐστὶ. ὅτε ἐπιρρηματικὸς ἐστὶ· ἀστοῖς λέγεται· Ἄρα τοῦ ἔχει τὸ ἀρκεῖν· ὁ δὲ καὶ συνδεσμοῦ, συλλογιστικὸς· εἰ ἡμέρα ἐστὶ φῶς ἐστὶ· ἀλλὰ μὴν ἡμέρα ἐστὶ· φῶς ἄρα ἐστὶ εἰ τοῦ συμφέρον πονεῖν, πονητέον ἡμῖν ἄρα ἐστί.

¶ Ἄρτι καὶ Ἀρτίως διαφέρει. Ἄρτι μὲν γὰρ ἐστὶ χρονικὸν ἐπίρρημα, τὸ δὲ Ἀρτίως ἐστὶ τοῦ ἀσυμπλεκτικοῦ ἔρχεται τελείως, ὡς ἐν τῷ Σαπφοῦς λίγκα.

Ἀρτίως μὲν ἀχρεῖος ἀνὴρ ἐστὶ.

ὡς ἀπὸ χρονικοῦ ἐπιρρήματος ἐστὶ τὸ ἐστὶ Ἀτταικὸς Ἀρτίως σημαίνει αὐτὴν τὴν ὥρας. τὸ δὲ Ἄρτι ἐστὶ τοῦ ἀστικοῦ καὶ ἐστὶ τοῦ ἀστικοῦ.

¶ Ἀσκὸς καὶ Ἀρκὸς διαφέρει. Ἀσκὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ἀστικὸν λεγόμενον

¶ Βικολεῖν καὶ Ἐξαπαλῶν διαφέρ. Βικολεῖν μὲν ὅτι τὸ ἱππεύειν ἀεὶ σὺν ἡδονῇ ζῆν. Ἐξαπαλῶν δὲ, τὸ ἀεὶ εἰς φαύλους συναναπαύειν.

¶ Βουλεύεσθαι & Βουλεύειν διαφέρει. Βουλεύεσθαι μὲν γὰρ ἐστὶ βουλὴν τοῦ σκέψασθαι. Βουλεύειν δὲ τὸ ἐνθυμεῖσθαί τι, καὶ συνιέναι κακόν. κεῖν βουλεύειν φόνον ἢ ἱεροσυλίαν. (λόγου ζῶν.

¶ Βέλεσθαι μὲν, ὅτὶ μόνα λογικῶν ἢ λογικῶν· τὸ δὲ θέλειν, καὶ ἄλ-

¶ Βλύειν καὶ Βρύειν διαφέρει. Βρύειν μὲν γὰρ, ὅτὶ ἢ ἀνθεῖν, Βλύειν δὲ ὅτὶ ἢ ἀναβάλλειν.

¶ Βεύκειν καὶ Βεύζειν διαφέρει. Βεύκειν μὲν γὰρ ἐξῆς ἢ κ, οἷς ὁ ὦν· Βεύζειν δὲ ἐξῆς ἢ χειδὶ λέγεται ὁ βεύζειν.

¶ Βωμὸς, Ἑστία, Ἐσχάρα καὶ Μέγαρον διαφέρουσι. καθὰ καὶ Ἀμμώνιος ὁ Λαμπρεῖος ἐν πρώτῳ περὶ θυσιῶν. φησὶ γὰρ, Βωμοὺς μὲν γὰρ, οἱ ἐπὶ πρεσβύτεροις ἔχοντες· Ἐσχάρα δὲ ἡ πρὸς τῷ βασιλικῷ οἰκίᾳ, ὅτὶ τῶν ἐπὶ δὲ πολυτελείᾳ. Μέγαρον, ἡ ἀξιωματικὸν ὀνομάζουν Ἑστία, ἐνθα ἐπὶ μυστικὰ τῶν Δήμητρος· ἀπὸ δὲ Ὁμήρου ἡ Ἑστία, ἡ αὐτὴ καὶ Ἑστία καλεῖται ὁ δὲ Βωμὸς ἐπὶ πολὺ ἐστὶν κοινόν.

Χρύσειοι δὴ ἄρα κοῦροι δίδη μάντων ὅτὶ βωμῷ.
ἀντὶ ἢ ὅτὶ βάσεων. καὶ ἡ Ἑστία σιμάνει τὸ εἶπον.
Εἰδίν τ' Ὀλυμπῶν ἀμύμοι.
καὶ Ἀνίστορ, ὁ ἄναξ παρὰ Ἡσιόδῳ.
καὶ ἡ συμμαχοῦσα θεὸς Ἑστία ἔδεν.
Ἥν καὶ Δήμητρα, καὶ Ἡφαίστου ἠνεμόεσσαν.
ἰδίως δὲ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν τρίτῳ περὶ τῆς πόλεως. Σαμνῆς θεῶν φησιν, ἐσχάρας δὲ ἱερῶν. ἀφ' ἃ δὲ Εὐριπίδης ἡ Ἑσχάρα ἀντὶ ἢ βωμῷ κεῖται ἐν Πλειάδῃ.
Μῆλον φεύγω δ' ἀμείνων ἐπ' ἐσχάρας,
καὶ Σοφοκλῆς ἐν Χρύσῃ.

Γ.

Γαμιλιὼν καὶ Ἐπιθαλάμιον διαφέρει. Ἐπιθαλάμιον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ὅτὶ τοῦ θαλάμου τῶν νεόνυμφων γραφὲν ἄσμα· ὁ δὲ Γαμιλιὼν ἐπὶ ἐπιφέρεται χρόνῳ. (ἄτοιβος δὲ ἀν & καὶ τῶν δωρεῶν ἐν γάμοις ἢ δαιμόνων. (πρόσημα.

Γενηθῆναι ἐρωμένῳ τὸ ὀφείλει γενηθῆναι. Γεγονέναι δὲ τὸ ἄψυχον ἐνίοτε καὶ γενέσθαι διαφέρει· ὅτι μὲν γὰρ γενέθλια ἐστὶ ὅτὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐν ἑκάστῃ ἡμέρᾳ ἐνιοῦσι. αὐτὴ καλεῖται Γενέθλιος ἡμέρα. Γενέσια δὲ ὅτὶ τῶν τεθνεώτων ἐν ἑκάστῃ ἡμέρᾳ τιθέμενα· ὁ δὲ λέγων ὅτὶ τῶν ζώντων Γενέσια, ἀκυρολογεῖ.

¶ Γέρων καὶ πρεσβύτης καὶ γέρας διαφέρει. Ἀλεξίων δὲ καὶ ἐν τῇ ὑπομνήματι τῶν δεῖ ὀνομάζειν συμμίστων, λέγων ὅτως, ἐπὶ τῶν Ἀριστοτέλους ἀν ἀφῶντα γέροντος & αὐξήσεως ἄχρι γήρας. Βρέφος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ νεογνὸν σῶμα. Παιδίον δὲ τὸ τριετόμβρον ὑπὸ τιθήνῃ. Παιδάριον δὲ ἀν ἀκμάζοντα, καὶ τῆς ἡλικίας ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ἐγκυμοσύνης ἡλικία. Παῖς δὲ ἐξῆς τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων ἐπιμαθῶν ἥκει. τοῦ δὲ ἐγκυμονοῦντος ἡλικίαι, εἰ μὲν πάλλακα, εἰ δὲ παιδάκα, εἰ δὲ Ἀντίπαιδα, εἰ δὲ Μελλοφόνον καλοῦσιν. ἐπὶ δὲ μὴ ταῦτα. Ἔφηβος ἐν δὲ Κυρίων τῶν Ἑφίζους Τρεκαπίτης καλοῦσιν ἐν Κρήτῃ ὑποδρόμους ἐξῆς τὸ μὲν ἔτι ἢ κοινῶν ἡμέρων μειζόν. ὁ δὲ μὴ ταῦτα. Μειράκιον. εἶτα Μείρακ. εἶτα Νεανίσκος. εἶτα Νεανίας. εἶτα Ἀνὴρ μέσος. εἶτα Πρεσβύτερος ἐν καὶ Ὠμογέρων καλοῦσιν (εἶτα Γέρων, γέρων οὗτος. εἶτα Ἐσχατόγηρος.

Γελοῖον καὶ Εὐτράπελον διαφέρει. Γελοῖον μὲν ἐστὶ τὸ ὅτὶ διαχυτῆ ἢ ἀκροατῆ χωρεῖ τὸν ὕθρωπον· Εὐτράπελον δὲ, τὸ μὲν σεμνότητι χαρεεῖσιν λεγόμενον. ὅμως δὲ ἀφ' τὸ εὐτρεπίζειν ἢ λόγον.

¶ Γέλωτα καὶ Γελοῖα διαφέρει. Γέλωτα μὲν, ἐπὶ καταγέλασμα. Γελοῖα δὲ, ὁ γελωτοποιός.

¶ Γαμεῖν & γαμᾶσθαι διαφέρει. ὅτι γαμεῖ μὲν ὁ ἀνὴρ· Γαμεῖται δὲ ἡ γυνή. καὶ Ὅμηρος τοῦ διαφορὰν τετήρηκεν αὐτῷ. ὅτὶ ἢ Γαμᾶσθαι εἰπὼν,

Γαμεμβρὴ ἢ ἐμὸ ὁ ἢ ἐν πατρὶ ἐξεναρίξας.
Γαμ. καὶ Ἀνάκτορον διαστίχων τινὰ ὅτὶ θηλύτητι.
Καὶ θαλάμοις ἐν ᾧ κοῦρα ἀκάχημαι, ἀλλ' ἐγάμεθ.
καὶ Λίσχυλος ἐν Ἀμυμώνῃ.
Σοὶ γὰρ γαμεῖσθαι μόρσιμον γαμεῖν δὲ μή.

¶ Γῆρας μὲν ὅτὶ ἡ τελευταία ἡλικία· Γήρασις δὲ, ἡ ἐπ' αὐτῷ πάρεστι, μετὰ ποτὲ ἐν ταύτῃ καὶ γηρᾶν ἢ γηράσκειν διαφέρει.

¶ Γράμμα Σύγγραμμα διαφέρει. Σύγγραμμα μὲν γὰρ ὅτὶ ἡ ἀκρόασις. καὶ ὁ θεόλογος δὲ τὸ γράμμα σημαίνει ἢ τύπος, σχῆμα, ὡς ἐν τῷ στοιχεῖον μὲν γὰρ ὅτὶ τὸ Δ. στοιχεῖον δὲ τὸ Ο. Ἰόνων δὲ δὲ σχεδὸν τὸ ἀλφάβητον, εἴδη Α, Β, καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα καὶ τὰ γράμματα· καὶ τὰ γράμματα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ γράμματα. Καλλιμαχός πω φησὶ,

Γράμματα δὲ ἐκ εἰλίσσουσιν ἀποκρυφα. (σι,
τοῦτ' ἐστὶ τὰ γράμματα. καὶ σκλη.
Πλάτων Ἐν τῷ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀνακλεξάμενος.
καὶ ἐν τῇ συνθέσει πολλὰ φάμενος εἶναι γράμματα τοιαῦτα. καὶ δὲ τὰ ἐκεῖνα τέσσαρα. ἀλλὰ τὸ ἀφ' πολλῶν ἐμπεσόν γράμματον.

¶ Γυμνασθῆναι καὶ Γυμνάσθαι διαφέρει. Γυμνασθῆναι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ὑφ' ἑτέρου· Γυμνάσθαι δὲ, τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ.

¶ Γυμνασία μὲν λέγεται ἢ τῶν γεγυμνασμένων ἄσκησις· Ἄσκησις δὲ, ἡ τῶν λογικῶν καὶ σωματικῶν.

Δ.

Δαμάλης καὶ Δάμαλις διαφέρει. Δαμάλης μὲν γὰρ, ὁ ἄρρεν μόσχος. Δάμαλις δὲ, ἡ θήλεια. Μόσχος δὲ κοινῶς ἐπ' ἀμφοτέρα.

¶ Δαίσασθαι ἐρωτηματικῶς ἐκτείνεται.
Τίς δ' αἰ ἡμῖν.
Πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων τρόπον. καὶ
ὁ δὲ συμπληρωτικὸς δὲ, ἀνωτέρω πληθυντικῶς.

¶ Δεσπότης καὶ Κύριος διαφέρει. Δεσπότης μὲν γὰρ, ὁ τῶν ἀρχομένων καὶ κύριος· Κύριος δὲ, καὶ πατὴρ οἴκου καὶ αὐτός τις ἑαυτοῦ.

¶ Δῖος καὶ φαίδιμος διαφέρει. Δῖος μὲν γὰρ ἐστὶ πολυχρόνιος καὶ ἀπόγονος. Φαίδιμος δὲ, ἡ ἀξιόστικα πίστεως. Δῖος Ἡρόδοτος ἐν τῇ τετάρτῃ. Ἡμέας ἔχει φαίδιμος τε καὶ δῖος.

¶ Δῆμος καὶ δημόσιος διαφέρει. Δῆμος μὲν γὰρ ἐστὶ ὁ ἀναιρῶν τὰς κατὰ δίκας δημόσιος δὲ, ὁ βασιλεύων.

¶ Δίμητρ καὶ Δάματρ διαφέρει. ἀφ' ἃ τῶν Ἀττικῶν, φασὶ Τρύφων· δήμητρ γὰρ, φασὶν, ἐστὶν ὅτὶ τῆς θεοῦ Δάματρ ἐστὶ, ὅτὶ θαυμάσιμος.

¶ Δῆμος καὶ δημὸς διαφέρει. Δῆμος μὲν βαρυτόνως, τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· Δημὸς δὲ ὀξυτόνως, τὸ λίπος.

¶ Δίσκος & Σόλος διαφέρει. Δίσκος μὲν γὰρ ἐστὶ λίθος τετραπλεύρος, ὃς φησὶ Τρύφων ἐν πέμπτῳ περὶ ἐλλείψεως· Σόλος δὲ, τὸ χαλκοῦν ἐλοσφύριον. Ὅμηρος,

-σόλον εὐτόρνοιον, καὶ ἐν ἄλλοις. -λάβε δίσκον.
εἶτ' ὀξυφόρον, βόμβησεν δὲ λίθος. καὶ Πίνδαρος,
Λιθίνοις ποτ' ἀνὰ δίσκοις.

¶ Δικαστὴς καὶ διαιτητὴς διαφέρει. Δικαστὴς μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ κατὰ νόμον αἱρεθεὶς κριτής. Διαιτητὴς δὲ, ὁ κατὰ συμφωνίαν αἱρεθεὶς, συμβιβάσεως χάριν. Μένανδρος ἐν πέμπτῳ,
Εἴτις δικαστὴς, ἢ διαιτητὴς θεῶν.

¶ Διέφθαρται καὶ διέφθορε διαφέρει. Διέφθαρται μὲν γὰρ ὑφ' ἑτέρου, Διέφθορε δὲ ἑαυτόν. Ἀριστοφάνης κόραν,
Διέφθορας τὴν ἔρκον ἡμῖν.
Μένανδρος Ἀδελφοί,
Εἰ δὲ ἔδει τοῦ κόρου διεφθορώς.
Ὅμηρος, φρένας ὤλεο· διέφθορας. διεφθάρης τῶν σεαυτοῦ φρένας.

¶ Διαβόητος καὶ Ἐπιβόητος διαφέρει. Διαβόητος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπ' ἀρετῇ ἐγνωσμένος· Ἐπιβόητος δὲ, ὁ μεχθηρὰν ἔχων φήμην. Ἀπακρίνων ἐν δ' τέρα.
Καὶ μ' ὀπιβόητον καὶ γενέθλας πεύσεσθε.
τῶν δὲ ἔνιοι τῷ πεπτῷ ὀπιτφαῦν καλοῦσιν.

¶ Διαβόητος Περιβόητος διαφέρει. Διαβόητος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλητος· Περιβόητος δὲ, ὁ ὅτὶ κακῶς καὶ Περιβόητον πᾶσιν ἀνθρώποις αὐτὸ φθεγγόμενον ὁ ἀκριβὴς καὶ τῶν ἀν τὸ λεγόμενον.
Ἡ τλῶν ἑαυτῷ πεπονθὼς περιβόητον.
Ἑαυτὸ ὅτω φθεγγόμενον.

¶ Διπλοῦν & πλάσιον διαφέρει. Διπλοῦν μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ μονοστιχία· Διπλάσιον δὲ, ἀριθμὸν, ὡς πολλάκις καὶ τετραπλάσιον εἶναι διπλάσια χρήματα ἔχει ὅτὶ ἢ ἔν πολλαπλάσιον τὸ πολλαπλάσιον. φασὶν ὅτὶ τῷ πλουσιωτέρῳ ὡς ἰσάζειν, δὲ πλοῦτον τὸ ἰσάζειν, ἀλλὰ πολλαπλάσιον.

¶ Διχόζωνος καὶ Διχόζωνος διαφέρει. Διχόζωνος μὲν, ὁ εἰς δύο διηρημένος· Διχόζωνος δὲ, ὁ εἰς δύο διαιρῶν.

¶ Δίωγμος καὶ Δίωγμα διαφέρει. Δίωγμος μὲν γὰρ & ποιητὴς ὄντων ἢ ἐν μέσῳ τὸ λεῖον ἐγκοῖλα· Δίωγμα δὲ, ποίημα & ἀρχαιότερον.

¶ Διδάξω & Διδάξομαι διαφέρει. Διδάξω μὲν γὰρ ἐστὶ τῷ διδάσκω· Διδάξομαι δὲ ἑτέρου. Οἰκοδομήσω μὲν ἐστὶ τῷ οἰκοδομῶ· Οἰκοδομήσομαι δὲ, ἑτέρου. (πρόσθετον.

¶ Διφθέρα & Μηλωτὴ διαφέρει. Διφθέρα μὲν γὰρ, ἡ τῶν Μηλωτὴ δὲ,

¶ Διορθῶν καὶ Ἐπανορθῶν διαφέρει. Διορθῶν μὲν γὰρ, ὅτὶ ἀρετῶν, & ὅτὶ ἐθελόντων, & ὅτὶ λόγων· Ἐπανορθῶν δὲ, ὅτὶ μόνον λόγων.

¶ Δικτολιδίζεσθαι καὶ Ἀλιπολιδίζεσθαι διαφέρει. Δικτολιδίζεσθαι μὲν γὰρ ἐλλόγιμοι τοῦ ἐν τῇ πόλει. Ἀλιπολιδίζεσθαι δὲ, τοὺς ἐξ ἑτέρας ἀντιδικαζόντας ἀλλήλοις· θεόπτωμα δὲ, & τὸ ἐν μιᾷ πόλει φιλόνεικον μόνος πρὸς ἀλλήλους ἀλιπολιδίζεσθαι ἐφ.

¶ Διδάσκαλος καὶ Ἐπιστάτης διαφέρει. Διδάσκαλος μὲν γὰρ ὅτὶ λόγων· Ἐπιστάτης δὲ, ἔργων.

¶ Διαλέγεσθαι μὲν ὁ διὰ λόγων καὶ λαμβάνων· Καλεῖται δὲ, ὁ μὴ σκωπτὸν λόγον λεγόμενον· Δέγεν δὲ καὶ ὁ ἐξιδὼν ἐπὶ ξένῳ φράσμα· Φάσκειν δὲ ὁ ὁρακυλέγων.

¶ Δίκη, ἡ τε κρίσις καὶ ἡ τιμωρία & τὸ δίκαιον.

¶ Δοσάσθαι & Δωσάσθαι διαφέρει. Τὸ μὲν γὰρ Δοσάσθαι, σημαίνει τὸ ἐδέξω· τὸ δὲ Δωσάσθαι ἀντὶ ἢ ἐδίξασθαι.

¶ Δῶλος & Οἰκέτης διαφέρει. Δῶλος μὲν γὰρ ἐστὶ & οἱ ἢ ἐλευθέρων, καὶ πάντες οἱ ὑπὸ ἐξουσίᾳ τοῦ ὑπὸ βασιλέως· Οἰκέτης δὲ, ὁ ἐν δεσπότου.

¶ Δόξα καὶ Κλέος διαφέρει. Δόξα μὲν ἐστὶν ὁ ἀφ' ἢ πολλῶν ἔπαινος· Κλέος δὲ, ὁ ἀφ' τῶν ἀπὸ αἴων.

¶ Δυνάμις & Ἰσχὺς διαφέρουσι, φησὶ Πλάτων ἐν πρωταγόρᾳ. ἡ μὲν γὰρ ἐστὶ ἰσχὺς μόνον τι & ἰσχυρὸν ἢ δὲ δύναμις & δεῖ δυνατὸν γίνεσθαι & μανίας & θυμοῦ ἢ δὲ Ἰσχὺς δὲ φύσεως καὶ ἀνατροφῆς τῶν σωμάτων.

¶ Δυσπονθὴς & Ἀπαθὴς διαφέρει. Δυσπονθὴς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐν ἀνεχόμενος. ἀφ' ἃ ἐκεῖ & ἀπὸ τοῦ λόγου· Ἀπονθὴς δὲ, ὁ δόξαν & ἀχρεῖος τί ἐστὶ πεῖσθαι. (τὸ δὲ μὴ πάσχειν δὲ ἀθάνατον.

¶ Δῶμα καὶ Δωμάτιον διαφέρει. Δῶμα μὲν γὰρ, κοινῶς τὸ οἰκοδόμημα.

¶ Δωροδοκία, ἡ τε δόσις τῶν ἀρχόντων & ἡ λῆψις.

Ε.

Ἐγχρίειν & Ἀναλείφειν διαφέρει. Ἐγχρίειν μὲν γὰρ ὅτὶ σκεπτίν ἢ ἐστοκῶν ἢ ἴσως ἴσοστα λεῖστον· Ἀναλείφειν δὲ ὅτὶ ἀφεῖναι μὲν.

¶ Ἐγγυᾶν & Ἐγγυᾶσθαι διαφέρει. Ἐγγυᾶν μὲν γὰρ ἐστὶ δίδωσι. Ἐγγυᾶσθαι δὲ, ὁ λαμβάνων.

¶ Ἐδίδαξε & Ἐδιδάξατο διαφέρει. Ἐδίδαξε μὲν γὰρ ὁ καθηγητής. Ἐδιδάξατο δὲ, ὁ πεπληροφορήθη.
Ἀστεροφαίης ἐν νεφέλαις.
Ἐδιδάξαμεν μὲν τοιαῦτ' ἀεὶ ὑμῖν.

¶ Εἰκὼ

¶ Εἰκὼ καὶ Πρόπαρ διαφέρει. Εἰκὼ μὲν γὰρ ἐστὶν ἐν ἀνδρίασιν. Πρόπαρ δὲ λίθοις καὶ ξύλοις καὶ ἄλλοις.

¶ Ἐκκλησία καὶ Καταλλαγὴ διαφέρει. Ἐκκλησία μὲν γὰρ λέγεται ἡ Ἀθηναίων τῶν συνιόντων τῷ ἑῷ τῶν πολιτῶν. Καταλλαγὴ δὲ, ὅταν τὰς ἐν τῷ πολέμῳ ἀγρῶν σωνιόντες φυλὴ ἀλλήλοις μίξεια τῷ πραγμάτων.

¶ Ἐκεῖ καὶ ἐκεῖσε διαφέρει τὸ μὲν γὰρ ἐκεῖ δηλοῖ τὸν τόπον τὸ δὲ ἐκεῖσε, εἰς τόπον ἤτοι ἐρῶν. Ἐκεῖ κατέλιπον αὐτὸν καὶ ἐκεῖσε πορεύομαι.

¶ Ἐκπολεμοῦσι καὶ Ἐκστρατεύουσι διαφέρει. Ἐκπολεμοῦσι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ εἰς πόλεμον ἐμβαίνειν. Ἐκστρατεύουσι δὲ τὸ πόλεις ἐξιέναι.

¶ Ἔκγονος καὶ Ἀπόγονος διαφέρει. Ἔκγονος μὲν γὰρ ἐστὶ υἱὸς ἢ θυγάτηρ ὑμῶν.

-αὐ ἐπεὶ γε
Κεῖνα ἔκγονε σ' ἐστὶ σίθας μ' ἴχνη κοιρόνοτα.

καὶ δὲ λόγος τὸν πολίτην τοῦτον. Ἀπόγονος δὲ ἡ ἐὸν κ' ἀστὸς ἐστὶν, κατηχῶν δὲ ἡ ἐὸν ἐν κοινῷ τῷ κόσμῳ αὐτῷ.

¶ Ἐκμαρτυρία Μαρτυρία ἐν τοῖς διαφέρει. Ἐκμαρτυρία μὲν γὰρ τὸν ἐξ Κλεομένους λέγει. Ἀναγκάσαντες δὲ τὸν Δία Θεμιστοκλέους καὶ μαρτυρίας τῷ Δεσμωτηρίου καὶ μαρτυρίας.

¶ Ἐλεῶ. Ὀνειδίζω διαφέρει. Ἐλεῶ μὲν γὰρ ἐστὶ πάθος. μόνον ἐν τοῖς μεγίστοις. Ἐστὶ δ' ὅτε καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ σωμάτων τὸν σῶμα. Ὀνειδίζω δὲ ἐστὶ ἐν ὁ συνεῖναι τὸν σῶμα πρὸς.

¶ Ἐλάστης καὶ Ἐλατῆς διαφέρει. Ἐλάστης μὲν γὰρ ἐστὶ ὁ μαζοφόρος, πολλοὺς ἐλαστῆρας ἔχων δ' οὗτος μαζοφόρος καὶ Ὅμηρος,

-καὶ ἐπεὶ ἐλάστοι ἴχνη.

Ἐλατῆς δὲ ὁ ἀφορίζων τῷ τὸ ἐλάσματα.

¶ Ἐμβάδες καὶ Ἐμβατα διαφέρει. Ἐμβάδες μὲν γὰρ, τὰ κοινῇ ὑποδήματα. Ἐμβατα δὲ τὰ τραγικά.

¶ Ἐμοῦ καὶ Ἐμοῦ διαφέρει Ἐμοῦ μὲν γὰρ ἐστὶν αἰτιατικὴ, ὡς Ὅμηρος.

-μοῦ δὲ σωῦν ῥοῦδε.

καὶ δὲ Ἐμοῦ κωμῳδοῦν τὸ μοῦ ἐστὶ

Μῶν ἐπ' ἐκείνης τοῦ δεινοῦ Φοίβου Ἀχιλλεῦ. Ἀχιλλεῦ.

κοῦ τὸ πιστεύεν.

¶ Ἐμφυτεία Φύσις διαφέρει. Φύσις μὲν γὰρ ἐστὶ ἡ ἀρχὴ γενέσεως. Ἐμφυτεία δὲ ἡ ἐν τῷ φυτῷ ἐμφυτεία. Ἐμφυτεία δὲ ἐστὶ ἐν τῷ φυτῷ.

¶ Ἔνδον καὶ Ἔσω διαφέρει. Ἔνδον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐν τῷ οἴκῳ σημαίνει. Ἔσω δὲ ἐστὶ τὸ ἐν τῷ οἴκῳ. Ἔνδον μὲν γὰρ ἐστὶ ἐν ὑπῶ. Ἔσω δὲ ἐστὶ τὸ ἐν τῷ οἴκῳ. Ἔνδον ἐστὶ ἐν τῷ οἴκῳ. Ἔσω δὲ ἐστὶ τὸ ἐν τῷ οἴκῳ. Ἔνδον ἐστὶ ἐν τῷ οἴκῳ. Ἔσω δὲ ἐστὶ τὸ ἐν τῷ οἴκῳ. Ἔνδον ἐστὶ ἐν τῷ οἴκῳ. Ἔσω δὲ ἐστὶ τὸ ἐν τῷ οἴκῳ.

Γυναικὸς δ' τὸ ἔνδον τέκνον ἐν τοῖς ἐστέ.

Δίκαιον γὰρ ἐν τῷ γυναικῶν τὸ ἔνδον. ἢ ἐν τοῖς ἐν τῷ οἴκῳ.

Καὶ ἐν τῷ γυναικῶν τὸ ἔνδον γυναῖκα δίκαιον.

φὴ τὸ ἔνδον. Κοῦλος ὁ ἐν μέσῃ κεφαλῇ πεσὼν ἐν τῷ αὐτοφόρῳ.

Ὅστις δὲ ἀπόλοιτ' ἔνδον τοῦ γάμου ἔσω.

Δίκαιον ἔνδον.

¶ Ἐνωδὶν καὶ Ἐνῳδὴν διαφέρει. Ἐνωδὶν μὲν γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ ἐν τῷ οἴκῳ ἐνωδῶν. Ἐνῳδὴν δὲ, καὶ ἐν τῷ ἐν τῷ οἴκῳ. ἔμοιγε καὶ τὸ Ἐνῳδὴ, τὸ δὲ Ἐνωδὶν, τὸ δὲ Ἐνῳδὴ, τὸ δὲ Ἐνωδὶν, καὶ αὐτὸ χρῆσιν ἐπιφέρουσι τῷ Τίτῳ. ἐστὶ μὲν οὖν τὸ Ἐνωδὶν.

Ἐνωδὶν τοῦ ἔπος ἀνάγκαν.

Εἰς δὲ τὸ Ἐνῳδὴν Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ,

Ἐνῳδὴν πάνφωνον ἐνῳδὴν ἀμφὶ δόμοις.

Φίλῳ ἐνῳδῇ.

Ἔστι γὰρ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἐνωδὶν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἐμοῖς καὶ ἐν τῷ Ἐνῳδὴ φασὶ τὸ Καινῷ.

Ἐνῳδὴ δὲ μέλη σοὶ ἐμοὶ τὰ δόμα φυλάσσει.

καὶ Ἔλεγε φασὶ.

σὺ δὲ τ' ἐνῳδὴ ζῶσι ἔθνεσι.

πάσι γὰρ τοῦ ἐν τῷ οἴκῳ σωμαίνει δικαί.

ὦ δὴ ἐστόμοι ὀτοῦ.

τὰς δὴ ἀστὸ λόγοις καὶ φιλοῦσι.

Τὸ δὲ ἀστὸ λυκάβαντος ἐνωδὶν ἐνῳδὴ Ὀδυσσεύς.

Ἐν τοῖς Ἐνῳδὶν ἐν τῷ οἴκῳ.

Ἐνῳδὴ μὲν ἐνῳδὴ ἀμφὶ δόμοις ἐνῳδὴ δὲ Ἀχιλλεύς.

καὶ τὸν.

Ἐνῳδὴ καὶ πατρὶ λυκάβαντος ἐν τῷ οἴκῳ.

ὦ τὸ χρῆσιν ἐνῳδὴ τὸ τὸν.

Ἐνῳδὴ δὲ ὦ Τυδίδη Διομήδεα Παλλὰς Ἀθήνη.

¶ Ἐνδύματα καὶ Ἐνδύματα διαφέρει. Ἐνδύματα μὲν γὰρ ἐστὶ πᾶν τὸ ἐν τῷ οἴκῳ ἐνδύματα. Ἐνδύματα δὲ ἐστὶ τὸ ἐν τῷ οἴκῳ ἐνδύματα. Ἀθηναῖοι ἐν τοῖς ἐνδύμασι χρῶνται.

¶ Ἐνδεξῶ καὶ Ἐνδεξῶ διαφέρει. Ἐνδεξῶ μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐνδέχομαι. Ἐνδεξῶ δὲ ἐστὶ τὸ ἐν τῷ οἴκῳ ἐνδεξῶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ.

¶ Ἐνεκα καὶ Χάριν διαφέρει ἐνεκὰ μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐνεκα φίλου τοῦ ἀνίου ἕνεκα. Ἐνεκα Ἀλεξάνδρου. καὶ ἐνεκα Ἑλένης ἐστράτευσε Μενέλαος. ἐὰν δὲ Χάριν μετὰ τοῦ ἀνίου ἕνεκα καὶ τὸν χάριν. Χάριν Μενέλαον Ἀχαιοὶ ἐστράτευσε. τοῦτο. Μενέλαον χαρίζεσθαι.

¶ Ἐνεῦν καὶ Ἐνεῦθεν διαφέρει. Ἐνεῦν μὲν γὰρ ἄνευ τοῦ θεοῦ. Ἐνεῦθεν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐκείνου.

¶ Ἐξίστω καὶ Ἐξίστω διαφέρει ἐξίστω μὲν γὰρ χίστω Ἐξίστω δὲ τὸ ἐξ ἔστω.

¶ Ἐπιλήθομαι καὶ Ἐπιλανθάνομαι διαφέρει καὶ βαρυτόνως ἀφαιρεῖται πάθημα. φασὶ γὰρ Τρόφωνα ἐν διαφέρει τῷ Ἀθηναῖοι ἀφαιρεῖσθαι, Ἐπιλήθομαι ὁ ἀμέ-

μνησι, ἀπεστερήθησε τὸν ἔθνος ἐν τῷ Ἀνάφῃ ἐνίκησε ἐξαιρεθέν, οἷον ἢ μὲν ἀνάφῃ. τῷ ἀπεφῶν πᾶσι, καθὼ καὶ ἡμῶν ἐκ δεξιῶμαι. Ἐξαιρεθέν ἐστὶ ἢ μὲν ἀναφῇ πᾶσι.

¶ Ἐπεκτὸς Ἐπέκεινα διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἐστὶν ἐχόμενα τὸ δὲ ἐμοῦ.

Ἐπεκεῖνα.

¶ Ἐπιθεῖναι καὶ Θρίαμβος διαφέρει. Ἐπιθεῖναι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ κάθαρσις. Θρίαμβος δὲ τὸ ἐν ᾧ ἐστὶ τὸν Τρόπον. Ἀμφοῖν δὲ ὁ Θρίαμβος ἐν τῷ οἴκῳ πολεμοῦσι. ἐστὶ γὰρ, Θρίαμβος δὲ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ τὸν ἐπιφέρεσθαι ἐλεῶν ἐστὶν ἐν ἐχῶ. ἐστὶν μὲν ἔχει ἐστὶ ἐν ἀναφῇ τὸν πολεμοῦντος. τοῖς δὲ ἐν αὐτοῖς πάντα εἶπε Θρίαμβος καὶ δὲ διαφέρει Θρίαμβος τὸ ἐν δὲ πολεμοῦσι τῷ τὸν Θρίαμβον φέρεσθαι περὶ αὐτὸ τὸ πρόσωπον φασὶ τὸν πόλεμον, ἢ μετὰ τὸν πολεμοῦ, ἢ μετὰ τὸ ἐκείνου χρόνον τὸν κοινῶς, ἢ δὲ διαφέρει ἀπὸ τῷ Θρίαμβον ἐστὶ, καὶ φασὶ αὐτῶν. τὸ δὲ ἐπὶ πολέμου, ἐπὶ τοῦ πόλεμον τῶν πολιτόνων μετὰ τὸ μετρὸν φοτίσαι.

¶ Ἐπιφορὰ καὶ Ἐπιφορὰ διαφέρει. Ἐπιφορὰ, ἡ φορτικὴ καὶ ἀθυμία. Ἐπιφορὰ δὲ ἡ ἀθυμία τὸν μεταβολῆς.

¶ Ἐπίκουρος καὶ Σύμμαχος διαφέρει. Ἐπίκουρος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ πόλεμον βοηθοῦντος καὶ συμβαίνοντος. Σύμμαχος δὲ ἐστὶ τὸν πολεμοῦντων Ὅμοιος δὲ ὅλος ἐφύλαξε τὸν πόλεμον τῶν διαφορῶν ἐν ἔθνεσι τὸν παρ' αὐτῷ ἐπίκουρος. Ἀθηναῖοι κατέλυσε καὶ Τρῶας.

¶ Ἐπόπτης καὶ Ἐποπτεύω διαφέρει. Ἐπόπτης μὲν, ἀπὸ χρεμμύων. Ἐποπτεύω δὲ ἀπὸ τοῦ.

¶ Ἐπαγγελία καὶ Ἐπαγγελία διαφέρει. Ἐπαγγελία μὲν τὸ φορτικόν. Ἐπαγγέλλεται δὲ, τὸ ὑπηρετοῦσι. Ὑπηρετοῦσι δὲ τὸ αἰτήσεσι δώσεσι ἀμειβόμενοι. Ἐπαγγέλλεται δὲ ἀὸ ἴσου δώσει ἀμειβόμενοι.

¶ Ἐπιθυμεῖν καὶ Ἐπιθυμεῖν διαφέρει. Ἐπιθυμεῖν μὲν γὰρ ἐστὶ ζηλοῦν. Ἐπιθυμεῖν δὲ τὸ τὸν πολὺ μετέχειν. αὖτε ἐν ἀνὴρ λέγει, Ἐξίστασι τὸ ἐθύμιον, ἀνὴ Ἐξίστασι τὸ ἐθύμιον.

¶ Ἐπεκρύξω καὶ Ἐφεστιοκλεύσασθαι διαφέρει Ἐπεκρύξω μὲν γὰρ ἐστὶν τὸ ὑπόχθιον χρήματα δίδοσι τῷ πολεμίῳ. καὶ ἀνάγκη ὁ κρατήσας ἀπὸ τῷ κατοικοδόμησε καὶ Ἀθηναῖοι ἐπαίρεσι. καὶ ἀφ' τὸ ζῶντα ἀνάγκη δὲ ἀγχοῦν τὸ μέλλον δίδοσι πόλεσι καὶ ἡμῖν ἔθνη. Ἐπεκρυκεύσασθαι δὲ ἐστὶν τὸ ἀφ' ἐμοῦ βάσεις καὶ ἀναδίδοσι τὰς πόλεις ἀφεῖς ἀνάγκας διαπεφυκέναι.

¶ Ἐπαίνω καὶ Ἐπαίνω διαφέρει. Ἐπαίνω μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ τιμῶ. Ἐπαίνω δὲ τὸ ἐπιζήμιον. καὶ δόξαστον. εἰς ἐ τὸν δόξαστον. Ἐπαίνω δὲ ἐστὶ τὸν ἐπαίνεσι. Ἐπαίνω δὲ ἐστὶ τὸν ἐπαίνεσι αὐτοῦ καὶ τὸν ἐπαίνεσι.

¶ Ἐπιχώριος καὶ Συγχώριος διαφέρει. Ἐπιχώριος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ σωστικὸν πρὸς ἀλλοτρίους ἐρεῖν. Συγχώριος δὲ, τὸ σωστικὸν πρὸς ἀγαθοῦ.

¶ Ἐπιεικὴς μὲν ἐστὶ ὁ δικαίως ἐπιεικὴς Μεσοποτάμιος ὁ φίλος.

¶ Ἐρωτᾶν καὶ Πυθόμενος διαφέρει. Πυθόμενος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ κατ' ἀκολουθῶ ἡ ἐξήγησις ἀκούσεις τὸ ὅσον τοῦ ἐρώτημα αὐτοῦ ἐρωτῶν. Ἐρωτᾶν δὲ ἐστὶ τὸ ἀκοῦσαι τὸν ἐρώτημα τὸν ἀστεμφῶν ἀφέλεσθαι ὁ γὰρ Τελίμαχος φησὶ πρὸς Νέστορα.

Ἠμὲν ἐπεὶ πάντων ἐπιμέμφομαι ἠδὲ τι καὶ ἄλλῳ.

ἢ Ἀχιλλεὺς φησι.

Ἀλλ' ἄγε νῦν Πάτροκλε δαΐφρον, ἐπὶ φίλε, πόρε ἔρκος.

Ὀτρύνω πόλεμόν δε.

ἔστι δὲ τὸ Πυθόμενος τὸν ἐρωτᾶν τὸν ἀκούσεις τὸν ὅσον τοῦ φθόγγου ἐκ τῶν λόγων Τελίμαχος.

Νῦν δ' ἔτι δὴ μίνυθα νῆμι ἐμῷ μάθετε ἀκούσας,

Πυθόμενος ἐμοῦ μοι αἰδῶς ἐνδέξ γυμνός.

ἢ Ὀδυσσεὺς φησι.

Πυθόμενος Ἰθάκης ἢ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ.

Καὶ δὴ τὸν φιλοῦσι Ἀχαιοὶ, τὸν φόνον συμβολικὸν ὑπόκρισιν ζωῶν τῶν ἀμφίβολον, ἐπεὶ ἄλλοις. αὖτοι γὰρ ἀφίεσι ὑπὸ φόνου. πρὸ μὲν τὸν ἐρωτᾶν καὶ ἐστὶν ἐν ἐν ἐν ἐν ὅτου ἀπ' ἔτους ὑπερτίθεσθαι ὡς τὸν ἐρωτᾶν ἐστὶ, ἐρώτα τὸν ἐστὶ, ἐρώτα τὸν ἐστὶ, ἐρώτα τὸν ἐστὶ. Πολὺς δὲ τὸν λέξει ἐστὶ τὸν ἐν ἐν ἐν συμβολικὸν ὑπόκρισιν. ἢ Πῦ οἶκε Ἀρίστη, φασὶ γὰρ, ἐν τῷ ἐν τῷ ἐστὶ, Πῦ ἔβη Ἀδρήστεια δὲ ἐν ὑπόκρισιν.

Ἀλλ' ἄγε πάντων ἔβη μέγας Ἰλίου κῦδος ἄνωγε.

Τεμένη Τρόας. σὺ γὰρ ἐκ τῶν ἐστὶ πυρβολικὸν ἐστὶν, τὸν δὲ ἀπὸ τῶν ἀφεῖς τὸν ἐρωτᾶν πάντων φεύγοντα ἢ ἐν τῷ ἀφῆκε συμφέρουσι πρὸς φυγεῖν. Πάντα μὲν ἀφεῖς τὸν ἐρωτᾶν φεύγοντα.

¶ Ἐρώτησις καὶ Ἀκρόασις διαφέρει. Ἐρώτησις μὲν γὰρ ἐστὶ, σωφρονεῖν μὲν ἐστὶν ἐν τῷ ἐρωτᾶν ἐστὶ. Ἀκρόασις δὲ ἐστὶ ἐν τῷ ἀκούσεις ἀπόκρισις. Ἀκρόασις δὲ ἐστὶ ἐν τῷ ἀκούσεις ἀπόκρισις.

¶ Ἔρως καὶ Πόθος διαφέρει. Ἔρως μὲν γὰρ ἐστὶ, ἐπὶ σωφρονεῖν ἐστὶν, πρὸς βιωμαχίας φεύγοντα ἀπόστολα. Ἀπόλαυσις δὲ ἐστὶν ἐν ἐξόδοις.

¶ Ἔρως καὶ Πόθος διαφέρει. Ἔρως μὲν γὰρ ἐστὶ πάρεστι πόθος δὲ ἐστὶ πάντων.

¶ Ἐρῶ καὶ Πόθω διαφέρει. Ἐρῶ μὲν γὰρ ἐστὶ, τὸν ἐν ἐν ἐν ἐ

¶ Ἐρώτων καὶ Δεσπότου διαφέρει. Ἐρώτων μὲν γὰρ ὁ ἐπιθυμῶν. Δεσπότης δὲ ὁ ἐπιτάττων.

¶ Ἐπαίρω καὶ Ὀρθῶ διαφέρει. Ἐπαίρω μὲν γὰρ τὸ ἀνιστῶ τὸ ἄνω. Ὀρθῶ δὲ βραχέως καὶ μετ' ἐλαττονος κόπου. διὰ τοῦτο καὶ φρονεῖν ἐπαίρω. Ὀρθῶ δὲ ἐμέγα.

¶ Ἐπαίρω καὶ Φέρω διαφέρει. Ἐπαίρω μὲν γὰρ τὸ ἄνω. καὶ Ἐπαίρω δὲ τὸ ἀείρω φρενῶν Ὅμηρος.

ἀνὰ δὲ λαὸν φέρε κῦμα θαλάσσης ἀγρόμενον, πολύς τε κὶ πὶ τῆς φρένας ἔλθοι ἄκοιτις
ἔμπεδος ἐν πόνῳ τε καὶ ἐν πόλεμῳ πολυκοίρανος ἔστω.

¶ Ἐπιθαλασσίδιος καὶ Μεσόθαλλος διαφέρει. Ἐπιθαλασσίδιος μὲν γὰρ, ὁ ἐν θαλάσσαις τυφόμενος ὑπὸ ἡλίου καὶ ἀφρόμενος. Μεσόθαλλος δὲ, ὁ μὲν τῇ θαλάσσῃ ἐκφυόμενος καὶ ἀναιμος.

¶ Ἔπος καὶ Ἄμμα διαφέρει. Ἔπος μὲν τὸ ἀπόλυτον ὀνομάζει ὡς Ὅμηρος.

Φίλαι ἐπιπλόμενοι ἀλὶ ἔπεσι νῆα πόνοιο.

οἱ δὲ Ἄμμα φασὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν ὡς Ὅμηρος.

Δεῦ' ἄμα λαοὶ ἐλάσωμεν ἐπὶ νῆας ἄμαξαν.

¶ Εὐτρὸς καὶ Εὐνομία διαφέρει. Εὐτρὸς μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἐπὶ Ἀτταλικοῦ ὁ πολὺ πλοῦτον ἔχων. Εὐνομία δὲ ἡ ἐπὶ πολὺ τὸ ἔχειν.

¶ Εὐρὼς καὶ Εὐρὺς διαφέρει. Εὐρὼς μὲν γὰρ καὶ ἐν τῇ συνθέσει. Εὐρὺς δὲ, οἷον τὸ ἐν τῇ συνθέσει Ἀλλοδαπὸς ὁ πολὺ τὸ ἔχειν.

Εὐρὺς ἐν τῇ Ἐρίδι δεσμῶν.

Εὐρὼς δὲ ἐν τῇ Ἀνθίᾳ.

Δῶρα τε τοῖς ἐν τῇ ἀγορᾷ δεῖν δεῖν.

¶ Εὐσπορία καὶ Εὐποιΐα διαφέρει. Εὐσπορία μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ πολὺ τὸ ἔχειν. ἢ ἐν τῷ σπορῷ. ἢ γὰρ τὸ πολὺ ἐν τῷ γεωργεῖν. Μαρτυρεῖ καὶ Ἡρόδοτος) εὐποιΐα δὲ ἡ τοῦ ἀγαθὸν ἔχειν, καὶ τοῦ τὸ ἐνδεῖν.

¶ Ἐφόδιον καὶ Ἐπιβάθρα διαφέρει. Ἐφόδιον μὲν γὰρ τὸ ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἐπιτήδειον. ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὸ ἐπιτήδειον. οἷον ἐπὶ τὴν ἐν τῷ γεωμετρεῖν. ἐπὶ δὲ τὴν ὁδὸν τὸ ἐπιτήδειον. οἷον ἐπὶ τὴν ἐν τῷ ἐπιβαίνειν. ἐπὶ δὲ τὴν ὁδὸν τὸ ἐπιτήδειον. καθὰ Μενάνδρος ἐν Δυσκόλῳ.

Τί φησ' ἐκεῖνος ἐν τῷ ἀγρῷ Τιθιδρίῳ.

Ἀνάβαθρα δεῖσθαι, πάχυ.

Τάχα δὲ τὸ τὴν ἀρχὴν φασὶ, καὶ τὸ τοῦδε αὐτὸ χρεῖαν ἐκείνου φασὶν γὰρ ἐν τῷ λέξει τάχα δὲ τὴν ἀρχὴν, ἐν τῷ τοῦδε αὐτὸ χρεῖαν δὲ ἐν τῷ ἐπιβαίνειν τὸ ἐφ' ἵππου. ἐπὶ δὲ τὴν ὁδὸν τὸ ἐπιτήδειον. ἐπὶ δὲ τὴν ὁδὸν τὸ ἐπιτήδειον. τὸ δὲ ἐφ' ἵππου τὸ ἐπιβαίνειν

[illegible]

¶ Ἰκαρὶς τὸν καὶ ἀβροβίοτον τοῦ κοσμοῦ καὶ τὸν ἀφάνειαν καὶ τὸν ἀδόμενον, ὡς Ὑφαίστου ἐν τῷ κατὰ Ἀρχιστρατίδου καὶ τὸν ἐπιμανῆ θεὸν ὀνομαστὶ ἐν οἴκοις ἐλθεῖν.

¶ Ἰκαδίου καὶ Ἀκαδίου διαφέρει. κατὰ τὸν Ἡρακλείδην Ἰκάδιος μὲν γὰρ ἔστι, τὸ ἰδίον. Ἀκάδιος δὲ, ὁ ἀκαδεμαϊκὸς· Ὅμηρος· τοῦ διαφορὰ φησί.

ἀνὴρ μὲν δὴ ἔπειτα πατὴρ ἐμὸς ἀκάδιος ἦεν.

Ἔστι δὲ καὶ παρὰ Θεόκριτον καὶ Ἀρκάδιος καὶ Ἀκάδιος ἐν Ἰλιάδι.

¶ Ἰδομενεὺς καὶ Ἰδαῖος διαφέρουσι· ὡς φησὶ Παλαιφάτος ἐν τῷ περὶ ἀπίστων· ὁ μὲν Ἰδομενεὺς ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐστὶ δὲ ἐξ ἀρχῆς φυσικὸς· Ἰδομενεὺς δὲ, τὸ μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν Ἰδαῖς ἀλλὰ Φαίακες καὶ ἄλλοι καὶ ἀλλοῖοι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶν ἐν τῷ ἰδίῳ· καὶ τὸν αὐτὸν τὸν μὲν ἀγχίστιον ἐν τῷ ἰδίῳ κατὰ τὸν Ἀρκάδιον ἐκλέγεται.

¶ Ἴσος καὶ Ὅμοιος, καὶ Κοινὸν· καὶ Ἴσος διαφέρουσι. Ἴσος μὲν γὰρ λέγεται ἀναλόγως τὰ διαφέροντα τῷ ἀριθμῷ, Ὅμηρος·

μὴ κόρε ἰσοφαρίζε

Φασὶν δὲ τὰ ἴδια τὰ ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ τὰ αὐτὰ ἀναλογίαν ἔχοντα· ἴσα δὲ καὶ ἀνισοφαρίζοντα ἐλέγετο. Κοινὸν δὲ τὰ ἐν πᾶσι καὶ ἐν πολλοῖς· ὅμοια δὲ τὰ ἐν τοῖς κρείττοσι καὶ ἀναλογίαν ἔχοντα. Πολλάκις ἴσα, τὰ ἀνάλογα· ὅμοια δὲ τὰ ἀναλογίαν ἔχοντα.

¶ Ἴσος καὶ Κοινὸν διαφέρει. Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ. Χρὴ δὲ τὸν ἐν πόλει ἔχοντα ἀξιοῦν ἀξιοῦσθαι ἀνοῖς ἀξίοις τῶν ἀξιωμάτων ἀπὸ τῶν ἀξιωμάτων ἀπὸ τῶν ἀξιωμάτων, ἴσον μὲν γὰρ τὸ κοινὸν. κοινὸν δὲ γὰρ ἀνάγκη ἀμφοτέρων χρῆ. μὴ ἴσον δὲ ἑκάστῳ, ἀλλὰ τῷ μὲν ἀφαιρεῖν. πολὺ τῷ δὲ ἀμφοτέρῳ καὶ ἀφαιρεῖν.

¶ Ἰστορία καὶ Μύθος διαφέρει. Ἱστορία μὲν γὰρ ἡ τῶν πραγμάτων· μῦθος δὲ ἡ τῶν ἀδύνατον ἀληθῆ τῶν ἀληθῶν ἀδύνατον ἀληθῆ τῶν ἀδύνατον ἀληθῆ τῶν ἀδύνατον ἀληθῆ τ

Λ.

Λ Ἀγχάλη καὶ ἀγκάλη διαφέρει. ἀγχάλη μὲν οὖν ἐστὶ ἡ κατὰ τὴν ὀξύτητα τῶν ὀφθαλμῶν. (Ὁ Ἄμμος.

Κλῆρον τοῦ πατρὸς ἀγχάλης ἐξ ἀγκάλης.)

Κλαγγὴ δὲ καὶ κραυγὴ διαφέρει. κλαγγὴ μὲν οὖν ἐστὶ φωνὴ ὀρνέων καὶ ἀνθρώπων ἀγχάλης τῶν ἀγκαλῶν τῶν ἀγχῶν. κλαυγὴ δὲ τὸ κλαίειν ἀγχάλης.

¶ Λαιὸς καὶ λαῖος καὶ διαλέγεται διαφέρει. λαιὸς μὲν, τὸ ἀριστερὸν ἀφαιρεῖται τὸ λαῖος· λαῖος δὲ, τὸ ὁ πάντων ἐκ δεξιῶν τὸ ἀριστερὸν ἀφαιρεῖται. Ἀριστοφάνης δὲ τὸν ἀριστερὸν καὶ λαῖον καὶ λαιὸν ἀφαιρεῖται. Λαιὸν μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀφαιρεῖται τὸ λαῖον. διαλέγεται δὲ λέγει τὸν μετ' ἀλλήλων λέγοντας. διαλέγεται δὲ τὸν δύο τινὰς λέγει καὶ τὸ μὲν διαλεγόμενον λέγοντας, διαλέγεται δὲ τὸν λέγει φησὶ διαλέγεται δὲ, τὸ ἀμφιβάλλοντα τὸν λόγον κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν περὶ αὐτοῦ.

¶ Δαβὼν καὶ Δάβαδος διαφέρει. Δαβὼν μὲν γὰρ ἐστὶ, τὸ κείμενον τὸ ἀπὸ τοῦ Δάβαδος. Δάβαδος δὲ τὸ ἀλλόφυλον τὸ γῆρας.

¶ Λεπὶς καὶ Λεπὶς διαφέρει. Λεπὶς μὲν γὰρ ἐστὶ βαρβαρικὸν ἔθος, ἔστι δὲ Λεπὶς ἀστρονομικὸν· Λεπὶς δὲ ἐξωτικὸς ἐστὶ τὸ τῆς πόρνης τὸ ἔθος.

¶ Λίμβος καὶ λίμβος διαφέρει. Λίμβος μὲν γὰρ ἐστὶ ἡ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου ἀφῆς ἡ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἀφῆς ἡ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἀφῆς. Ἀριστοφάνης· Πολυφάγος· Ἀριστοφάνης· Ἀριστοφάνης· Ἀριστοφάνης

¶ Ξυίζω δὲ ὁ μὲν τὸ κατὰ Πλάτωνα ξύω· ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν τῷ Δημοσθένους ἐν τῇ φρὶς Βοιωτῶν.

¶ Ξυρὸς τὸ κοίρειον, ὡς παρὰ Ἡσίοδῳ ἐν τῷ ἀσπίδι· καὶ τὸ ἐλεφάντινον, ὡς ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου ἐν Οἰκουμενικῷ.

Ο.

Ὀβολὸς Ὀβολὸν διαφέρει. Ὀβολὸς δὲ τὸ ὄβολον εἰς ὃν διαπορεύεται τὰ ἐρίφια μίσθωσιν ἐν τῷ ἄδῃ. Ὀβολὸς δὲ, μέρος δραχμῆς.

¶ Ὀδὰ καὶ Ὀδὴ διαφέρει. Ὀδὰ δὲ τὸ, ἀκαταστατικῶς καὶ ἀνωμάλως. Ὀδὴ δὲ, ἀκολουθῶς μετὰ τοῦ ἐπιτάκτου.

¶ Οἰκέτης καὶ Οἰκέτις διαφέρει φασίν. Οἰκέτης μὲν τὸ, καὶ κατ' ἀλληγορίαν ἀνεκάστοτε· Οἰκέτις δ' ἀπαξ τοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνοντος τῇ αὐτῇ, οὐκ οἰκέτης, εἰ καὶ ἀλλ' ἄρχει ἐκεῖ γὰρ ἔστιν.

-ἔφεξε δὲ δόμῳ
Οἰκέτας ἔμοιγε τε φίλους καὶ πάντας ἐμοί. καὶ
κ' ἐξ ὑπνου γίνεται εἶναι κοινῇ τε ἐγείρει. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ.
Κλῦθι νυκτὸς ἀκάματε τὸν ἀνθρωπον δὲ Ὀδυσσῆος.

¶ Οἰκίζεται καὶ Συοικίζεται διαφέρει. Οἰκίζεται δὲ τὸ πόλις νέαν τὴν ἀφ' ἑαυτῆς ἀποστέλλουσα καὶ ἀποδείκνυσι. Συοικίζεται δὲ ὁ ἐν πολλαῖς πόλεσι τὴν μίαν πόλιν συναγαγὼν ἐπὶ τὴν αὐτοῦ οἰκίαν· οἷον ἐν τῇ Δεκελείᾳ δὲ ἐν μιᾷ πόλει μεγίστῃ ἰσχύσας εἰς πολλὰ κατοικεῖν ἐκεῖ· ὅτι δὲ ἐν ἄλλῃ πόλει, ὡς οἱ Λακεδαιμόνιοι· τὴν ἐν Λακεδαίμονι πόλιν διῴκουν.

¶ Οἰκοφθορὰ καὶ Οἰκόφθορα διαφέρει. Οἰκοφθορὰ δὲ τὸ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀποστερεῖν ἐν ἀμοῖς θρεπτοῖς ἀφῄρεμαι. Οἰκόφθορα δὲ, ὁ φόνος ὁ οἰκοῦς. καὶ ἐν τῇ Ἀρεοπαγιτικῇ τὸν φόνον.

¶ Οἰκουρὸς καὶ Οἰκόνομος διαφέρει. Οἰκουρὸς δὲ τὸ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀποτελεῖν ἐν τῷ ἀμοῖς θρεπτοῖς ἀφῄρεμαι. Οἰκόνομος δὲ, ὁ φύλαξ ὁ οἰκοῦς. καὶ ἐν τῇ Ἀρεοπαγιτικῇ τὸν φόνον.

¶ Οἰκουρὸς καὶ Οἰκόνομος διαφέρει. Οἰκουρὸς δὲ τὸ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀποτελεῖν ἐν τῇ βασιλείᾳ

¶ Πόρρω καὶ πόρρω διαφέρει. Πόρρω μὲν γὰρ λέγει ὁ Ἀπολλόδωρος καὶ ἐπιφορᾶς πόρρω δὲ τὴν ἐκτεταμένην ἐγχωρεῖν, καὶ ἀλλαχοῦ τὴν αὐτὴν φέρουσι οἱ συγγραφεῖς.

¶ πολίεσσι καὶ πολεῖσι διαφέρει. πολίεσσι μὲν γὰρ λέγει, πολεῖσι δὲ, γενικῶς.

¶ πῦ καὶ πῦ καὶ πῦ διαφέρει. τὸ μὲν πῦ καὶ πῦ πόλις πόσις. τὸ δὲ πῦ ἔβη Ἀπολλώνιος, τὸ δὲ πῦ ἐστίν.

πῦ τοῦ Ἀθήνη καὶ λίθος ἔστηκε,
ἔνθ' ἀμφιτάνυσται λίνοντες, τοῦ κ' ἀπίγοιμι, ἔβη κ' ἀνὰ πῦ κ' ἀπίοιμι.

¶ πολῖται καὶ Ἀθηναῖοι καὶ πολῖται καὶ πολεῖται. διαφέρει πολῖται μὲν γὰρ λέγει, τοὺς ἀστοὺς πολίτας. Ἀθηναῖοι δὲ, τοὺς ἐν τῇ πόλει Ἀθήνῃ οἰκοῦντας. πολῖται δὲ, τοὺς ἀστοὺς πάντας. πολεῖται δὲ, τοὺς ἀστοὺς καὶ τοὺς ἀγρότας.

¶ πλοῦτος, κτῆσις. Ἀριστοτέλης ὁ Ὀλβίαν, ἡ εὐπορία διαφέρει. πλοῦτος μὲν γὰρ, ὁ πολυάνθρωπος, ὁ πολὺς ἐν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ, καὶ ἐν ἵππῳ καὶ ἐν ἀνθρώποις τὸ πλῆθος. Ἀριστοτέλης δὲ, τὸ ἀφθόνως ἔχειν τῶν ἐπιτηδείων. (οἷον γὰρ ὁ ἀγαθός) Ὀλβίος δὲ, ὁ πολλὰ τῶν ἀναγκαίων ἔχων, καὶ ἀνάλωτος εὐπορῶν δὲ, ὁ ζῶν ἀδίκως καὶ ἀφόβως.

¶ πλάκες καὶ πλάκα διαφέρει. πλάκες μὲν γὰρ, αἱ τετραγωνίζοντες τῶν πετρῶν πλάκας δὲ, τὰς τοιχῶν σύρσεις.

¶ πλίθος καὶ Ὀγκὸς διαφέρει. πλίθος μὲν γὰρ, τὸ σύνολον πάχος. Ὀγκὸς δὲ, τὸ ἐξοχὴ ἐχόντος.

¶ πολιόπολις καὶ Ἀκρόπολις διαφέρει. εἰ μὲν γὰρ πολιόπολις τὸ πᾶν τῆς πόλεως, ἀλλὰ ἐν ὅλῳ τῷ πεδίῳ κείμενον, καὶ ἀπόκρυφον τοῦ χωρίου τοῦ ἐχθροῦ. εἰ δὲ ἀκρόπολις μὴ πᾶν τὸ ἄστυ ἔχουσα, τὸ δὲ ἐν ὑψηλῷ τοῦ ἀστεος μέρος καὶ μεγάλου ὀχυρόν.

¶ πομπὴ καὶ πομπεία διαφέρει. πομπὴ μὲν γὰρ λέγει τὴν τῶν θεωρούντων πομπεία δὲ ἐπιθήρια καμαδίνη. Τοῖς δὲ πεζοῖς τοῖς ὅπλοις.

¶ παρθενία καὶ παρεστία διαφέρει. παρθενία μὲν γὰρ λέγει ἀφ' ἧς πολὺ καὶ κάλλος παρεστία δὲ ἐπιθήλεια.

¶ πολίτης καὶ πατριώτης διαφέρει πολίτης μὲν γὰρ, ὁ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, ὁ λαθόντος ἐλθόντος. πατριώτης δὲ, ὁ ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ ἀφ' ἧς ἐλθόν, ὁ γὰρ πατριώτης ἐν τῇ χώρᾳ πάντες.

Τοῖσι δ' ἔσαν πόλεμος γλυκὺς γίνετ' ἐνεῖδε.
Κ' ἔπειτ' γλυκεῖαν φίλοις ἐς πατρίδα γαῖαν.

εὐ γὰρ φίλοις ἐν μὴ ἔστιν πατρίδος ἀλλ' ἐν μιᾷ χώρᾳ.

¶ πόνος καὶ Λόγος διαφέρει πόνος μὲν γὰρ, ὁ πόνος καὶ κατεκόπτετο, ἔχει τὸ σωματῶδες. Λόγος δὲ μόνον ὁ πόνος.

φρέζει τοῦ ἔστιν καὶ πόνον καὶ ἄρα πάντες.

¶ πυθέσθαι καὶ πυνθάνεσθαι διαφέρει. πυθέσθαι μὲν γὰρ τὸ κατακαλέσαι τι. οἷον τὸ ἐπί, τι ἀκουσθῆναι ἀκούσαι.

¶ πυγὴ βουπαύρηξ καὶ πυγὴ, καὶ Πυγὴ ὀξυπαύρηξ, καὶ πυγὴ μόνη φασὶ διαφέρειν αὐτὴν τὴν Λέσβιος ἀμφὶ Μόχθοιο καὶ Μοχθοῦ Πυγὴ γὰρ λέγει ἐξοχὴν ἀκαλάθου· πύγη δὲ, ὁ Πάνοπτος. Λέγεται ἐπὶ Τρόφαν καὶ φαῦλα μόχθοιο λόγοιο, ἢ δ' ἐξόχοιο φασὶ καὶ ἐν ἐνιφίοιο. μοχθοῦς γὰρ πάντες δημόγεροι φασὶ δὲ καὶ ἀκόνοιο κακοῦ ἀλλ' ἀμφὶ ἔοικεν καὶ τῷ αὐτῷ τίμων μετέχει. ὅν ἐξυπνῶν τ' ἀμφοῖ ὁ λόγος βίῳ αἰσχρὸς πᾶν γὰρ πανάκεια κὰς ῥᾷ λόγοι αἰσχρὸν μὲν ἐξοχὴν τοῖς γήρασιν ἐξοχοῦσιν. ἢ κράματος καὶ κατεφρ' ἔοικεν, ἔοικεν μόλις μετέχει τόμα. τόλμαν, τόλμαν νέος, νεανίς. οἱ δὲ πάντες καὶ Μόχθος τὰ φορτόνοια, πάντες καὶ Μοχθοῦς ἐστὶν ἐξυπνίοις οἱ δ' ἢ οἱ Δ' πάντα βαρυτόνοιο, καὶ θαυμαστὸν δὲ' χαίρει γὰρ τῷ βαρύτῃ. Ἀλλὰ γὰρ λέγει τὸν φορτίον ἐξυπνοῦσιν, ἀς ὅπλοῖν ἐστὶν ὁ Τρόφων, ἀλλὰ μὴ φῶς φαίνομαι ἢ Ἀχιλλεὺς ἀλλὰ Θετταλίαν. Μετρόλιον, καὶ χάριν, τὸν φορτίον ἐπιβαλὼ ὀξυτονοῦντες. ἀλλ' ἐν ἀεὶ ἡλιοτοῖν (φασὶν) τὸ σωμαστικὸν ἄλλῳ τὸν Σαρκόνοιν. ἀλλ' ἀεὶ ἐθῶ ἐπιστολικοῦντες, οὕτω σφοδρὸν κρατεῖ.

¶ τοῖ καὶ τοῦ αὐτῷ τοῦ Δωρικοῦ τὸν εἰς τόνον σωματίαν ἀκαῖ. τοῦ δὲ τὸν δὴ τόνου, τοῦ δὲ, τὸν εἰς τόνον.

¶ τοπίον καὶ Ἀγρὸν διαφέρει. τοπίον μὲν γὰρ λέγει τὸ ἰδιῶτον. Ἀγρὸν δὲ, τὸ ἐπιπεδῶν.

¶ τόξα Σαρπήδονος καὶ τοῦδε ὀξύτατον ἐ διαφέρει. τόξα μὲν γὰρ λέγει βαρυτόνως τὸ σωματῶν ἐν Μενάνδρῳ.

τὸ τοι σωμαχῶς κύβοι.

ἐξυτόνως δὲ αὐτοῖ. ἐκπυρα ἐν Δαρεῖδοις ἐν τῷ ἐν Ἀνθρωπίαν. Πρὸ τοῦ καὶ τοῦ μεταλαβεῖν.

¶ τολύπευμα καὶ τολυπεύματα διαφέρει. τολύπευμα μὲν γὰρ λέγει ὁ τολὺς πρὸς ἐγκρατεῖς ἀδιάφορον. τολυπεύματα, ὁ τολὺς πρὸς ἐξοχὴν ἐν τοῖς Θεοῖς τολυπεύματα λέγεται.

¶ φρεῖκοι δὲ καὶ φρεῖκοι διαφέρει. φρεῖκοι μὲν γὰρ, τὸ πάμπολυ φρεῖκοι δὲ, τὸ πάμπολυ φρεῖκοι καὶ Κρόνιοι λέγει.

¶ φρίξω καὶ ἐφρίξω καὶ φρίξω διαφέρει. φρίξω πάντα καὶ ἔθνη ἐν οἷς φόβῳ φωνῶ· ἐφρίξω δὲ, ἐ ἐλεεινὴ ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἐφρίξω. ἐν ἐρῶν ἐν ἐκπλήξει ἐν τοῖς φόβῳ φρίξω ἐφρίξω.

Κακὸς τὸν ἐν φρίξω τὸν χρόνῳ.

φρίξω δὲ, ἐ ἐν πάντων χρόνῳ φίλῳ, ἀλλὰ γὰρ ἔχοντα πρὸς ἐ φρίξω φρίξω τὸ πάντων λόγῳ καθ' ἑαυτὸ μεταλαβὼ ἐ ἐστὶ μόνῳ ἀμφίοις καὶ φιλάζας τὸν πάντα, ἐ χρόνῳ φίλῳ καὶ φρίξω ἐκκλίνω.

¶ φρυγίας καὶ φρυγικὴν διαφέρει. φρυγίας μὲν γὰρ, τὴν πόλιν. φρυγικὴν δὲ, τὴν μίτραν ἐκείνην.

¶ φρόνησις καὶ φρόνημα διαφέρει. φρόνησις μὲν γὰρ τὸν πολιτῶν. φρόνησις δὲ, τὸν ἄνω καὶ τὴν μὲν ἐκείνην. φρόνησις δὲ, τὸν ἀκόλουθος τὸν ἐν τῷ φρόνημα. φρόνησις, καὶ φρόνησις μὲν, τὸν πόλιν, φρόνησις δὲ, τὸν πολίτου, οἱ ἔτεον τὸν ἀλλάμενοι φρόνησις ἐχρῆν τὸ τέχνῃ, καὶ ἐξέχειν πολέμου γὰρ ἀπορόμβῳ τὸν πολεμίου, τὸν μὲν φρόνησις ἐχρῆν φωνὴ, τὸν δὲ ἐστὶν ἀρχαιοτέρα ἐν ῥῆμ φρόνησιν. ἐ δὲ ἔστιν. οὐ ἀλλὰ τὸν ἔστιν, φρόνησις ἐλαθεῖς Ἀθήνας, ἀπὸ πολεμίου φρόνησις γὰρ χρῆ.

¶ φρυνίδας τὸ κατεβαλλόμενα ἐπὶ τὸν ἀνακόπτοντα τὸν ἀλίδα, ἐπὶ δὲ τὸ ἐπιθέλεται τὸ πρόμαχον ἐ δίνος. φρυνίδας δὲ ἐπιθέλεται ἐ χρῆν. ἀλλὰ Ἀθηναῖος ἐ ἐστὶν τὸν φρυνίδας ἐ ἐστὶν τὸν φρυνίδας ἔστιν καὶ φρυνίδας καὶ ἐστὶν τὸν φρυνίδας καὶ ἐστὶν τὸν φρυνίδας καὶ τὸν μαλακὸς καὶ τὸν ἐστὶν καὶ τὸν φρυνίδας καὶ μόνον ἀνάγκη.

¶ φῶς μὲν μόνον καὶ φῶς μόνον διαφέρει φῶς μὲν μόνον γὰρ, ἐ ἔστιν ἀνθρώπου. φῶς δὲ μόνον ἐστὶν.

¶ φυγὴ καὶ φυγεῖν διαφέρει. φυγὴ μὲν γὰρ λέγει τὸν φεύγειν φυγεῖν δὲ τὸν φεύγειν.

¶ φυσιοῦν καὶ φυσιοῦσθαι διαφέρει. φυσιοῦν μὲν γὰρ, τὸ ἐνεργεῖν φυσιοῦσθαι δὲ, τὸ ἐνεργεῖν.

¶ φωνὴ καὶ φωνεῖν διαφέρει. φωνὴ μὲν γὰρ λέγει τὸν φωνεῖν φωνεῖν δὲ, τὸ φων

[illegible]

¶ Σκυθίζειν καὶ Τοξάζειν διαφέρει. Ἀπηφῶν ἐν τῇ τέχνῃ τὸ σκυθίζειν ἐπὶ μόνων τοξοτῶν, τὸ δὲ τοξάζειν ἐπὶ πάντων.

¶ Σκύφος καὶ Σκάφος διαφέρει. Σκύφος μὲν γὰρ, τὸ ἐν τῇ τέχνῃ τὸ κυρίως λεγόμενον σκάφος· τὸ δὲ σκάφος ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῇ τέχνῃ.

¶ Σκυτὶς καὶ Σκυτίον διαφέρει. Σκυτὶς μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐξ ὅλου τοῦ Σκυτέως ἐν Σκυτίοις ἢ ὁ Φοῖνιξ μὲν ὅλου τοῦ χρόνου αὐτὸν κακῶς.

¶ Σκοπὸς καὶ Σημαία διαφέρει. Σκοπὸς μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐξ ὅλου τοῦ κακοῦ λόγου.

¶ Σκόνδυλος καὶ Σκόνδυλος διαφέρει. Σκόνδυλος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐν τῇ τέχνῃ τὸ ἀφρόνιμον. Σκόνδυλος δὲ τὸ βαλανίδιον.

¶ Σκόμμα καὶ Σκῶμμα διαφέρει. Σκόμμα μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐν τῇ τέχνῃ τὸ κακόν. Σκῶμμα δὲ τὸ ἐν τῇ τέχνῃ τὸ ἀγαθόν.

¶ Σκῦμνος καὶ Σκύμνος διαφέρει. Σκῦμνος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐν τῇ τέχνῃ τὸ ἀγαθόν. Σκύμνος δὲ τὸ ἐν τῇ τέχνῃ τὸ κακόν.

¶ Σκῦτος καὶ Σκύτος διαφέρει. Σκῦτος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐν τῇ τέχνῃ τὸ ἀγαθόν. Σκύτος δὲ τὸ ἐν τῇ τέχνῃ τὸ κακόν.

¶ Σκῦφος καὶ Σκύφος διαφέρει. Σκῦφος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐν τῇ τέχνῃ τὸ ἀγαθόν. Σκύφ

Υ.

Υ΄μιος ὑγιαμὸν διαφέρει ἢ γὰρ Υ΄μος ἐστὶ δίδου τὸ ἢ ὑγιαμὸν, αὐδρώπου.

Υ΄μος Ο΄ἶνος ὁ διαφέρει. Υ΄περβολὴ γὰρ ἔδοξε ἐπαγωγὸς εἶναι. Ο΄ινος ἢ ἐν τῷ ἀφελεῖν φρενῶν.

¶ Υ΄μενόπαιος καὶ Α΄νδρόπαιος διαφέρει. Υ΄μενόπαιος μὲν γὰρ ἐστὶ λέγεται. Α΄νδρόπαιος ἢ ἐν ἀρετῇ ψυχῆς διαφ. ἢ. Α΄νδρόπαιος δὲ καὶ ἀνδρεῖος, αἰτία τοῦ ἀνδρείου.

¶ Υ΄μέναιος καὶ Υ΄μηναῖος διαφέρει. Υ΄μέναιος μὲν γὰρ ὁ τοῦ ἀξιωδοῦς ἀδελφὸς μόνος. Υ΄μηναῖος ἢ ἐν ἑορτῇ τῶν Υ΄μένων.

Υ΄μέναιος τὸ φρόνιμον διαφέρει Υ΄μέναιος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἀνδρεῖον. Υ΄φόρεος ἢ δέξα ἐστὶ τὸ χάρις.

¶ Υ΄μέξαι τὸ τὸ ἐξιόντα καὶ τὸ ἐκπεσόντα ὀδόν.

¶ Υ΄μέναι καὶ Περιόδοι διαφέρει ἐπὶ τὸ Περιόδοι καὶ ἢ ἐν βαλλῇ. Υ΄μέναι ἢ, τὸ ὑπὸ ζωγὸν ὄχημα βῆς ἐ ἑωτοῦ, ἢ τὸ πόδα. ἐν Ο΄μήρῳ,

—ὑμέναι ζωγὸν ἐλαυνόμενοι.

καὶ ἢ βαδίζοντες τὸ ἄξιον φασὶν, ὃν Υ΄μέναι λέγουσι αὐτὸν Περίοδοι. ἐπὶ δὲ ἐφεξῆς αὐτὸ τὸ Περίοδοι, καὶ Υ΄μεναῖοι αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον. οὕτω φασὶ καὶ Α΄ριστοφάνης.

Ἐγὼ ἢ ὑπόμνημα τὸν ἄρχοντα αὐτὸν ὑμέναιον.

ὅνος οὖν ἐν ὑπόζυγα λέγουσι αὐτὸν ὑμέναιον, τοῦτο ἐστὶ τὰ ἀμφιδέξια σφριδίδια, καὶ ἐκεῖνα τὰ ἐν βαλλόμενα.

Ζεύξῃ ὑπὲρ ὑμεναίου.

Φ.

Φ΄ανὸς φωνὴ διαφέρει φωνὴ φωνὴ, τὸ ἐν ἐμοὶ ἐχθεσῶν φωνῇ, ἢ ἐξαυδᾷ τὸν ἐμὸν αὐτὸν τὸν πολυῖδ ἐν ἀφῇ φωνῇ.

¶ Φαυλία καὶ εὐτελία διαφέρει εὐτελία μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῶν φαύλων ἢ ἐν χῇ.

¶ Φάλαρα καὶ φάλαρον διαφέρει φάλαρα μὲν γὰρ ἐστὶ φαῦλον ξύλον. Θεοκρίτου φαλάρα ἔτι τὸ χρυσῶ; ἀλλὰ τὸ μὲν φαῦλον, τὸ δὲ μὴ φαῦλον.

¶ Φάλαγκες καὶ φαλαγγῶν διαφέρει φάλαγκες μὲν γὰρ ἐστὶ ἔξω ἐν τῇ φαλάγγῃ. φαλαγγῶν ἢ ἐν ἀνθρώπῳ.

¶ Φαρμακὶς καὶ Φαρμακεία διαφέρει. φαρμακὶς μὲν γὰρ ἐστὶ, ἡ βλάβη διὰ δικαιοσύνης ἐπὶ γυναῖκα φαρμάκων. Γοητεία ἢ ἐστὶ θεραπεύειν τι καὶ ἰᾶσθαι. φαρμακὶς. φαρμακὶς ἢ ἐξωτικὸς ἐστὶ τῶν κακῶν τῶν πολιτῶν μετὰ μῆδ.

¶ Φάσγανον μὲν ἐστὶ τὸ ξίφος κοινὸν φάσγανον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐπιμήκεις. Ἐλλάνων ἢ, τὸ ἐπὶ τὸ ἐπὶ τὸ Τίρυνς ἢ ἐν ἀγῷ πόλει ἐπιμήκεις τρίτος ἢ τὸ ξίφος.

¶ Φάλαγγα μὲν λέγεται ἐκ μετὰ τῶν τίνος πολεμικῶν φαλαγγῶν ἢ, φῶς ἐστὶ ἐκεῖ.

¶ Φαίνω καὶ Α΄πεφαίνω διαφέρει. φαίνω μὲν γὰρ ἐστὶ δίδωμι ἐπιφάνειαν. (καὶ γὰρ ἐστὶ καταγράφω δίδωμι) Α΄πεφαίνω ἢ, ἐκ κεκάλυμμα καὶ κοῦδε τῶν καταγραφῶν.

¶ Φθίω καὶ φθίομαι διαφέρει φθίω μὲν γὰρ, οὐ χρῆσις τῷ Πρωτεσιλάου. φθίομαι γὰρ Ο΄μήρῳ.

—φθίσθαι τε μέλεσθαι.

εἶναι, ὡς ἐπὶ τοῦ κοινοῦ ἐπὶ χρόνου ἀπ' ἀπ' αὐτῆς φθίω. φθίσθαι ἢ οὐ κοινῶς τῷ Α΄χιλλεῖ ἐπὶ πολλῶν θανατικῶς φθίσις καὶ χρόνος ἐμαυτόν.

Φθίσω καὶ ἐξολοθρεύσω ἀκμὴ ἀκμ.

ἀγνίσεις δὲ Καθαίρεσθαι ἐστὶν.

Οὐ δὲ τὰ πάντα φθίσει εἰς ἀκαρπίαν.

¶ Φιλῶν καὶ Κοῦν διαφέρει ἐπὶ τὸ ἢ ἐκεῖνος τὸ πῶς χρῆσιν ἀπαγορεύειν. φιλῶν ἢ ἐν ἀγαπῶν καὶ ἐρωτῶν.

¶ Φίλος καὶ ἑταῖρος διαφέρει φίλος μὲν γὰρ ἐστὶ κοινῶς ἀπαντῶν καὶ τὰ τῶν φίλων δίκαια φασὶ κοινὰ ἔχειν. Ἑταῖρος ἢ ἐστὶ ἐν τῷ ἐκείνῳ τῷ ἀξιωματικῷ ἔχειν καὶ ἢ ἐν τῷ συμβίῳ καὶ ἐν τῷ συμπόσιον πολὺ χρῆσιν γεγενῆσθαι.

¶ Φίλος καὶ φωνὴ διαφέρει. φίλος μὲν γὰρ λέγεται ὁ εἶναι, ὅτι καὶ φίλος ὁ κύριος. Φωνὴ ἢ, ὁ νέος τῶν ἀκμάζοντος, καὶ φωνὴ ὁ ζῶν.

¶ Φωνὴ καὶ φράσις διαφέρει φωνὴ μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ κοινὸν φωνὴ ἢ ἐστὶ τὸ διαλέγεσθαι.

—καὶ φωνὴ τὸ μὴ τὸ κοῦφον

¶ Φωνὴ καὶ Ὀρνεῖον διαφέρει. Φωνὴ μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἀνθρώπινον λέγεται. Ὀρνεῖον ἢ, τὸ ἐκεῖνο ἀδιαφόρου τὸ ἐν τῷ ἐκείνῳ τὸ ἀλλοτρίου τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Μεταφέρεται δὲ τὸ ἐν τῷ ἀνθρ. ἀνθρ. ἀνθρ. Ἀνθρ. δὲ τὸ ἐν τῷ ἀνθρ. ἀνθρ. Ἀνθρ. Ἀνθρ.

Παρασταδία, οἱ δὲ μέλλοντες, ἀνδρῶν ξθ΄, καὶ ὁ ἡγούμενος, Τετράρχης.
Πάξεις, αἱ δύο τετραρχίαι, ἀνδρῶν ρκ΄ καὶ ὁ ἡγούμενος, καὶ αὐτὸς μὲν Τάξιαρχος, καὶ ὁ Ἑκατόνταρχος.
Συντάγμα ὁ ἔνιοι Παράταξιν, αἱ β΄ τάξεις, ἀνδρῶν σιζ΄ καὶ ὁ ἡγούμενος, Συνταγματάρχης. τὸ δὲ ἔνιοι καὶ Πεναγίαν καλοῦσι, καὶ Πεναγόν τὸν ἡγούμενον. (κοσμάρχης.
Πεντακοσιαρχία, τὰ β΄ τάγματα, ἀνδρῶν φιβ΄, καὶ ὁ ἡγούμενος Πεντα-
Ἐκλογεῖς, τινὲς τὸ πάλαι ἡ τάξις εἶχεν ὡς καὶ ἡμεῖς δηλοῦμεν ὅτι τάξεως ἐξαιρούμενοι ἦσαν. εἰσὶ δὲ Στραβοπόρος, Σαλπιγκτής, Σημαιοφόρος, Τυπιτής, Οὐραγός, καὶ δὲ καὶ τοῦ συντάγματος λεγόμενοι, καὶ τὰ ἄλλα, ἔχουσι δὲ οὗτοι τὴν τάξιν. ἡ δὲ σύνταγμα. τὸ μὲν ὅπως τὴν φωνὴν συμμίξῃ τὸ σαλπιζόμενον τὸ δὲ ὅπως τὸ σημεῖον εἰ μὴ ἡ φωνὴ καθεκάστῳ δῆλα δόξῃ. τὸ δὲ Σαλπιγκτής. ἐπὶ τὸ μηδὲν σημεῖον βλέπουσι δῆλα ποιοῦντα. καὶ τὸ Τυπιτής, ὡς τὶ τὸ εἰς τὴν χρείαν ἀφικνούμενοι τὸν γε μὴν ἀπάντων Οὐσιῶν, ἀφὸς τὸ ἐπιτάττειν τὸ ἀπολειπόμενον ὅτι τὴν τάξιν, ἐστὶ δὲ τεσσάρων ἀνὰ τριακοσίων καὶ μετὰ πάντων ἑξῆς.
Χιλιαρχία, αἱ β΄ πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν ακδ΄ οἱ δὲ πλείονες τὸ τὸ πλῆθος Χιλιαρχίαν καλοῦσι, καὶ Χιλίαρχον τὸν ἡγούμενον.
Μεραρχία, αἱ δ΄ χιλιαρχίαι ἀνδρῶν βμδ΄. οἱ δὲ καὶ Τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον. Μεράρχαν οἱ δὲ Τελάρχαν.
Φαλαγγαρχία, αἱ β΄ μεραρχίαι, ἀνδρῶν δλς΄. τὸ ἔνιοι καὶ Αὐτομόλων κέρατος φασίν, οἱ δὲ μέρος παλαιὸν καὶ Στρατηγία ἐκαλεῖτο. καὶ ὁ ἡγούμενος Στρατηγὸς τοῦ δὲ Φαλαγγάρχης.
Διφαλαγγία, αἱ β΄ φαλαγγαρχίαι, ἀνδρῶν ες΄ καὶ λαβ΄. τὸ δὲ καὶ Μέρος ὑπάνοιον καλεῖ. ἀλλὰ καὶ Κέρας. καὶ ὁ ἡγούμενος Κεράρχης.
Φαλαγξὸ τετραφαλαγγαρχία αἱ δ΄ φαλαγγαρχίαι, ἀνδρῶν σπδ΄. τὸ δὲ γδ΄ τελεία καὶ δύνχρος φάλαγξ.
Μάκη δὲ φάλαγγος τὸ ἀ ἐν τῷ λόγῳ σκευάζεται μὲν ἀπὸ λίθοις ἔστι δὲ ἀπὸ κέρατος εἰς ὥρας δ΄ ἐλαίνεον καλεῖ. δὲ τὸ καὶ Πρόσωπον, καὶ Μίτωτον καὶ Στόμα, καὶ Παράταξις, καὶ Προβολοχία καὶ Πρωτοστασία. ὁ δὲ κατόπιν τούτου τρίγωνος καὶ ἀφελλίνος κείμενος, Δεύτερον ζυγὸν καλοῦσι καὶ τρίτον, τρίτον ζυγὸν καὶ ἕξεις ἀμείνω.
Βάθος δὲ φάλαγγος τὸ μὲν τὸ μίτωτον ἅπαν καὶ ὁ δὲ λοχαγὸς δὲ τὸ ὑψηλὸν τρίγωνον, Καθ' ἑαυτὸ λέγει. (λόγος ἔχει.
Ζυγὸν δὲ τὸ ἐν Ἀθήναις τοῦ κ΄ μάκος τρίγωνον κεῖται, ὅτου ἀφελλίζει τρίγωνον δὲ τὸ ἐν Ἀθήναις κείμενον τοῦ κ΄ βάθος τρίγωνον. τὸ γδ΄ κυρίως τρίγωνον λέγει.
Δεχόμενα φάλαγγος ἡ εἰς δύο ἴσα τεμάχεα τὸ δὲ μέρος καλεῖ. Κέρας δὲ τὸ μέρος. Ἑκάστου κέρας λέγει, καὶ Οὐρά τὸ δὲ λοιπόν, δεξιὸν καὶ κεφαλὴ καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον καὶ δεξιὰ ἀρχή.
Κέρας καὶ Οὐραὸς ἀπὸ Σιωπὴ φράγμα ὡς ἔνιοι, ἀπὸ τόμα ὡς ἕτεροι. ἡ δὲ λεχεδόμενα καλεῖ.
Οὐραὸς, πολεμικοί, ψιλοί, τοῦ πεζικοῦ αὐτοὶ καὶ μαχίμου δυνάμεως ἔχουσι δὲ διάφορα. Οὐραὸς μὲν γὰρ λέγεται ἐκεῖνοι καὶ τῶν Μακεδόνων φρουρὸν ἀπὸ τῶν φρουρεῖν καὶ ὁ ὅρασι ἀπὸ τῶν ἐρημικῶν ὁρῶν ψιλοὶ δὲ, οἱ κυρίως τὴν κίνδυνον καὶ γὰρ τὸ ἀκοντίζειν καὶ λίθους ἐκ σφενδόνης, ἢ ἐκ χειρὸς εἰ δὲ ἀλλοφυλεῖται μέτρῳ πως κίνδυνον καὶ γὰρ τὸ πλῆθος μακρὰ λίς ἐστιν ἀπὸ ἐστὶ καὶ ἀφῆ, καὶ τὰ. ὁ φάλαγξ πολὺ τὸ ἀνάλογον λέπισμα.
Κλεῖδὲ καὶ τὰς ἐγχειρίδιος δυνάμεις τρεῖς δ΄ διαφοραὶ μὲν γὰρ ἐστὶν ἱππικὴ δὲ καὶ ἀμάχαιρα δὲ καὶ ἐλεφάντων. τὸ δὲ ἱππικὸν τὸ μὲν ἁπλῶς ὅταν καλεῖ. ἱππεῖς καὶ ἱππικὸν τὸ δὲ, Ἀμφίππον καὶ Ἀμφίπποι μὲν οἱ δὲ δύο ἀκρωτήριον ἵππον δυνάμενοι ἔχουσιν, οἱ καὶ μεταπιδίωσιν ἀπ' ἄλλου ἵππου ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. τὸ δὲ κυρίως ἱππικὸν τὸ μὲν ὅτι Καθ' ἑαυτόν, ὁ καὶ τὰς ἵππους καὶ τὰς ἱππικὰς πορευομένους παρέχει. τὸ δὲ, Ἀκαθάφαλλον. τούτων δὲ οἱ μὲν θυρεοφόροι ἔχουσι, Θυρεοφόροι καλοῦσι. οἱ δὲ ἁπλῶς Δοραφόροι. αὐτὸ καὶ οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσι καὶ ἀφῆ χρῆσθαι τοῖς πολεμίοις καὶ ἔχουσι. καὶ καλοῦνται Ἱππαγωγοὶ καὶ Ταραντῖνοι οἱ δὲ, τοξόται, οἱ λεγόμενοι Ἱπποτοξόται ἔτι δὲ καὶ μὲν δορυφόροι, ἢ κοντοφόροι, ἢ πυροφόροι, καλοῦνται καὶ τοῖς τρεῖς ὀνόματα. ἢ τοι δὲ εἰσὶν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ πλήττουσι πολεμίους δόρασι μαχόμενοι. οἱ δὲ, Ἀκροβολισταί, οἱ ἀπὸ πόρρωθεν βάλλοντες, ἔτι τοῖς ἱππικοῖς δυνάμεσι καθάπερ καὶ Ἱππακοντισταί, ἢ λαφροί, Θυρεοφόροι. οἱ καὶ Ταραντῖνοι, Ἱπποτοξόται.
Πυκνώσεις, καὶ ἀφεστῶτα τὰ καὶ ἴσα τὰ τοῦτο τὰ, πυκνώσεις καὶ μάκος καὶ βάθος. κατὰ δὲ τὸ πυκνωμένος ἀπὸ τέσσαρας β΄. ὁ δὲ ἁπλῶς τὸ τεταγμένος πόδας δ΄. (ἵνα τὸ καλεῖται Συνωκισμός.
Συνωκισμός ὁ τῶν ἑκάστος ἀπὸ τὸ ἐν τῇ φάλαγγι κατὰ τὴν ψυχὴν
Προτάξεις δὲ ἐστὶ τὸ ἄλλων ὅτι ἐκ πολέμου προτάττεται. Ὑπόταξις δὲ ἐστὶ τὸ ὑποτάττεσθαι φρουρὰ τάξις δὲ, ὅτι καὶ ἐμφλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρὰ δὲ ρα τάττεται λέγεται δὲ καὶ παρεντάξεις τὸ.
Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ ὅτι τὸ ἐμείνον παρόθεσις, οἷον ὁ τὴν τῷ πλησίον τὰς φίλους ἀφῆ φίλους. παρεντάξεις δὲ ἐὰν τῷ ἀναμείνῃ, οἷον ὁ τὴν τῷ φίλου, ἢ φίλων παρὰ ὁ τὴν τάγμα.
Λόχος ἀνδρῶν ἑκατόν. Ἑξήκοντα, τεσσαρες λόχοι ἀνδρῶν λβ΄.
Πεντηκοντάρχία, β΄ συστάσεις, ἀνδρῶν ἑξηκοντατεσσάρων.
Ἑκατονταρχία, β΄ πεντηκοντάρχιαι ἀνδρῶν ρκδ΄. ἑκάστη δὲ ἑκατοντάρχια ὀνόματα ἔχει πέντε.
Ψιλαγία, β΄ ἑκατονταρχίαι ἀνδρῶν δισχιλίων πεντηκοντάξ.
Πεναγία, β΄ ψιλαγίαι, ἀνδρῶν φιβ΄.
Συντάγματα, β΄ ξεναγίαι, ἀνδρῶν ακδ΄.
Ἐπιξεναγία, δύο συντάγματα ἀνδρῶν βμδ΄.
Στίφος, δύο ἐπιξεναγίαι, ἀνδρῶν, δς΄.
Ἐπιβάγμα, δύο στίφη, ἀνδρῶν ηρλβ΄. τοῦτο ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες ἢ ἐπιξε-

ναγία μὲν δύο, συντάγματα δὲ δύο εἰσὶ ἀνδρῶν. (τοῦτο δὲ ἐπιβάγμα.
Ἐμβολον ἀφεστῶτα ἔνιοι τὸ δὲ ἔστι δὲ τὸ ὅμοιον τὸ Ῥόμβος Ῥομβοειδὲς, ἀφεστῶτα ἔνιοι καὶ Σφενδόνη.
Γλῶσσα ἐστὶν ἑξήκοντα τετρακόσιοι.
Ἐπιλαρχία, β΄ ἑλαιῶν ἑκατὸν ρκα.
Ταραντιναρχία, β΄ ὁπλαρχίαι, ἱππέων δ΄ ἑκατὸν πεντήκοντα ξ.
Ἱππαρχία, β΄ ταραντιναρχίαι, ἱππέων πεντακοσίων δ΄ ὠδ΄ ρκα.
Ἐφιππαρχία, β΄ ἱππαρχίαι, ἱππέων χιλίων εἰκοσιτεσσάρων.
Τέλος, δύο ἐφιππαρχίαι, ἱππέων δισχιλίων τετρακοσίων ὀλίγῳ.
Ἐπίβαγμα, β΄ τέλη, ἱππέων τετρακισχιλίων λς΄.
Κλῖσις, ἡ κ΄ ἀνδρῶν κλῖσις. (ὅτι τὰ ἀφεστῶτα πλῖσις.
Κλῖσις ὅτι δ' ἐστὶν, ἔστιν ἡ ὅτι τὰ δεξιὰ κλῖσις· ἡ παρὰ κλῖσις δὲ, ἡ Ἐπ' ἀσπίδα κλῖσις, ἔστιν ἡ ὅτι τὰ ἀριστερὰ ἐμείνεν.
Μεταβολὴ ἐστὶν ἡ δὲ ὅτι τὸ αὐτὸ ἡ νομένη κλῖσις, κ΄ νόστος τὰς τὸ ἐν πλῆθος ὀλίγῳ μεταστρέψασα ἐς δύο διαφορὰ ἡ μὲν, ὅλον τὸ πολεμίων ἐστὶ Ἐπ' ἀρὰν ἐνεμάζοντο ἡ δὲ, ὅτι τὰς πολεμίους, Ἀπ' ἀρὰς πολεμοῦσι. ἔνιοι δὲ οὕτω καὶ αὐτὰ ὀνομάζουσιν. Μεταβολὴ, ὅταν μεταβάλῃς τὰς φαλαγγαρχίας ἐπὶ τὰ ἀρὰν ἀπὸ ἀρὰς ἀπὸ ἀρὰς, ἢ ὅλον ταῦτας ὅτι τὰ ἀναίλιον καὶ ἡ μὲν ὅλον πολεμίων μεταβολὴ, δὲ ἐς ὅτι δ' ἐστὶν ἡ πολεμίων ἐν ἑαυτῷ ἐνεμάζοντο. Μεταβολὴ δὲ ἐστὶν ἡ ἐπὶ ἀσπίδα.
Ἐπιστροφὴ ἐστὶν ἐπὶ δὲ τὸ πᾶν σύστημα πυκνούμενος καὶ ἀφεστῶτα καὶ ὅτι τὸ τὸ, καθάπερ ἐπὶ ἀνδρὸς σῶμα ὅτι δ' ἐστὶν ἡ ἐπ' ἀσπίδα εἰς κλίνωμεν καθάπερ ὅτι κίνησιν τὴν λοχαγὸς, πολὺ τὸ τὸ πλῆθος πεμπτεύοντος καὶ μεταλαβόντος τόπον. μὲν τὸ ἐναντίον ὅτι ἀπὸ ἀρὰς δὲ τὰ ὀπίσω ἐκ δεξιῶν, διαπυρούντων ἐκάστῳ τὰ ἀφεστῶτα καὶ τὰ πυκνῶτα.
Ἀναστροφὴ ἐστὶν ἡ ὅλη τὰ ἀναστρέφοντος τὸ ὅλον τὸ ἐναντίον ἐς τὰ ἀφεστῶτα γὰρ. Πεμπασμὸς ὁ ἐστὶν ἡ ὁλόκληρος ἐκ τὰ ἀναστροφὴν τὸ σῶμα κίνησις τὸ μεταλαμβάνῃ τὸ ὀπίσω τόπον. Ἐκπεμπασμὸς ὁ ἐστὶν, ἐκ τριῶν ὅλων ἀναστροφὴν σωμάτων κίνησις. ὡς τὸ μεταλαμβάνῃ. ἐὰν μὲν ὅτι δ' ἐστὶν ἡ ἐστὶ τὰ ἀναστρέφεται ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα τὰ τὰ ἐκ δεξιῶν, εἰς ὀρθὸν ὁ ἐστὶν ὀπισθοφυλακεῖν τὰ ὅτι τὰ ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀποκαταστήσῃ ἀνδρὰ ἕκαστος ὡστε εἰ ὅτι δ' ἐστὶν πλεῖστα ἐκ τῶν πολεμίων καὶ δυσκίνητα. ἐὰν αὐδὲς εἰς ὀρθὸν ὀπισθοφυλακεῖν ἐστὶν, ἡ ἐστὶν ὅτι ἡ τῶν πολεμίων πάλιν τρέπεσθαι καλεῖ ἡ τὸ ἐπ' ἀριστὰ ἀποκαταστῆσαι.
Ἐξελιγμὸς δ' ἐστὶ τὰ εἰσὶν ἰδέαι ἡ μὲν. Καθ' ὁ λόγος δ' ἐστὶ. Καθ' ἑαυτὸ δὲ ἡ δ' ἀνὰ ἑκάτερον αὐτῶν ἐξελιγμοὶ καλοῦσι. ὁ μὲν Μακεδόνιος, ὁ δὲ Χορεῖος, ὃν καὶ Κρητικὸν καὶ Πυρρίχιον καλοῦσι. τούτων δὲ, Μακεδόνιος ἐξελιγμὸς ἐστὶν, ὁ κ΄ λόγος. ὁ μεταλαμβάνων τὰς φαλαγγὸς ἡ ἐμφρουδὲν τόπον αὐτὸ δὲ τὰς μ΄ πρόσωπον ὑπόφασιν, πλὴν δ' πλῆθος. Χορεῖος δὲ ὁ ἐστὶ αὐτὸ ἐπὶ τὸ τὸν τὰς φαλαγγὸς τὸ ὁ πλῆθος μ΄ ἢ ρθ΄, ἀνθ' ὧν ἀφεστῶτες τὸ τὸν τὸ τὸν μεταλαμβανόντων. τὸ μὲν λοχαγῶν τὸ τὸ Οὐραγῶν τὸ δὲ Οὐραγῶν τὸ λοχαγῶν. αὐτὸ δὲ τὰς κ΄ ἀφεστῶτον ἐμφρουδὲν ὑπόφασιν, πλὴν ὅσον δὲ εἰ δὲ ἐν Καθ' ἑαυτὸ ἐξελιγμοὶ γίνεται. ἐπειδὴ ἂν ὅτι τὸ ὅλον τὸ μὲν βαίνεται τὰς τὰ κέρατα καθίστανται ἔνιοι δὲ ἀποτέμνεται ὅτι τὸ κέρατον χάριν τὸ τὰ μὲν ἰσχυροποιεῖν καὶ ὁμοίως τὰ δὲ ἐξιὰ ἐν τοῖς δυνάμεσι καὶ τὰ δύνασθαι ἐν τοῖς δεξιοῖς.
Διπλασιασμὸς ἐστὶν λόγος. ἡ δὲ ἔστιν ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ, μένοντος τὸ πλῆθος τὸ ἀνδρῶν, ἡ ἀριθμὸν αὐτὸ, γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς. ἡ Καθ' ἑαυτὸ λόγος. ἡ ῥυθμὸς αὐτὸ ἐστὶ Καθ' ἑαυτὸ μάκος μὲν ὧν γίνεται δὲ διπλασιασμὸς ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τὸ φρουρὸν λέγων ἀφεβάλλομεν ἡ παρεμπλέκωμεν ἄλλας αὐτὸς ἀριθμὸς. τὸ μάκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τὸς φάλαγγος, ὅτι πύκνωσιν ἡμῶν ἐστὶ μένον ἐκ τὸ τὸ ἀνδρῶν διπλασιάσεως. Καθ' βάθος δὲ, ὅταν μεταξὺ τὸ φρουταρχόντων ζυγὸν παρεμβάλλωμεν ἡ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτὸς ἐὰν θέμα, ὅτι τὸ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνον. Κατὰ μάκος δὲ, ὅτι γίνεται διπλασιασμὸς, ὅταν τὰ φρουρημένων τὸ μάκος πύκνωσιν μόνον τὸ μεταστήσωμεν, ἡ οἱ παρεστῶτες ἐξελίξωσι τὸ μάκος. Καθ' βάθος δὲ γίνεται τόπῳ διπλασιασμὸς, ὅταν τὰ φρουρημένων τὸ βάθος πύκνωσιν μεταστήσωμεν μονότητι, ἡ οἱ παρεστῶτες ἐξελίξωσι τὸ βάθος. ἔνιοι δὲ τὰς τοιαύτας διπλασιασμὸς ὀνόματα ἔχουσι, μάλιστα ἐγγὺς ὄντων πολεμίων ἐφ' ἑκάτερα δὲ τὰ κέρατον τὰς φυλὰς καὶ τὰς ἱππικὰς ἐπεκτείνοντες τὰ δὲ μὴν τὰ διπλασιασμὸς χωρὶς ταραχῆς τὴς φάλαγγος ὀνόματα δὲ ἔχουσι.
Πλαγία λέγει φάλαγξ ὅτις ἔχει τὸ μέτωπον τὸ βάθος πολλαπλάσιον. Ὀρθία δὲ λέγει ὅταν κέρα τὸ πεζὸν, πολλαπλάσιον ἔχει τὸ βάθος τὸ μέτωπον, καθόλου δὲ ἀφεστῶτας μὲν λέγει πᾶν τάγμα, ὁ ἂν τὸ μέτωπον ἔχῃ πλεῖον τὸ βάθος.
Λεξὶς λέγει φάλαγξ ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας, ὁ πότερον ἂν φορῶμεν. πλεῖστον τὸ πολεμίων ἐχόντων καὶ ἐν ἀκρῷ τὸ ἀγῶνα ποιούμενον τὸ δὲ ἕτερον ἐν ὀπισθοφυλακῇ ἔχουσα. ἀριστερὰ μὲν, ἡ τὸ ἀριστερὸν φορεῖν βλεπόμενον, λαιὰ δὲ, ἡ τὸ λαιόν.
Παρεμβολὴ λέγει ἀφεστῶτα φυλάττοντα τὰ ἐκ μεταξὺ διαστήματα ἐκ τὸ ὑποτεταγμένων πεζῶν. αὐτοῖς τὰ ἀνθεῖναι.
Προτάξεις δὲ ἐστὶν ἐξ ἐναντίων τὸ μερῶν τὰς τάξεις ἐναντίας καὶ τὰ κέρας αὐτὸ ποιοῦσιν τὸ πάσῃ φάλαγγι, κατὰ τὸ μετόπιν τὰς τάξεις. Ὑπόταξις δὲ ἐπειδὴ ἂν τὰς φρουρὰ τὰς λιμῶς εἰς τὰ διαστήματα τὰς φάλαγγος ἐστάσεσι, ἀνδρὰ παρὰ ἀνδρὰ. ἔνιοι δὲ τὸ καὶ Παρύπταξις ὀνομάζουσιν.
Ἐπαλξὶς ἡ λέγει ἐστὶν τάγμα τάγματι ὑποτάσσοντα ἐστὶν, τετράρχαι ἡμῶν αἱ λοιπαὶ τετράρχαι ὑποτάσσοντα ἡ ξεναγίας ἡγούμενοι, αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐκκαλυπτόντες καὶ πόλιν ἐστὶν συνάγμα συνάγματι ἐν πορείᾳ ἐπεκτείνοντες πλὴν ἐν τοῖς φορεῖν ἐν συντάγματι ἡ ἀγοῖς τὰς τὸ ἐξῆς τάγματι ἡ ἡγεμόνας συνακολουθεῖν.

Παρεγω-

Παρεγωνία λέγεται ὅταν ἡ φάλαγξ πολύ ἡ τὴς ἡγεμόνας ἐκ τοῦ δόνυμων ἔχῃ ἢ ἐκ τοῦ δεξιοῦ. κἂν μὲ ἐκ τοῦ δυσυμων ἔχῃ τὴς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παρεγωνία λέγεται· ἐὰν ἡ ἐκ τοῦ δεξιοῦ, δεξιὰ παρεγωνία καλεῖται ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται· εἰ δὲ παρεγωνία ἐν μετωπολύρῳ, ἢ διπλολύρῳ, ἢ τετραπλολύρῳ ἢ τετραπλολύρῳ ἐν μαλιβαδικοῖ· μετωπολύρῳ μὲ ὅταν μετὰ ὀπίσθεν φεύγῃ· διπλολύρῳ ἡ ὅταν διχόθεν τρεπολύρῳ ἡ ὅταν τριχόθεν κ. τετρα πολύρῳ ὅταν εἰ πολέμιοι πανταχόθεν ὀπαδοῦσι ὑφορῶν ἡ.

Ἀμφίστομος φάλαγξ καλεῖται ἡ τὴς ἡμίσεας τὸ ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεγραμμένοις ἀπὸ ὀφῶν ἔχῃ ὡς ἀντιπάτης εἶναι. Διφαλαγγία ἡ ἀμφίστομος, ὅτις ἐν τῇ πορείᾳ τὴς ἡγεμόνας ἔχει ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν ἐπαγωγαῖς τεταγμένας· ὡς μὲν δεξιᾷ παρεγωνία, ὡς ἡ ἐν δυσυμοῖς τὴς ἡ ὑπαγωγῆς. ἐὰν τεταγμένας.

Ἀντίστομος διφαλαγγία ἡ τὴς μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσας τεταγμένας, τὴς ἡ ἐπαγωγὴς ἐξ ἑκατέρων ἔχει ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν παρεγωγαῖς τεταγμένας.

Ἐπιρρόμβιος φάλαγξ καλεῖται, ὅτις ἂν πορεύῃ τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχῃ ἐν εὐωνύμῳ παρεγωγῇ τυγχάνει, τὴς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμων τῶν· τὸ δὲ λοιπὸν ἥμισυς τὴς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παρεγωγῇ.

Ὁμοιόστομος δὲ ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστὶν ὅτις τὴς ἡγεμόνας ἑκατέρας τὴς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν ἔχει τεταγμένας, οἷον ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος.

Ἐμβολὰς δὲ καλεῖται ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγγία. τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις σταυροῦται, τὰ δὲ ἐπόμενα δεξιστέρα.

Κοιλόμβολον δὲ καλεῖται, ἐπὶ οἷς ἡ ἀντίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἐπόμενα κέρατα σταυροῦται τὰ δὲ ἡγούμενα δεξιστέρα.

Πλαίσιον σχεμαζόμενον ὅπόταν ἀφὸς πάντας τὰς πλευρὰς παρεγγέξεται τὴς ἐπιτρόπεκκας σχήματι.

Πλινθία δὲ ὁ πλινθίον λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι τοῦ τῶ-τὸ ἀρχῇ ἐστιν Σιτοῦν ὁ τῶ Γιούλιν πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστὶν, ὅτις τοῖς ὑποπίπτουσι τὸ πᾶς ἀναγκαζομένοις ἐξιμεῖσθαι, τεταρτεύεται λόγον ἐπίχει. ἢ ἐξιστεῖ δὲ ἡ φάλαγξ ὅλη γίνεται ἢ πολυεδὴς τὴ τάξει.

Ἀντικειμένη δὲ ἐπὶ τὰ μεῖζα τοῖς πολεμίοις προσπίπτει τὰ δὲ ἐπιβάτα ὅτι τὸ ὀπίσω μερῶν ἔρθια ὑφ' ἑαυτῶν ἔχει τὰ τάγματα.

Ἀπορρόμβιος δὲ ἐστὶν εἰς ἕνας πλείονας διαλυθῇ ἢ τὰ τάγματα.

Κυρτὴ δὲ ἡ Κοίλη ἢ πικάμπιος λέγεται εἰς τὸ πίσω ἢ πρόσω, ἡ τὸ σῶμα κοῖλον ἔχῃ ἢ κυρτὸν ἢ ὀπίκαμπτος ἢ τὸ (ὡς εἴρηται) ἐν τὸ πίσω. ἢ εἰς τὸ πρόσω· ὅστε τὰ εὖ ἢ αὐτῷ γίνεσθαι ἐξ ἑκάστος τῶν τριῶν εἰς τὸ πίσω σημαίνεται, ἢ εἰς τὸ πρόσω.

Ὑπερφαλαγγισις λέγεται ὅταν ἐξ ἑκατέρων μερῶν τὴς φάλαγγος ὑπερίχωμεν τὴ πολεμίων.

Ὑπερεφαυσις δὲ ἐστὶν, ὅτι τὴ ἑτέρῳ μέρος μόνον ὑπερίχωμεν τῶν πολεμίων.

Διατυσμός ἐστὶν ὅταν τὸ ἐκτὸς τῆς φάλαγγος σταυρῇ ἢ ἀντὶ μ' τυχὸν ἀνδρῶν ἐλάττους γίνωνται.

Ὀρβικὶ ου περὶ τῶν περὶ τὸ στρατεύμα τάξιν.

Ἰσῶν ὅτι τῷ περὶ τὸ στρατεύμα τάξιν καὶ ἡγεμονιῶν ὁ μὲν πρῶτος ἀνδρῶν ἀριθμὸς καλεῖται Πεντάς, ὁ δὲ ἄρχων Πεντάδαρχος. ὁ δὲ τῶν δέκα, Δεκὰς καὶ Δεκάδαρχος, ὁ δὲ τῶν πέντε καὶ εἴκοσι, Λόχος καὶ Λοχαγός ὁ τῶν πεντήκοντα. Πεντηκοντὺς καὶ Πεντηκοντάρχος. ὁ τῶν ἑκατόν, Τάξις καὶ Τάξιαρχος, ὁ τῶν πεντακοσίων καὶ διακοσίων, Συντάγμα καὶ Συνταγματάρχης, ὁ τῶν πεντακοσιοστῶν Πεντακοσιοστὺς καὶ Πεντακοσιοστάρχης, ὁ τῶν χιλίων, Χιλιοστὺς καὶ Χιλίαρχος. ὁ τῶν δισχιλίων Μεραρχία καὶ Τέλος καὶ Μεράρχης καὶ Τελάρχης, ὁ τῶν τετρακισχιλίων, Φαλαγγάρχης, ὁ τῶν μυρίων. Μυριοστὺς καὶ Μυριάρχος. αἱ δὲ ἀπὸ διφαλαγγαρχίαι Τετραφαλαγγαρχία ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων καὶ ὁ ἄρχων Τετραφαλαγγάρχης τὸ μὲν τοῦ στρατεύματος ὀνομάζουσι τοῖς μυριοστοῖς τάγμασι λέγεται φάλαγξ καὶ ὁ ἡγούμενος. Στρατηγὸς δὲ ἐπὶ πᾶσι. Ἵππαρχος. τὸ δὲ σύμπαν τρεῖς τοῖς καὶ ἱππεῖς. Σύστασις τῆς δὲ στρατιᾶς τὸ Μέτωπον λεγόμενον, ἢ καὶ πρώτη ἐν τῇ κλῶσι) Πρωτοστάτης καὶ ὁ ἡγούμενος Πρωτοστάτης, οἱ δὲ παρ' ἑκάτερα τὰ λεγόμενα κέρατα, δεξιὸν τε καὶ εὐώνυμον, οἱ αὐτοὶ καὶ Παραστάται, ὁ δὲ ἄρχων ὁ μονόμιος οἱ δὲ ὀπίσθιοι αὐτῶν οἷς ὀπὶ τὸ βάθος τὰ τῶν λεγόμενοι. Ἐπιστάτης τὸ δὲ ὀπὶ τοῦτο πρὸς τὸ βάθος ἴσον τὸν ζυγόν. Οὐρὰ καὶ Οὐραγὸς ὁ αὐτός ὁ Ὀπισθοφύλαξ ἢ σκυτάλη. Πεντηκοντάρχαι αὐτὸν καλεῖ. ὁ δὲ τῶν πολλῶν στρατῶν ἡγεμονεύων, Βασιλεύς.

ΤΕΛΟΣ.

VERBORVM QVORVNDAM THEMATA

quæ magna ex parte vel sunt anomala, vel poetica, aut certè eiusmodi vt non obuiam cuilibet habeant originem.

De hac autem illorum collectione aliquid in eius calce dicetur.

A.

Ἀδέω (molestus fuit: ὀχλῶν. Hesyc.) aor. 1. verbi ἀαδέω, præsentis autem ἀαδεῖν idem Hesych. meminit exponens ὀχλεῖν, ἀδικεῖν, item λυπεῖσθαι, δυσφορεῖσθαι.

Ἀάθω (deceptus fui, ἀπατήθω, Var.) aor. 1. pass. verbi ἀάομαι.

Ἀασάμην, (damnum dedi: interdum & damnum accepi, læsus sum, βλάβην, Hesych. & Eust. aor. 1. medius, ab aor. act. ἄασα, ex verbo ἀάω. Vnde & aor. 1. pass. ἀάσθην, significans itidem βλάβην. Sed & ἄαται, tertia persona præsentis temporis apud Homerum legitur, ex prima persona ἀάσμαι.

Ἄαται (fatiatur κορέσθαι, Varino) ab ἄαμαι, id autem ab ἄημι activo.

Ἀβάκησαν (nesciuerunt ἠγνόησαν, Hesych. & aliis) poeticè & Ionicè pro ἠβάκησαν, ab ἀβάκεω.

Ἄβαλε poeticè pro ἀνέβαλε, (vt πάσβαλε pro καθέβαλε, & ὕββαλε pro ὑπέβαλε) ex præsenti ἀναβάλλω.

Ἀγαγὼν pro ἀγαγὼν dici Hesych. tradit. Est autem ἀγαγὼν participium aor. 2. actinæ vocis, ab ἄγω. Idem & ἀγαγὼν pro ἄγαγε vlurpari scribit, quod est imperatiui modi aor. 2. ab ἄγω.

Ἀγαπῴω, optatiuo modo & impore præsenti dicunt Attici pro ἀγαπάοιμι ἀγαπῶμι à themate ἀγάπαω.

Ἀγασαίμεθα, aor. 1. opt. modi: cuius indicatiuus ἠγασάμεθα, à themate ἄγαμαι vel potius ἀγάζομαι, significante admiror, vel etiam colo. Hesych. enim ἀγαζέσθαι exp. etiam σέβεσθαι. Poeticè & Ionicè ἀγασσάσθαι etiam dicitur pro ἠγασσάσθο admirati sunt: ab ἀγασσάμεθα pro ἠγασάμεθα. vnde & partic. ἀγασσάμενος metri causa duplicatum habens σ pro ἀγασάμενος, admiratus. at ἀγασσάμενος est fut. 1. medij participium.

Ἀγασσάτο, admiratus: partic. aor. 1. pass. ab eodem them. nimirum ab ἀγάαμαι, vel potius ἀγάζομαι.

Ἀγγελέων, nuntiaturos: fem. ἀγγελούσας. nuntiatura. Ionicè pro ἀγγελοῦσα & ἀγγελοῦσα. Est autem ἀγγελῶν partic. à futuro indicatiui ἀγγελῶ. id verò ex præsenti ἀγγέλλω. Itidem in aliis solent Iones ῶ in έω resolucre, & ῶ in ών.

Ἀγγελλόντων Attici dicunt pro ἀγγελλούσῃσιν, nuntient: participij actiui genitiuo plurali posito pro tertia persona pluraliu imperatiui modi. Sic βοώντων dicunt pro βοαθοῦσαν: & τυπτόντων pro τυπτόντωσαν.

Ἀγέμεν, Doticè pro ἄγειν, ducere: ab ἄγω.

Ἄγεν. Boeoticè pro ἄγησαν, fracti sunt: te tertia persona pluralis, aorist. 2. pass. ab ἄγνυμι id autem ab ἄγνυμι seu ἄγω significante frango.

Ἄγιε, prima syllaba producta & aspirata. Doricum est pro ἄγια. ἄγω ducit præsenti ἄγιεμαι. At ἄγιε, prima correpta & tenuata Ionicè pro ἄγε. ducere: præsenti ἄγεμαι, ducor.

Ἀγιόμενοι quidam pro ἀγόμενοι positum aiunt: Hesych. tamen exp. θαυμάζοντες, admirantes: ab ἀγίομαι.

Ἀγίρθην congregati sunt, aor. 1. pass. Ionicum pro ἠγέρθησαν, ab ἀγείρω. id autem ab ἀγείρω. Similiter ἀγίρθε dicunt idem Iones pro ἠγέρθη, congregatus est. vnde particip. ἀγερθείς, futurum indicatiuum ἀγερθήσομαι.

Ἀγίρονται Ionicè pro ἠγέρθησαν, congregati sunt, aor. 1. medius. ἀγείρω enim facit fut. 2. ἀγερῶ, vnde aor. ἠγέρω: ex quo ἀγερόμεθα. Quidam poeticè pro ἠγείροντο dictum volunt, imperfecti esse temporis dicentes, itidémque ἀγίρω pro ἀγείρω dici aiunt poeticè exempto ι.

Ἄγκε, Hesychio ἄγκεφίρι, poeticè forsan adiecto σ.

Ἄγκεται, pro ἄγει dicunt Iones. vt τύπτεσκε pro ἔτυπτε: abiecto primùm augmento, deinde annexo σκε, ab ἄγω.

Ἄγκε, Ionicè pro Attico ἔαγε. fractus est tertia pers. sing. aor. 2. pass. à them. ἄγνυμι seu ἄγω. Vnde fut. 2. ἀγῶ. ex quo aor. 2. ἔαγε. vnde pas. ἄγλω, Ionicè ἄγλω. Atticè, ἐάγλω.

Ἀγνίρατα, terna persona plur. præteriti passiui Ionica pro ἠγνίρμενοι εἰσί, itidémque in plusquamperfecto ἀγνίρατο pro ἠγνίρμενοι ἦσαν. ex ἀγείρω facto præterito actiuo ἄγειρκα, & Attica reduplicatione ἀγήγειρκα, passiuè ἠγέρμαι. & Attica reduplicatione ἀγήγερμαι.

Ἀγνίγερκα, (congregani) Atticè iteratis duabus initialibus literis præsentis pro ἠγείρκα. Itémque ἀγαγέρμαι pro ἠγέρμαι dicitur, congregatus seu collectus sum. Quorum illud actiuæ vocis, hoc autem passiuæ præteritum est à them. ἀγείρω.

Ἀγλάϊζε, (exornasse, consecrasse, Hesychio κοσμῆσαι, στεφανῶσαι ἀναθεῖναι, necnon εἰς ἀγλάϊσμα ἀγαγεῖν) aorist. 1. infinitiui modi ab aoristo 1. indicatiui modi ἄγλαϊσα, ex them. ἀγλάϊζω. Vnde & coniunctiuo modo ἀγλάϊσω, quod idem exp. κοσμήσω, exornauero. & particip. ἀγλάϊσας, qui exornauit. At ἀγλαΐσμεναι, quod lexicographus affert, pro χαίρεσθαι, ab alio profectum themate videtur.

Ἀγνάχε, duxi præt. perf. act. ex ἄγκα factum formatione Attica. primùm enim reduplicatis primis duabus literis, fit ἀγάγκα, vt ἀγάγκρκα ex ἄγκρκα, deinde ν inserto, ἀγνάγκα.

Ἀγκαλίεν, tertia person. sing. præsentis indic. poeticè pro ἀνακαλεῖ, ab ἀνακαλέω, vt ἀγκαλέω etiam dicitur ἀνακαλῶ, teste Hesych.

Ἀγκαλον, idem lexicogr. affert pro ἀνέῳξαν, aperi. Pro quo fortassis scribendum ἀγκαλον, ab ἀγκαλάω poeticè itidem vlurpato pro ἀνακαλάω relaxo & aperio.

Ἀγκεσμαι, poeticè pro ἀνάκεσμαι, recumbo, vel repositus sum.

Ἀγκλίνας, partic. aor. 1. act. pro ἀνακλίνας, more poetico, à them. ἀνακλίνω, reclino, resupino, vel etiam aperio, Hesyc. ἀγκλίνας exponens non solùm ἀνακλίνας, sed etiam ἀνοίξας.

Ἀγκυρο-